

ปัจจัยจูงใจในการเลือกเข้าศึกษา ของนักศึกษาปริญญาตรี
คณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค

Factors Affecting Students' Decision Making to study in Faculty of Art
Education at College of Dramatic Arts , Regional Campuses

นายวิทยา ดีทอง

วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช

งานวิจัยโครงการวิจัยทางศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ 2554

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

Factors Affecting Students' Decision Making to study
In Faculty of Art Education at College
Of Dramatic Arts , Regional Campuses

Mr. Witthaya Deethong

Nakhon Sri thammarat College of Dramatic Arts

Art and Cultural Research Project of fiscal year 2011

Bunditpatanasilpa Institute

ชื่องานวิจัย : ปัจจัยจูงใจในการเลือกเข้าศึกษา ของนักศึกษาปริญญาตรี
คณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลปส่วนภูมิภาค

ชื่อผู้วิจัย : นายวิทยา ดีทอง

ปีงบประมาณที่วิจัย : 2554

บทคัดย่อ

เนื่องจากการสังเกตจำนวนนักศึกษา ที่เข้าศึกษาระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 ถึงปัจจุบัน มีความแปรปรวน หลายปีการศึกษาไม่เป็นไปตามเป้าหมายของการรับนักศึกษา จึงดำเนินการวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยสถานภาพส่วนบุคคลที่จูงใจในการเลือกศึกษาต่อ หลักสูตรปริญญาตรี และศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยเกื้อหนุนการเลือกเข้าศึกษา กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา คณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลปส่วนภูมิภาค กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เป็นนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2554 คณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลปส่วนภูมิภาค จำนวน 175 คน ตัวแปรในการศึกษาได้แก่ สถานภาพส่วนบุคคล ปัจจัยเกื้อหนุนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ และแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามการวิจัย ประกอบด้วย ตอนที่ 1 สอบถามสถานภาพส่วนบุคคล ตอนที่ 2 สอบถามปัจจัยเกื้อหนุนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.93 และ ตอนที่ 3 สอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.88 ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และทดสอบเปรียบเทียบผลของของกลุ่ม โดยใช้โปรแกรมสถิติ SPSS

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยด้านสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า นักศึกษา ศึกษาในสาขาวิชานาฏศิลป์ไทย ศึกษาร้อยละ 60.00 สาขาดนตรีคีตศิลป์ศึกษาร้อยละ 40.00 มีเป้าหมายในวิชาชีพครูที่ชัดเจนร้อยละ 79.40 ส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับดีถึงดีมากคิดเป็นร้อยละ 60.60 ส่วนใหญ่ผ่านการร่วมปฏิบัติกิจกรรมนาฏศิลป์ดนตรีสู่สังคมกับโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในระดับบ่อยครั้ง คิดเป็นร้อยละ 61.71 ผู้ปกครองของนักศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้รวมต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,000 – 24,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.30 นักศึกษามีแรงจูงใจระดับสูงในการเลือกเข้าศึกษา นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษาและสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ศึกษา มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน กลุ่มที่มีเป้าหมายวิชาชีพครูชัดเจน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสูงกว่ากลุ่มที่มีเป้าหมายวิชาชีพครูไม่ชัดเจนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักศึกษาที่มีผลการเรียนเฉลี่ยในชั้น

มัธยมศึกษาตอนปลายระดับอ่อนถึงระดับดีมาก มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่มีความถี่แตกต่างกันในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมนาฏศิลป์ดนตรีสู่สังคม ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีแรงจูงใจไม่ต่างกัน และ นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่าแรงจูงใจของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อทดสอบเปรียบเทียบความต่างรายคู่ไม่พบความแตกต่างของแรงจูงใจ

2. ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการเลือกศึกษาต่อ พบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับปัจจัยเกื้อหนุนในระดับมากทั้ง 5 ด้าน ตามลำดับจากมากไปน้อยกว่า คือ ด้านความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพ ด้านหลักสูตรการศึกษา ด้านสภาวะทางสังคมวัฒนธรรม ด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ และ ด้านสถานศึกษากับบุคลากรในสถานศึกษา

3. ด้านความสัมพันธ์ของปัจจัยเกื้อหนุนการเลือกเข้าศึกษา กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อพบว่า ปัจจัยเกื้อหนุน 5 ด้าน คือ ด้านความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพของนักศึกษา ด้านสถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษา ด้านหลักสูตรการศึกษา ด้านสภาวะทางสังคมวัฒนธรรม และด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กันระดับสูงในทางบวก กับแรงจูงใจของในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(r)ระหว่าง 0.73–0.85 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อธิบายได้ว่าปัจจัยเหล่านี้แต่ละด้านจะมีผลต่อแรงจูงใจที่มากน้อยของนักศึกษาในการเลือกเข้าศึกษา พบว่าปัจจัยเกื้อหนุนทั้ง 5 ด้าน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ(R)เท่ากับ 0.91 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือทุกด้านมีบทบาทร่วมกันในการกำหนดแรงจูงใจมากน้อยในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา และปัจจัยเกื้อหนุน จำนวน 5 ด้านนี้ ทุกด้านสามารถเป็นตัวแปรพยากรณ์แรงจูงใจได้ดี มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เรียงลำดับความสามารถเชิงพยากรณ์จากดีมากกว่าไปน้อยกว่า ได้แก่ หลักสูตรการศึกษา สภาวะทางเศรษฐกิจ สภาวะทางสังคมวัฒนธรรม สถานศึกษา รวมบุคลากรในสถานศึกษา และ ความคาดหวังรวมอุดมการณ์ในอาชีพของนักศึกษา

ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปใช้ ในการกำหนดนโยบายการพัฒนาหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมนักศึกษาที่ส่งเสริมคุณภาพวิชาชีพครูให้แก่นักศึกษา ในระดับคณะวิชา วิทยาลัย และสถาบัน เพื่อสนับสนุนแรงจูงใจและอุดมการณ์ในเป้าหมายวิชาชีพครูอย่างมีคุณภาพ ตลอดจนนำไปใช้ในการสนับสนุนการพัฒนาบุคลากร สภาพแวดล้อมที่ดีทางการศึกษา นโยบายการรับนักศึกษาและทุนการศึกษา

Research Title : Factors Affecting Students' Decision Making to study
in Faculty of Art Education at College of Dramatic Arts
, Regional Campuses

Researcher : Mr. Witthaya Deethong

Fiscal Year : 2011

ABSTRACT

Due to the number of students applying to study for bachelor's degree in faculty of Art Education at College of Dramatic Arts, especially regional campuses has been uncertain since 2004, this study was aimed at investigating factors affecting students' decision making related to their personal factors and the correlations between supporting factors and the students' motivation in making decision to pursue bachelor's degree. The subjects were 175 first year students from 9 regional campuses. Research variables were divided into three categories; personal factors, supporting factors and students' motivation. Questionnaire was the key research instrument comprised of three sections based on research variables. The SPSS for Windows package was employed as the statistical analysis.

The findings can be summarized as the following:

1. Personal factors revealed that 60% of the subjects were majoring in Thai Performing Arts and 40 % in Music and Vocal Music. 79.40 % of the subjects had set a clear career goal to be a teacher. 60.60 % of the subjects revealed that their academic performances at high school were at good to very good and 61.71 % normally participating performing arts activities with their schools. 42.30 % of the subjects were from middle class family with the average salary between 10,000 –24,999 Baht per month. All subjects revealed that they had high motivation in choosing to study in the colleges.

The results from the correlation coefficient analysis showed that the motivation of the two majoring students was not different while the groups of subjects who possessed clear career goals had higher motivation compared to the group of

uncertain aims with statically significance at 0.01. Whereas, the relations between groups of the poor and very good school academic performance groups and the high and low frequent activity participation groups, as well as the difference from the group of which the parents' income were not statistically significantly different. The results from single-variable linear correlation found that the students' motivation was statically significant difference at 0.05 but no significant difference in motivation when analyzed with pair correlation.

2. The result indicated that students agreed with all five categories in supporting factors at high level. The five categories of the supporting factors ranking from high to low were expectation and ideal career path, curriculum, socio-cultural situation, economic situation, and the institution and its personnel.

3. The results from correlation coefficient analysis (r) of the five supporting factors showed that the correlation was at 0.73–0.85 with statically significance at 0.01 whereas multiple correlations (R) was at 0.91 with statically significance at 0.05. Moreover, the results also indicated that five supporting factors were able to be significant predicted variables at statically significance at 0.01 ranking from high to low as curriculum, economic situation, socio-cultural situation, the institution and its personnel, and expectation & ideal career path.

The findings will be useful for the all the Colleges of Dramatic Arts and the Bunditpathanasilpa Institute as a whole in terms of the curriculum revision, teaching and learning activities development, and activities related to improve quality of art teachers as well as to use the findings as a guideline for adjusting the colleges' admission strategies.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จด้วยดี ด้วยการได้รับการสนับสนุนงบประมาณการวิจัย ปีงบประมาณ 2554 จากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ กมล สุวฒโท อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และคณะกรรมการของสถาบันฯทุกท่าน ที่ได้พิจารณาสนับสนุนทุนการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผศ. ดร. มลิวัลย์ สมศักดิ์ จากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช ที่เสียสละเวลาช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาการวิจัย ให้คำปรึกษาการใช้สถิติวิจัย ช่วยเหลือ ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมทางสถิติ ขอขอบคุณ ผศ. ชไมพร พุทธรัตน์ จากมหาวิทยาลัย ราชภัฏนครศรีธรรมราช อาจารย์สุวรรณ มาศเมฆ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่ช่วยเหลือด้าน ภาษาอังกฤษและข้อแนะนำอื่นๆ ขอขอบคุณผู้อำนวยการสมบูรณ์ ชดช้อย ผู้อำนวยการวิทยาลัย เทคนิคสิชล อาจารย์จินดา เครือหงส์ และอาจารย์ราตรี ลือชัย จากวิทยาลัยนาฏศิลป์ นครศรีธรรมราช ในการตรวจสอบคุณภาพ แบบสอบถามการวิจัย ในขั้นตอนการหาคุณภาพ แบบสอบถาม ขอขอบคุณอาจารย์จากวิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ สุโขทัย ลพบุรี อ่างทอง สุพรรณบุรี จันทบุรี นครราชสีมา กาฬสินธุ์ พัทลุง และวิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช ที่ประสานการตอบและ เก็บแบบสอบถามนักศึกษา และขอขอบคุณนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ดังกล่าว ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ผลการวิจัยครั้งนี้ หากเป็นผลดีที่ได้รับ ผู้วิจัยขอมอบแด่การส่งเสริมการศึกษา ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ศรีธรรมราช วิทยาลัยอื่นๆ ในสังกัดสถาบันบัณฑิต พัฒนศิลป์ ตลอดจนงานพัฒนาหลักสูตรสาขาวิชาการผลิตครูทางด้านนาฏศิลป์ดนตรีและสาขาอื่นๆ

นายวิทยา ดีทอง

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	[3]
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	[5]
กิตติกรรมประกาศสารบัญตาราง.....	[7]

บทที่

1. บทนำ.....	1
ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา.....	3
วัตถุประสงค์ทั่วไปของการวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์เฉพาะของการวิจัย.....	3
สมมติฐานการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
การศึกษาในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และคณะศิลปศึกษา.....	9
ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับแรงจูงใจและการจูงใจ.....	10
แนวคิดและบทบาทของการจูงใจกับการศึกษา.....	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	23
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	23
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	23
วิธีสร้างเครื่องมือวิจัย.....	24
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	25
วิธีการทางสถิติที่ใช้ในวิจัย	26

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
การเสนอผลการวิเคราะห์.....	27
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
ด้านปัจจัยสถานภาพส่วนบุคคล.....	28
ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ.....	30
ด้านแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา.....	39
ด้านการเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาตามสถานภาพส่วนบุคคล.....	41
ด้านการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆกับแรงจูงใจ.....	47
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	52
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	52
สมมติฐานของการวิจัย.....	53
วิธีการดำเนินการวิจัย.....	53
สรุปผลการวิจัย.....	55
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	63
บรรณานุกรม.....	65
ภาคผนวก	
ภาคผนวก 1 แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	68
ภาคผนวก 2 ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม ตอนที่ 2.....	82
ภาคผนวก 3 ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม ตอนที่ 3.....	88
ประวัติผู้วิจัย.....	91

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1. จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาขาวิชา.....	28
2. จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเป้าหมายของวิชาชีพครู.....	28
3. จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ย ที่สำเร็จการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า.....	29
4. จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความถี่การร่วมปฏิบัติ กิจกรรมดนตรีนาฏศิลป์สู่สังคม ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	29
5. จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง	30
6. ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจ ตามปัจจัยเกื้อหนุน การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ทั้ง 5 ด้าน ของนักศึกษาในภาพรวม	31
7. ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจตามปัจจัยเกื้อหนุน การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ด้านความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพ.....	31
8. ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจตามปัจจัยเกื้อหนุน การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ด้านสถานศึกษารวมบุคลากรในสถานศึกษา	33
9. ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจตามปัจจัยเกื้อหนุน การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ด้านหลักสูตรการศึกษา	35
10. ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจปัจจัยเกื้อหนุน การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ด้านสภาวะทางสังคมวัฒนธรรม	37
11. ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจปัจจัยเกื้อหนุน การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ	38
12. แสดงค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ของนักศึกษา แยกเป็นรายข้อ และ ที่เป็นผลรวม	39
13. แสดงผลการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนแรงจูงใจของนักศึกษา สาขานาฏศิลป์ไทยศึกษา กับสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ศึกษา	42
14. แสดงผลการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนแรงจูงใจของนักศึกษา กลุ่มที่มีเป้าหมาย วิชาชีพครูชัดเจน กับกลุ่มที่มีเป้าหมายวิชาชีพครูไม่ชัดเจน	43
15. แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษา ตามสถานภาพด้านผลการเรียนเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	43

15-1 แสดงค่าเฉลี่ยและ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจ	
ตามกลุ่มผลการเรียนเฉลี่ยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า.....	44
16. แสดงค่าสถิติผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนแรงจูงใจตามกลุ่มความถี่	
ในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมนาฏศิลป์ดนตรีสู่สังคมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	45
16-1 แสดงค่าเฉลี่ยและ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจ ตามกลุ่มผล	
ความถี่บ่อยครั้ง นานๆครั้ง และ ไม่เคยร่วมปฏิบัติ กิจกรรมนาฏศิลป์ดนตรีสู่สังคม.....	45
17. แสดงค่าสถิติผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนแรงจูงใจ	
ตามกลุ่มรายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครอง	46
17-1 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ	
ของนักศึกษา ตามกลุ่มรายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครอง	47
18. แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกื้อหนุนการเลือกศึกษาต่อ	
กับ แรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา	48
19. แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ระหว่างปัจจัยเกื้อหนุน 5 ตัวแปร	
กับแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา	49
20. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณที่ละขั้นตอน ในการพยากรณ์ตัวแปร	49
21. แสดงอำนาจพยากรณ์ ตามลำดับที่ของตัวพยากรณ์ที่ดี ในปัจจัยเกื้อหนุน 5 ด้าน	
ที่ใช้พยากรณ์แรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ในส่วนภูมิภาค	50

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการและเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนามนุษย์ ให้เป็นบุคคลมีคุณภาพ รอบรู้ นำไปสู่การพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ประเทศใดที่มีประชากรมีคุณภาพประเทศนั้นจะมีโอกาสการพัฒนาในด้านต่างๆได้ก้าวไกลกว่า ดังนั้นการส่งเสริมการศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ

ในการจัดการศึกษานั้น การศึกษาระดับอุดมศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี เป็นการจัดการศึกษาระดับหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาสังคม ประเทศไทยมีสถาบันอุดมศึกษาจำนวนมากที่จัดการศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรี มีทั้งสถาบันการศึกษาของรัฐบาลและเอกชน กระจายทั้งในกรุงเทพมหานครและในภูมิภาคต่างๆของประเทศ ในจำนวนเหล่านี้มีทั้งสถาบันที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการและที่สังกัดกระทรวงอื่น เช่น สังกัดกระทรวงสาธารณสุข สังกัดกระทรวงกลาโหม สังกัดกระทรวงวัฒนธรรม เป็นต้น ทั้งนี้สถาบันอุดมศึกษาจะรับนักเรียนที่มีวุฒิการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ขึ้นไป เข้าเป็นนักศึกษา ในปัจจุบันสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษามีวิธีการรับนักศึกษาหลายรูปแบบ เช่น แบบพิจารณาจากความสามารถพิเศษของนักเรียน พิจารณาจากผลการเรียนดี พิจารณาจากสถานศึกษาต้นสังกัดในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พิจารณาจากภูมิลำเนาของนักเรียน และการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาตามระเบียบการของสำนักทดสอบแห่งชาติ เป็นต้น

สถาบันอุดมศึกษาตามสังกัดกรมและกระทรวงต่างๆ ที่การกระจายจัดตั้งทั่วภูมิภาคต่างๆของประเทศไทย ในปัจจุบันเมื่อพิจารณาข้อมูลสาขาวิชารวมจากทุกสถาบันพบว่า มีสาขาวิชาหลากหลายให้นักเรียนนักศึกษาได้ตัดสินใจเลือกเรียน ทั้งนี้บางสาขา บางสถานศึกษา จะมีเป็นที่นิยมสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ในการสมัครเข้าศึกษา แต่บางสาขาและ/หรือ บางสถานศึกษา จะมีผู้สมัครเข้าศึกษาจำนวนน้อย บางสาขาไม่มีผู้สมัครเข้าศึกษา จึงต้องยุบรวมสาขาวิชาหรือปิดตัวเองไปรวมกับสาขาอื่นที่ใกล้เคียงกัน ทั้งนี้ปัจจัยหนึ่งที่จะมีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในสถาบันและสาขาใดๆนั้น คือแรงจูงใจของผู้เรียนซึ่งอาจแตกต่างกันไป(เปรมจิตร์ ศิริสันธ์ , 2542 :2)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดกระทรวงวัฒนธรรม จัดตั้งตามพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2550 เป็นสถานศึกษาเฉพาะทาง มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง เพื่อให้การศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมวิชาการตั้งแต่ระดับพื้นฐานถึงวิชาชีพชั้นสูง ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ข่างศิลป์ ทั้งไทยและสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับ

ท้องถิ่นและระดับชาติ ปัจจุบัน มีการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับอุดมศึกษา
ชั้นปริญญา ทั้งนี้มีสถานศึกษาในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ทั่วประเทศ ทุก
ภูมิภาค รวม 12 วิทยาลัย และ วิทยาลัยช่างศิลป์ รวม 3 วิทยาลัย นอกจากนี้มีในระดับคณะ ที่จัด
การศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรีโดยตรง อีก 3 คณะ คือ คณะศิลปวิจิตร คณะศิลปนาฏดุริยางค์ และ
คณะศิลปศึกษา (พ.ร.บ.สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ,2550)

คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นคณะวิชาที่จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มีวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อผลิตครูศิลปะด้านนาฏศิลป์และด้านดุริ
ยางคศิลป์ ที่มีความรู้ความสามารถ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะในศาสตร์ของวิชาชีพครู เป็นครูศิลปะที่มี
คุณธรรมจริยธรรม มีเจตคติค่านิยมที่พึงประสงค์ในวิชาชีพครู เป็นผู้ที่สามารถอนุรักษ์ สืบทอดเผยและ
แพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ(หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตคณะศิลปศึกษา ,2552)

ทั้งนี้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 จนถึงปัจจุบัน การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะ
ศิลปศึกษา ได้จัดการศึกษาโดยเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนนักศึกษา มีห้องเรียนทั้งในคณะที่
ส่วนกลางและในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค ทุกภาค ซึ่งคณะศิลปศึกษาเรียกว่าห้องเรียนเครือข่าย
โดยระยะแรกนักศึกษาส่วนใหญ่ที่เข้าศึกษาในคณะและวิทยาลัยต่าง ๆ นั้น จะเป็นผู้สำเร็จการศึกษาจาก
วิทยาลัยนาฏศิลป์ทั้งจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาค นักศึกษาที่เข้าศึกษาระดับปริญญาตรี ในวิทยาลัย
นาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค ส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
หรือเทียบเท่ามัธยมศึกษาตอนปลาย จากวิทยาลัยนาฏศิลป์แห่งนั้น ส่วนผู้เข้าศึกษาที่คณะศิลปศึกษาที่
ส่วนกลาง จะมีนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์หลายๆแห่งจากส่วนภูมิภาค ในสังกัด
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม เข้ามาศึกษาค่อนข้างมาก ทั้งนี้ ในปัจจุบันสถาบันบัณฑิต
พัฒนศิลป์และคณะศิลปศึกษามีนโยบาย เปิดรับนักเรียนนอกสังกัดวิทยาลัยนาฏศิลป์ เข้าเป็นศึกษาใน
หลักสูตรปริญญาตรีมากขึ้น ระยะหลังจึงมีนักเรียนจากโรงเรียนต่างๆสนใจสมัครเข้าศึกษาเพิ่มขึ้นกว่า
อดีต อย่างไรก็ตาม จากการที่คณะศิลปศึกษาได้มีห้องเรียนเครือข่าย ซึ่งจัดการศึกษาหลักสูตรศึกษ
ศาสตรบัณฑิต(หลักสูตรครู 5 ปี) ในวิทยาลัยนาฏศิลป์หลายแห่ง และทุกภูมิภาคมาตั้งแต่ปีการศึกษา
2547 จนถึงปัจจุบัน บางแห่งจะมีนักศึกษาค่อนข้างน้อย บางแห่งมีจำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้น ทั้งนี้จาก
การตรวจสอบข้อมูลการสมัครนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศิลปศึกษาของแต่ละสถานศึกษาพบว่า
ผู้สมัครเข้าศึกษา ส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนจากวิทยาลัยแห่งเดิม รวมทั้งในระยะหลังพบว่า มีนักเรียนจาก
สถานศึกษาอื่นๆนอกสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม สนใจสมัครเข้าศึกษาเพิ่มขึ้นบ้างแต่ยังมีจำนวนจำกัด
จากสภาพการณ์ลักษณะนี้ประเมินได้ว่า ยังมีนักศึกษาจำนวนจำกัดในการเข้าศึกษาในส่วนภูมิภาค ใน
แต่ละปีการศึกษา ขณะเดียวกัน สภาพสังคมวัฒนธรรมไทยและสภาวะทางเศรษฐกิจปัจจุบันที่
เปลี่ยนแปลง อาจส่งผลต่อการจัดการศึกษาและการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ของนักศึกษา ระดับ

ปริญญาดรี คณะศิลปศึกษาได้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยมุ่งใจในการเลือกเข้าศึกษา ของนักศึกษา ปริญญาดรี คณะศิลปศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค ทั้งนี้ผลการศึกษาจะสนับสนุนให้วิทยาลัย นาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค คณะศิลปศึกษา และสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้ทราบสถานภาพของนักศึกษา ปัจจัยมุ่งใจการศึกษาของผู้เข้ามาศึกษาหลักสูตรปริญญาดรี ตลอดจนความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ เกี่ยวข้องกับแรงมุ่งใจของนักศึกษา ในการเลือกศึกษาหลักสูตรปริญญาดรีของคณะศิลปศึกษา ที่ศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค อันจะนำไปสู่การพัฒนา วางแผนบริหารจัดการและส่งเสริมการศึกษา ของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ทั่วไปของการวิจัย

เพื่อศึกษา ปัจจัยมุ่งใจของนักศึกษา ในการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาดรี คณะ ศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค และศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยเกื้อหนุนการตัดสินใจ เลือกศึกษาต่อ กับแรงมุ่งใจในการเลือกศึกษาต่อ ของนักศึกษาคณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ส่วนภูมิภาค

วัตถุประสงค์เฉพาะของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยสถานภาพส่วนบุคคล ที่เป็นแรงมุ่งใจในการเลือกศึกษาต่อ ของ นักศึกษาหลักสูตรปริญญาดรีคณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค ได้แก่
 - 1.1 เปรียบเทียบแรงมุ่งใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย ศึกษา กับสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ศึกษา
 - 1.2. เปรียบเทียบแรงมุ่งใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ที่มีเป้าหมายในวิชาชีพ ครูที่ชัดเจนและที่เป้าหมายวิชาชีพครูไม่ชัดเจน ก่อนเข้าศึกษา
 - 1.3. เปรียบเทียบแรงมุ่งใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ที่มีผลการเรียนเฉลี่ย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ในระดับดีถึงดีมาก ระดับพอใช้ถึงค่อนข้างดี และระดับอ่อน ถึงค่อนข้างอ่อน

1.4 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ที่มีความถี่การร่วมปฏิบัติกิจกรรมนาฏศิลป์ดนตรีสู่สังคมในช่วงการเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า บ่อยครั้ง นานๆครั้ง และ ที่ไม่เคยร่วมกิจกรรม

1.5 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท ระหว่าง10,000–25,000 บาท ระหว่าง25,001–40,000 บาท และ มากกว่า 40,000 บาท

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยเกื้อหนุนการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ กับ แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาปริญญาตรี คณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค

3. เพื่อค้นหาสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ของนักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีคณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค

สมมติฐานการวิจัย

1. แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษา และ สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ศึกษา ไม่แตกต่างกัน

2. แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ที่มีเป้าหมายในวิชาชีพครู ชัดเจน และที่ไม่ชัดเจน ก่อนเข้าศึกษาคณะศิลปศึกษา มีความแตกต่างกัน

3. แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ในระดับดีถึงดีมาก ระดับพอใช้ถึงค่อนข้างดี และระดับค่อนข้างอ่อนถึงอ่อน มีความแตกต่างกัน

4. แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ที่มีความถี่การร่วมปฏิบัติกิจกรรมนาฏศิลป์ดนตรีสู่สังคมในช่วงการเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า บ่อยครั้ง นานๆครั้ง และ ไม่เคยร่วมกิจกรรม มีความแตกต่างกัน

5. แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท ระหว่าง10,000–25,000 บาท ระหว่าง25,001–40,000 บาท และ มากกว่า 40,000 บาท มีความแตกต่างกัน

6. มีความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกื้อหนุนการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ กับ แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ของนักศึกษาปริญญาตรีคณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร และ กลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรในการศึกษาเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมดในชั้นปีที่ 1 คณะศิลปศึกษา ที่ศึกษากำลังศึกษาศาขานาฏศิลป์ไทยศึกษา และสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ศึกษา(ทั้งไทยและสากล) ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ รวมจำนวน 9 วิทยาลัย

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัย เป็นนักศึกษาเข้าใหม่ระดับปริญญาตรีในชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2554 คณะศิลปศึกษา ที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค สาขานาฏศิลป์ไทยศึกษา และสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ศึกษา(ทั้งไทยและสากล) รวม 9 วิทยาลัย รวมจำนวน 210 คน

2. ขอบเขตของเนื้อหาในการศึกษา

การศึกษครั้งนี้มีขอบเขตการศึกษา ด้านปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีและแรงจูงใจ ของนักศึกษาคณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ปีการศึกษา 2554

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 สถานภาพส่วนบุคคลของนักศึกษา ประกอบด้วย

1) สาขาวิชาที่กำลังศึกษา แบ่งเป็น 2 กลุ่มสาขาวิชา คือ
สาขานาฏศิลป์ไทยศึกษา และ สาขาดนตรีคีตศิลป์ศึกษา

2) การมีเป้าหมายในวิชาชีพครูที่เลือกเรียนก่อนเข้าศึกษา
แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

- (1) มีเป้าหมายสู่วิชาชีพครูชัดเจนหรือมีระดับมาก
- (2) มีเป้าหมายสู่วิชาชีพครูแต่ไม่ชัดเจนหรือมีระดับน้อย
- (3) ยังไม่มีเป้าหมายสู่วิชาชีพครู

3) ผลการเรียนรู้ทุกวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า
แบ่งเป็น 3 ดับ คือ

- (1) ระดับดี-ดีมาก (3.00 ขึ้นไป)
- (2) ระดับพอใช้-ค่อนข้างดี (2.00 – 2.99)
- (3) ระดับอ่อน-ค่อนข้างอ่อน (1.00 – 1.99)

4) การร่วมปฏิบัติกิจกรรมนาฏศิลป์ดนตรีสู่สังคมกับโรงเรียนเดิม

ในระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า แบ่งเป็น 2 ระดับ

- (1) บ่อยครั้ง
 - (2) นานๆครั้ง
 - (3) ไม่เคย
- 5) รายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง
- (1) มากกว่า 40,000 บาท
 - (2) 25,001 – 40,000 บาท
 - (3) 10,000 – 25,000 บาท
 - (4) ต่ำกว่า 10,000 บาท

3.1.2 ปัจจัยเกื้อหนุนการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ มี 5 ด้าน

- 1) ด้านความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพของนักศึกษา
- 2) ด้านสถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษา
- 3) ด้านหลักสูตรการศึกษา
- 4) ด้านสภาวะทางสังคมวัฒนธรรม
- 5) ด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ

3.2 ตัวแปรตาม

แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี

คณะศิลปศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัจจัยจูงใจในการเลือกเข้าศึกษา หมายถึง สภาวะ สถานการณ์ สิ่งแวดล้อมต่างๆ ทั้งภายในหรือภายนอกตัวนักศึกษาที่กระตุ้น ผลักดัน โน้มน้าวให้นักศึกษาเลือกเข้าศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี คณะศิลปศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค
2. แรงจูงใจ หมายถึง แรงผลักดันจากปัจจัยจูงใจให้นักศึกษาเลือกเข้าศึกษา ในที่นี้จะป็นระดับคะแนนการประเมิน ที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง

3. นักศึกษาปริญญาตรี หมายถึงนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะศิลปศึกษา ที่ได้ขึ้นทะเบียนนักศึกษาและเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค ปีการศึกษา 2554
4. การมีเป้าหมายในวิชาชีพครูที่เลือกเรียนก่อนเข้าศึกษา หมายถึง ความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพครูและมุ่งมั่นศึกษาด้านศึกษาศาสตร์ ซึ่งเป็นเป้าหมายของนักศึกษา แบ่งเป็น ที่มีเป้าหมายชัดเจน ที่มีเป้าหมายแต่ไม่ชัดเจน และที่ยังไม่มีเป้าหมาย ของตัวนักศึกษาแต่ละคนก่อนเข้าเป็นนักศึกษาคณะศิลปศึกษา
5. สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษา หมายถึง สาขาวิชาของนักศึกษาปริญญาตรีปีที่ 1 คณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค
6. สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ศึกษา หมายถึง การรวมข้อมูลนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ทั้งสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษาและสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษา สำหรับการวิจัยครั้งนี้
7. การร่วมปฏิบัติกิจกรรมนาฏศิลป์ดนตรีสู่สังคมกับโรงเรียนเดิม หมายถึง สถานศึกษาเดิมได้มอบหมายให้นักศึกษาหรือพานักศึกษาไปปฏิบัติกิจกรรมเหล่านั้นในสถานที่ต่างๆในช่วงการเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ทั้งนี้จำนวนการร่วมปฏิบัติบ่อยครั้งหรือไม่เพียงใด ให้เป็นคำตอบที่นักศึกษาสรุปจากการประเมินตนเองในกิจกรรมนี้
8. ปัจจัยเกื้อหนุนการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ หมายถึง สิ่งเร้าที่มีส่วนเป็นแรงผลักดันจูงใจให้นักศึกษานำมาเป็นองค์ประกอบร่วมพิจารณาตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ มีทั้งสิ่งเร้าภายในและสิ่งเร้าภายนอกตัวนักศึกษา ในการศึกษาครั้งนี้มี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความคาดหวังและอุดมการณ์ในวิชาชีพของนักศึกษา ด้านสถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษา ด้านหลักสูตรการศึกษา ด้านสภาวะทางสังคมวัฒนธรรม ด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ
9. ปัจจัยด้านความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพของนักศึกษา หมายถึง การที่นักศึกษาพิจารณาถึงคุณค่า ความมุ่งหวังในการใช้วิชาชีพครู วิชาชีพดนตรีนาฏศิลป์ ตลอดจนศาสตร์ทางด้านศิลปวัฒนธรรม นาฏศิลป์ ดนตรี นำไปใช้ในการส่งเสริมพัฒนาตนเองและสังคม ประกอบวิชาชีพ ทั้งในขณะที่เป็นนักศึกษาและหลังจากสำเร็จการศึกษา
10. ปัจจัยด้านสถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษา หมายถึง สภาพแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวกความสัมพันธ์ของวิทยาลัยกับหน่วยงานต่างๆ สถานที่ตั้งของสถานศึกษา ภาพลักษณ์ของสถานศึกษาและบริบทที่เกี่ยวข้อง คณาจารย์ เพื่อน ความผูกพัน สัมพันธภาพ เป็นต้น มีผลต่อการเกิดหรือไม่เกิดแรงจูงใจ ในการเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค
11. ปัจจัยด้านหลักสูตรการศึกษา หมายถึง ระยะเวลาของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร ลักษณะวิชาและกิจกรรมการเรียนการสอน การร่วมกิจกรรมในหลักสูตรนอกหลักสูตร การ

เป็นที่ยอมรับ ในสังคมวิชาชีพ บทบาทและชื่อเสียงของรุ่นพี่หรือศิษย์เก่า มีผลต่อการเกิดหรือไม่เกิดแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค

12. ปัจจัยด้านสภาวะทางสังคมวัฒนธรรม หมายถึง เหตุจากการสนับสนุนทั้งโดยตรงหรือ ทางอ้อมจากครอบครัวและสังคมนอกครอบครัว ความต้องการพัฒนาดนให้เป็นที่ยอมรับ ปัญหาของสังคมวัฒนธรรมไทยที่มีวิถีชีวิตเปลี่ยนไป มีผลต่อการเกิดหรือไม่เกิดแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค

13. ปัจจัยด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ หมายถึง ความเปลี่ยนแปลงด้านรายรับ รายจ่ายของครอบครัวนักศึกษา โอกาสของการมีรายได้หรือประหยัดรายจ่าย ความก้าวหน้าในอาชีพทั้งด้านทักษะวิชาและรายได้ในการดำรงชีวิต มีผลต่อการเกิดหรือไม่เกิดแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยช่วยให้ทราบปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่จูงใจในการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาตรีคณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค

2. ผลการวิจัยช่วยให้ทราบความสัมพันธ์ของตัวแปร ที่เป็นปัจจัยจูงใจเชิงพยากรณ์ในการเลือกศึกษาต่อ ของนักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีคณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่ศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค

3. สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางการสร้างเสริมการจูงใจนักศึกษา ตลอดจนการบริหารจัดการการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในคณะวิชาต่างๆของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ทั้งในสถานศึกษาส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ให้เกิดการพัฒนาการมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ในเรื่องปัจจัยจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาของ นักศึกษาปริญญาตรีคณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค นำเสนอตามลำดับรายการ

1. การศึกษาในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และคณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
2. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับแรงจูงใจและการจูงใจ
3. ทฤษฎีการจูงใจ
4. แนวคิดและบทบาทของการจูงใจกับการศึกษา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และคณะศิลปศึกษา

1. ความเป็นมาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่งของรัฐ สังกัดกระทรวง วัฒนธรรม จัดตั้งตามพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2550 ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2550 จากนั้นมีประกาศเพิ่มเติมในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ 124 ตอนที่ 32 ก วันที่ 9 กรกฎาคม 2550 เป็นสถานศึกษาเฉพาะทาง มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาและส่งเสริม วิชาการตั้งแต่ระดับพื้นฐานถึงวิชาชีพชั้นสูงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ ทั้งไทยและสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ปัจจุบันมีการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับ มัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับอุดมศึกษาชั้นปริญญา สำหรับคณะและวิทยาลัยในสังกัดสถาบันบัณฑิต พัฒนศิลป์ ในปัจจุบันได้แก่ คณะ จำนวน 3 คณะ คือ คณะศิลปศึกษา คณะศิลปะนาฏดุริยางค์ คณะ ศิลปวิจารณ์ วิทยาลัยช่างศิลป์ 3 แห่ง คือ วิทยาลัยช่างศิลป์(กรุงเทพฯ) วิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยช่างศิลป์นครศรีธรรมราช และวิทยาลัยนาฏศิลป์ 12 แห่ง คือวิทยาลัยนาฏศิลป์(กรุงเทพฯ) วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง วิทยาลัยนาฏศิลป์ ลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด วิทยาลัย นาฏศิลป์นครราชสีมา วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช และวิทยาลัยนาฏ ศิลปพัทลุง (พรบ.สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, 2550)

2. ความเป็นมาของคณะศิลปศึกษา

คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นคณะที่จัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ใน การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มีวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อผลิตครู

ศิลปะด้านนาฏศิลป์และด้านดุริยางคศิลป์ ที่มีความรู้ความสามารถ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะในศาสตร์ของวิชาชีพครู เป็นครูศิลปะที่มีคุณธรรมจริยธรรม มีเจตคติค่านิยมที่พึงประสงค์ในวิชาชีพครู เป็นผู้ที่สามารถอนุรักษ์ สืบทอดเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติ (คณะศิลปศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต, 2552) ทั้งนี้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 จนถึงปัจจุบัน คณะศิลปศึกษาร่วมกับวิทยาลัยนาฏศิลป์ในส่วนภูมิภาค ได้ร่วมกันจัดการศึกษาโดยเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในคณะที่ส่วนกลางและในวิทยาลัยนาฏศิลป์ภูมิภาค ทุกภาคของประเทศไทย ซึ่งคณะศิลปศึกษาเรียกว่า ห้องเรียนเครือข่าย ได้ผลิตบัณฑิตศึกษาศาสตรบัณฑิต(หลักสูตรครู 5 ปี) ไปแล้วจำนวน 3 รุ่น ทั้งนี้บัณฑิตจากคณะศิลปศึกษา เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติในวิชาชีพครู และได้รับใบประกอบวิชาชีพครู ตามมาตรฐานผู้ประกอบวิชาชีพครู ของสำนักงานคณะกรรมการคุรุสภา กระทรวงศึกษาธิการ

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับแรงจูงใจและการจูงใจ

1. ความหมายของแรงจูงใจและการจูงใจ

แรงจูงใจ(Motives) เป็นแรงขับเคลื่อนที่อยู่ภายในตัวบุคคล ที่จะกระตุ้นให้บุคคลนั้นเกิดการกระทำ แรงขับ(Drives) ดังกล่าว เกิดจากความต้องการพื้นฐาน(Needs) หรือความปรารถนา(Desires) อันเนื่องมาจากสิ่งล่อใจ(Incentives) ความคาดหวัง(Expectancy) หรือการตั้งเป้าหมาย(Goal Setting) ทำให้บุคคลพยายามดิ้นรนเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ทั้งนี้แรงจูงใจอาจจะเกิดมาตามธรรมชาติ หรือจากการเรียนรู้ก็ได้ หรือหมายถึงภาวะใดๆที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา อย่างมุ่งมั่น เพื่อให้บรรลุจุดหมายแห่งความต้องการนั้น โดยพฤติกรรมที่มีแรงจูงใจสูงจะมีลักษณะที่มุ่งมั่น กระฉับกระเฉง กระตือรือร้น มีเป้าหมายและทิศทางชัดเจน ไม่เฉื่อยชาในเรื่องนั้น แต่พฤติกรรมที่ขาดแรงจูงใจจะมีลักษณะตรงข้ามกับที่กล่าวมา (พรณี ชูทัยเจนจิต , 2545 ; สุรางค์ ไคว์ตระกูล , 2548 ; อารี พันธมณี , 2546)

การจูงใจ(Motivation) หมายถึง การนำปัจจัยต่างๆที่เป็นแรงจูงใจมาผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีทิศทาง เพื่อบรรลุจุดหมายหรือเงื่อนไขที่ต้องการ โดยปัจจัยต่างๆที่นำมาอาจเป็น เครื่องล่อ รางวัล การลงโทษ การจัดการให้เกิดความหวัง อื่นๆ (อารี พันธมณี ,2546 :269-270) เป็นภาวะของอินทรีย์ที่ได้รับการผลักดันให้แสดงพฤติกรรม เพื่อบรรลุจุดหมายปลายทางที่ต้องการ (ปราณี รามสูตร ,2528:117)

อารี พันธมณี (2546 , 270) อธิบายว่า การจูงใจเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นตลอดเวลา ตราบใดที่มนุษย์ยังมีความต้องการ ความต้องการที่ทำให้เกิดภาวะของกายขาดความสมดุลจะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงผลักดัน(drive) ที่จะกำหนดทิศทางเพื่อแสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมายที่จะตอบสนอง

ความต้องการนั้นๆ เมื่อได้รับการตอบสนองแล้วแรงขับจะลดลง เกิดเป็นความพอใจและเกิดเป็นภาวะสมดุลในกาย และเมื่อเกิดภาวะขาดความสมดุล ก็จะเกิดแรงจูงใจอีก เป็นวงจรเช่นนี้

ลักษณะสำคัญของการจูงใจและแรงจูงใจ (ปราณี รามสูตร , 2528 :117-118 และ ชูชีพ อ่อนโคกสูง , 2522 : 54-55) มีคำอธิบายสรุปได้ดังนี้

1. พฤติกรรมที่เกิดจากการจูงใจ มักเป็นพฤติกรรมที่มีจุดหมายปลายทาง เช่น ตั้งใจเรียนเพื่อให้สอบได้คะแนนดี

2. แรงจูงใจอย่างเดียวกัน อาจมีพฤติกรรมต่างกัน เช่น ต้องการให้คนอื่นรัก บางคนอาจแสดงตนช่วยเหลืองานผู้อื่น แต่บางคนอาจแกล้งของ เป็นต้น

3. แรงจูงใจต่างกัน อาจมีพฤติกรรมลักษณะเดียวกัน เช่น คนหนึ่งขยันทำงาน มาจากแรงผลักดันต้องการมีรายได้เพิ่มเพื่อช่วยเหลือครอบครัว แต่อีกคนหนึ่งขยันทำงานเพราะแรงผลักดันต้องการไปสู่ตำแหน่งในหน่วยงานที่สูงขึ้น หรือขยันทำงานเพื่อต้องการลืมเหตุการณ์ขมขื่น

4. แรงจูงใจที่เกิดขึ้นอาจมีสาเหตุสลับซับซ้อน พฤติกรรมหนึ่งๆอาจมาจากแรงจูงใจอย่างเดียวหรือหลายอย่างรวมกัน เช่น เด็กที่ขโมยของเรอาจคิดไปว่าเพราะอยากได้ของของผู้อื่น แต่ความจริงอาจเป็นเพราะต้องการเรียกร้องให้คนอื่นหันมาสนใจตนบ้าง จึงใช้พฤติกรรมการขโมยเพื่อเรียกร้องความสนใจ หรือเพราะลักขโมยเพราะถูกบังคับจากผู้มีอิทธิพลให้ขโมย ก็เป็นไปได้

5. ลักษณะสังคมต่างกันส่วนทำให้เกิดแรงจูงใจต่างกัน บุคคลเรียนรู้ที่จะปรับตัว ในสังคมนั้น จึงแสดงพฤติกรรมไปในทิศทางคล้ายตามกลุ่ม ตามแต่ลักษณะของสังคมที่ต้องสัมพันธ์ด้วย

2. ประเภทของการจูงใจ

ในการแบ่งประเภทของแรงจูงใจ แบ่งได้ตามลักษณะต่อไปนี้ (อารี พันธมณี ,2546)

2.1 แบ่งตามลักษณะของการแสดงออก แบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1) การจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลต้องการหรือกระทำหรือเรียนรู้สิ่งใดๆ จากภายในตนเองโดยไม่ใช่จากการชักจูงจากสิ่งเร้าภายนอกกาย เช่น ความต้องการเรียนเพื่อต้องการมีความรู้และความเชี่ยวชาญ หรือมาจากการที่จิต(mind)ชื่นชอบการเรียนรู้สิ่งนั้น เหตุเหล่านี้เป็นตัวผลักดันให้บุคคลสร้างพฤติกรรมอยากรู้ ใฝ่รู้ รักศรัทธา มาจากภายใน

2) การจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอกมาชักจูงให้แสดงพฤติกรรมหรือแสดงออก เช่น เรียนให้ได้รับปริญญาหลายปริญญาด้วยต้องการมีลาภยศ รายได้ ได้แสดงตัวปริญญาที่ได้รับหลายปริญญา นักเรียนอนุบาลชอบไปโรงเรียนนี้เพราะอาคารเรียนสวยงามหรือมีของเล่นที่ตนเองชอบ เป็นต้น

2.2 แบ่งตามที่มาของแรงจูงใจ แบ่งได้ 3 ประเภท คือ

1) แรงจูงใจทางสรีระหรือทางกาย (Physiological Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการตอบสนองร่างกาย เพื่อการมีชีวิต เป็นความต้องการจำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ เช่น ต้องการน้ำ อาหาร การพักผ่อน ความอบอุ่นทางกาย เป็นต้น

2) แรงจูงใจทางจิตวิทยาหรือภายนอกกาย (Psychology Motives) เช่น ความอยากรู้อยากเห็น ต้องการมีเกียรติ ต้องการมีเพื่อนรัก ต้องการมีบ้านที่สวยงาม ต้องการมีรถยนต์เพื่อความเท่โก้เก๋ เป็นต้น

3) แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) แรงจูงใจประเภทนี้ จะเป็นส่วนหนึ่งของแรงจูงใจทางจิตวิทยาหรือภายนอกกายตามข้อ 2.2 จุดเริ่มต้นของแรงจูงใจทางสังคมมาจากการประสบการณ์ทางสังคมของบุคคล สำหรับเป้าหมายของแรงจูงใจประเภทนี้มีความสัมพันธ์กับการแสดงพฤติกรรมของบุคคลในการดำเนินชีวิต ตัวอย่างของแรงจูงใจทางสังคม ได้แก่

(1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives) หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรม เพื่อจะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) ที่ตนตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัล แต่ทำเพื่อจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ลักษณะผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เช่น มีความทะเยอทะยานสูง มีความรับผิดชอบในการงาน เป็นผู้ที่ทำงานอย่างมีการวางแผน เป็นผู้ที่ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง

(2) แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliative Motives) เป็นแรงจูงใจในการมีพฤติกรรม การปฏิบัติตน เพื่อสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น การเป็นที่ยอมรับ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ มักจะเป็นผู้ที่โอ้อวด อารมณ์ เป็นที่รักของเพื่อน มีลักษณะเห็นใจผู้อื่น ลักษณะสำคัญของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์สูง เช่น ทำสิ่งใด เป้าหมายก็เพื่อได้รับการยอมรับจากกลุ่ม หลีกเลี่ยงการโต้แย้ง มักเป็นผู้คล้อยตามผู้อื่น ตั้งเป้าหมายต่ำเพื่อมีโอกาสลดความขัดแย้ง เป็นต้น

(3) แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motives) เป็นแรงจูงใจในลักษณะต้องการอยู่เหนือบุคคลอื่น ได้เป็นผู้นำ สำหรับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจนั้น มีลักษณะ เช่น ชอบมีอำนาจเหนือผู้อื่น ซึ่งบางครั้งอาจจะออกมาในลักษณะ การก้าวร้าว ชอบแสดงตนเหนือผู้อื่น เป็นบุคคลที่ชอบแสวงหาชื่อเสียง ชอบเสียง ชอบเป็นผู้นำ เป็นต้น

(4) แรงจูงใจต่อการนับถือตนเอง (Self Esteem Motives) เป็นแรงจูงใจของบุคคลที่ต้องการตนให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ต้องการมีชื่อเสียง สังคมยอมรับ การที่สังคมนับถือยอมรับตนจะทำให้ตนมีความรู้สึกยอมรับนับถือตนเอง ลักษณะของบุคคล เช่น ให้เกียรติผู้อื่น ปฏิบัติตนเพื่อให้สังคมยอมรับ

3. ทฤษฎีการจูงใจ

3.1 ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์(Maslow's Hierarchy of needs Theory)

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (เดิมศักดิ์ คทวนิช (2546 , 155-161) ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ เจ้าของแนวคิดทฤษฎีคือ อับราฮัม เอช. มาสโลว์ (Abraham H. Maslow) มาสโลว์ได้อธิบายว่าความต้องการของมนุษย์มีลักษณะเป็นลำดับขั้น จากระดับต่ำสุดไปยังระดับสูงสุด เมื่อความต้องการในระดับหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ก็จะมีความต้องการอื่นในระดับที่สูงขึ้นต่อไป ความต้องการเหล่านี้เป็นแรงผลักดันให้บุคคลเกิดแรงจูงใจ มี 5 ขั้น จากความต้องการพื้นฐาน ไปสู่ขั้นสูงกว่าพื้นฐาน ดังนี้

1) ความต้องการทางร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอด เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค อากาศ น้ำดื่ม การพักผ่อน เป็นต้น

2) ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (Security or safety needs) เมื่อมนุษย์สามารถตอบสนองความต้องการทางร่างกายได้แล้ว มนุษย์ก็จะเพิ่มความต้องการในระดับที่สูงขึ้นต่อไป เช่น ความต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความต้องการความมั่นคงในชีวิต และหน้าที่การงาน

3) ความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับ (ความต้องการทางสังคม) (Affiliation or Acceptance needs) เป็นความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ เช่น ความต้องการให้และได้รับซึ่งความรัก ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ความต้องการได้รับการยอมรับ การต้องการได้รับความชื่นชมจากผู้อื่น เป็นต้น

4) ความต้องการการยกย่อง (Esteem needs) หรือ ความภาคภูมิใจในตนเอง เป็นความต้องการการได้รับการยกย่อง นับถือ และสถานะจากสังคม เช่น ความต้องการได้รับความเคารพนับถือ ความต้องการมีความรู้ความสามารถ เป็นต้น

5) ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-actualization) เป็นความต้องการสูงสุดของแต่ละบุคคล เช่น ความต้องการที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ ความต้องการทำทุกอย่างเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง เป็นต้น

จากทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ สามารถสรุปการแบ่งความต้องการออกได้เป็น 2 ระดับ คือ

1) ความต้องการในระดับต่ำ (Lower order needs) ประกอบด้วยความต้องการทางร่างกาย ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง และความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับ

2) ความต้องการในระดับสูง (Higher order needs) ประกอบด้วยความต้องการได้รับการยกย่องและความต้องการความสำเร็จในชีวิต

3.2 ทฤษฎีการจูงใจ ERG

เป็นทฤษฎีของแอลเฟรด แอดเลอร์ (Alfred Alderfer) แนวคิดในทฤษฎีเกี่ยวข้องกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ แต่ไม่คำนึงถึงขั้นความต้องการว่าความต้องการใดเกิดขึ้นก่อนหรือหลัง และความต้องการหลายอย่างอาจเกิดขึ้นพร้อมกันได้ อักษร E มาจากคำเต็มคือ Existence needs อักษร R มาจากคำ Relatedness needs และอักษร G มาจากคำ Growth needs ทั้งนี้ความต้องการของมนุษย์ ตามทฤษฎี ERG ได้จัดประเภทความต้องการโดยมีจำนวนประเภทของความต้องการน้อยกว่าความต้องการที่กล่าวไว้ในทฤษฎีของมาสโลว์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ประการ ดังนี้

1) ความต้องการเพื่อความอยู่รอด (Existence needs : E) เป็นความต้องการพื้นฐานของร่างกายเพื่อให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ได้ เช่น ความต้องการอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค เป็นต้น เป็นความต้องการในระดับต่ำสุดและมีลักษณะเป็นรูปธรรมสูงสุด ประกอบด้วยความต้องการทางร่างกายบวกด้วยความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคงตามทฤษฎีของมาสโลว์ ผู้บริหารสามารถตอบสนองความต้องการในด้านนี้ได้ด้วยการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรม มีสวัสดิการที่ดี มีเงินโบนัส รวมถึงทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชารู้สึกมั่นคงปลอดภัยจากการทำงาน ได้รับความยุติธรรม มีการทำสัญญาว่าจ้างการทำงาน เป็นต้น

2) ความต้องการมีสัมพันธภาพ (Relatedness needs : R) เป็นความต้องการที่จะให้ และได้รับไมตรีจิตจากบุคคลที่แวดล้อมด้วยกัน เป็นความต้องการที่มีลักษณะเป็นรูปธรรมน้อยลง ประกอบด้วยความต้องการความผูกพัน หรือการยอมรับในสังคม(ความต้องการทางสังคม)ตามทฤษฎีของมาสโลว์ หน่วยงานหรือผู้ส่งกิจกรรมควรส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ตลอดจนสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อบุคคลภายนอกด้วย เช่น การจัดกิจกรรมที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำและผู้ตาม กิจกรรมระหว่างกลุ่มนักเรียนนักศึกษา เป็นต้น

3) ความต้องการความเจริญก้าวหน้า (Growth needs : G) เป็นความต้องการในระดับสูงสุดของบุคคลซึ่งมีความเป็นรูปธรรมต่ำสุด ประกอบด้วยความต้องการการยกย่องบวกด้วย

ความต้องการประสบความสำเร็จในชีวิตตามทฤษฎีของมาสโลว์ หน่วยงานหรือผู้ส่งกิจกรรมควรสนับสนุนให้บุคคลของหน่วยงาน สถานศึกษามีการพัฒนาตนเองให้เจริญก้าวหน้า เพิ่มความสามารถด้วยวิธีต่างๆ เช่นเลื่อนตำแหน่งหน้าที่ หรือมอบหมายให้รับผิดชอบต่องานกว้างขึ้น หากเป็นนักเรียน นักศึกษาอาจมีบทบาทการเป็นผู้นำกิจกรรม เป็นต้น จะเป็นโอกาสให้บุคคลก้าวไปสู่ความสำเร็จ

3.3 ทฤษฎีความคาดหวังของวรูม (Vroom Expectancy Theory)

วิเชียร วิทยาอุดม (2550 , 115-117) ได้นำเสนอเกี่ยวกับทฤษฎีความคาดหวังของวิกเตอร์ วรูม มีข้อความอธิบาย คือ วิกเตอร์ วรูม (Victor H.Vroom) เป็นนักจิตวิทยาในกลุ่มพุทธินิยม (Cognitive Psychology) ที่ศึกษาวิจัยการทำงานของคนในโรงงานอุตสาหกรรม และได้สร้างทฤษฎีความคาดหวังไว้ตั้งแต่ปี ค.ศ.1964 คำอธิบายในทฤษฎีของวรูม สนใจในเรื่อง แรงจูงใจในการทำงานของคนงานในโรงงานอุตสาหกรรม คือเชื่อในเรื่องของความคิดของบุคคลว่า เป็นส่วนสำคัญในการทำให้เกิดแรงจูงใจต่อพฤติกรรมหรือการกระทำ แม้จะมีเรื่องของผลรางวัลหรือสิ่งเร้าภายนอกตัวเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่ปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจคือความคิดของบุคคล นักจิตวิทยาบางคนในกลุ่มนี้ ศึกษาเรื่องการวางแผน บางคนศึกษาเรื่องการตั้งเป้าหมาย แต่วรูมจะเน้นศึกษาที่ความคาดหวังซึ่งจะเป็นปัจจัยจูงใจหรือผลักดันให้บุคคลเกิดแรงจูงใจแสดงพฤติกรรมบางอย่างออกมา เพื่อให้ไปสู่เป้าหมายปลายทางได้ ส่วนแรงจูงใจจะมีมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่าง ความคาดหวังหรือระดับความพยายาม(Expectancy) เครื่องมือหรือโอกาสความเป็นไปได้ในการจูงใจที่ถูกกำหนด (Instrumentality) และความเข้มของความต้องการซึ่งเป็นค่าตัวเลข(Valence)

คำอธิบายในทฤษฎีของวรูมเน้นใน 2 เรื่องด้วยกัน คือ เรื่องแรกเป็นค่านิยมในงานว่าทำงานแล้วคาดหวังว่าจะได้อะไร(ผล) เช่น ทำงานให้ดี เพื่อหวังจะได้รับเงินเดือนเพิ่ม หรือบางคนหวังได้รับคำยกย่อง ในที่นี้เงินและคำยกย่องเป็นค่านิยม และเรื่องที่สองที่ให้ความสำคัญคือ แรงจูงใจที่กำหนดทิศทางการกระทำเพื่อให้ได้ตามค่านิยมของตน คือคาดหวังว่าจะได้ตามค่านิยม เป็นแรงจูงใจให้บุคคลใช้ความพยายามกระทำให้สำเร็จ และความสำเร็จของงานเกิดจากความพยายามบวกกับความสามารถของตน จากคำอธิบายดังกล่าวนี้ในทัศนะของกลุ่มพุทธินิยมจึงเห็นว่า ความคาดหวังซึ่งเป็นความคิดของบุคคล เป็นจุดสำคัญของแรงจูงใจ

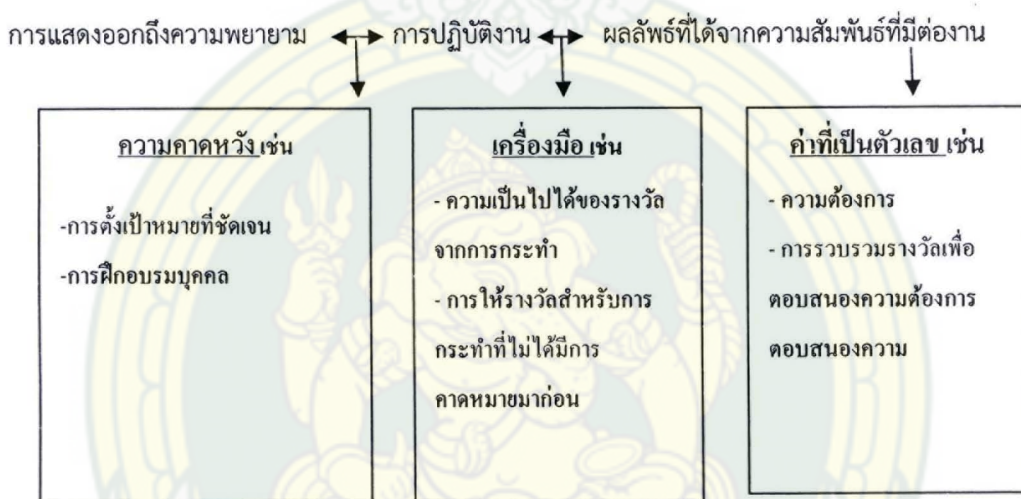
ข้อสรุปในทฤษฎีความคาดหวัง สรุปได้ 3 ประการ ที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจของบุคคล คือ

1. การจูงใจในการทำงานขึ้นอยู่กับความคาดหวังของแต่ละคน ถ้ามีความคาดหวังมาก ก็จะมีการใช้ความวิริยะอุตสาหะมากขึ้น แล้วจะมีผลต่อประสิทธิภาพของงานมากขึ้น

2. การจูงใจในการทำงานมีความสัมพันธ์ และเชื่อมโยงกับ ประสิทธิภาพในการทำงาน โดยมีผลตอบแทนคือรางวัล รางวัลจะเป็นเครื่องมือกระตุ้นให้เขาเกิดแรงจูงใจทำงานหรือปฏิบัติกิจกรรม

3. หากมีความเชื่อในคุณค่าของรางวัลที่ได้จากการคาดหวังสูง ก็จะก่อให้เกิดพลังจูงใจในการทำงานได้สูงขึ้น ในทางตรงข้าม หากไม่มีความเชื่อในเรื่องคุณค่าของรางวัลดังกล่าวแล้วการจูงใจในกิจกรรมหรืองานนั้นจะลดลง

ภาพแสดงให้เห็นการเกี่ยวข้องกับการจัดการตามทฤษฎีความคาดหวังของ วิคเตอร์ วรูม
(ที่มา วิเชียร วิทยาอุดม 2550 :116)

จากการศึกษาทฤษฎีการจูงใจในทฤษฎีต่างๆที่กล่าวมา สรุปได้โดยสังเขป คือ ทฤษฎีเหล่านี้ได้อธิบายว่า มีสิ่งผลักดันให้มนุษย์เกิดแรงจูงใจ นำไปสู่การกระทำ ได้แก่ ความต้องการระดับพื้นฐานเพื่อการดำเนินชีวิต ความต้องการในระดับสูงกว่าพื้นฐาน หากระดับพื้นฐานได้รับการตอบสนองแล้ว การมีความคาดหวังที่เกิดจากความคิดของบุคคล การต้องการความเจริญก้าวหน้า การคิดถึงโอกาส ความพยายามที่จะไปให้ถึงความสำเร็จ และความต้องการยอมรับจากสังคม ตลอดจนความต้องการที่จะมีสัมพันธภาพที่ดีกับสังคม สิ่งเหล่านี้จะเป็นแรงจูงใจนำไปสู่การกระทำ เพื่อให้ชีวิตได้บรรลุเป้าหมาย

แนวคิดและบทบาทของการมุ่งใจกับการศึกษา

แรงจูงใจหรือการมุ่งใจแต่ละประเภท ล้วนมีบทบาทอาจทางตรงหรือทางอ้อมต่อการศึกษา เช่น ด้านการเรียนในวิชาต่างๆ การเลือกหรือไม่เลือกที่จะศึกษาต่อ การเลือกสถาบันการศึกษา ดังข้อคิด และข้อมูลที่น่าสนใจต่อไปนี้

สุภัททา ปินตะแพทย์ (2542 ,144) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ได้แก่

1. แรงจูงใจเกิดจากความต้องการความสุขส่วนตัว ต้องการหาความสุขให้กับตนเอง หรือหลีกเลี่ยงความไม่พอใจ ดังนั้นแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ให้นักศึกษาแสวงหาความสมดุล ซึ่งขึ้นอยู่กับความพอใจของตน
2. แรงจูงใจเกิดขึ้นตามเหตุและผล คนเรามีอิสระที่จะกระทำหรือตัดสินใจใดๆ โดยมีเหตุผลและรู้ว่าตนต้องการอะไร ทำให้การตัดสินใจเลือกเป็นแรงจูงใจตามหลักและเหตุผล
3. แรงจูงใจเกิดจากการกระตุ้นของอารมณ์ ในบางครั้งบุคคลก็จะแสดงพฤติกรรมตามพลังอารมณ์

ข้อสรุปสำหรับแรงจูงใจในการเลือกศึกษา จะประกอบด้วยความต้องการและเป้าประสงค์ผสมผสานกัน หลายประการ ทั้งเหตุผลส่วนตัว ด้านสังคม เศรษฐกิจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสถาบัน

จากการศึกษาของ ชิดชนนี โพธิ์สุวรรณกุล (2544) ทองหล่อ นาคหอม (2535) และ อัมพร ณ สงขลา (2539) เกี่ยวกับการเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่างๆ เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลแล้วพบว่ามีเหตุจูงใจจากปัจจัยต่าง ได้แก่

1. ปัจจัยด้านความครบถ้วนสมบูรณ์ของสถาบันการศึกษา เช่น สถาบันมีอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย มีหลักสูตรการเรียนการสอนตรงตามความต้องการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียง อาจารย์ที่สอนมีชื่อเสียงมีคุณภาพ ความสะดวกสบายของห้องเรียนและสวัสดิการ มีการทดลองปฏิบัติงานในสถานการณ์จริง
2. ปัจจัยด้านราคา ได้แก่ ค่าเล่าเรียนมีความเหมาะสม ระบบการจ่ายค่าเล่าเรียนมีความสะดวก อาจมีการโอนผ่านบัญชีธนาคาร
3. ปัจจัยด้านสถานที่ ได้แก่ มหาวิทยาลัยมีที่จอดรถกว้างขวางและสะดวกสบายแก่นักศึกษา มีพื้นที่บริเวณมหาวิทยาลัยกว้างขวางและมีสภาพแวดล้อมที่ดี สถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยมีความสะดวกในการเดินทางและเป็นศูนย์กลางในการเดินทาง

4. ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด เช่น มหาวิทยาลัยมีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ในสื่อต่าง ๆ อย่างทั่วถึง มหาวิทยาลัยมีระบบการผ่อนผันค่าเล่าเรียนหรือมีทุนการศึกษาให้นักศึกษา

5. ปัจจัยด้านหน้าที่การงาน ผู้ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโทสามารถเข้าสู่บางตำแหน่งได้ง่ายกว่าผู้จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี เนื่องจากบางหน่วยงานจะกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าสอบไว้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้น เนื่องจากเชื่อว่าผู้ที่มีการศึกษาสูง น่าจะมีวุฒิภาวะและประสบการณ์มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาค่ำ

6. ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ผู้ที่มาศึกษาต่ออาจมีเหตุผลส่วนตัวในการเข้าศึกษาต่อ เพราะต้องการมีชื่อเสียง เกียรติยศ ต้องการมีชื่อว่าเป็นผู้จบปริญญาโท ต้องการที่จะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์จากมหาวิทยาลัย โดยเน้นที่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและเนื้อหาวิชาเพื่อสามารถที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง

7. ปัจจัยด้านอิทธิพลจากการชักจูงจากบุคคลและสื่อ นิสิตบางคนเข้ามาศึกษาต่อโดยการสนับสนุนหรือได้รับคำชี้แจงจากเพื่อน ครู อาจารย์ที่เคยสอนมา ญาติพี่น้องหรือสามี ภรรยา ให้การสนับสนุน ตลอดจนได้ทราบข่าวการรับสมัครจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น

8. ปัจจัยด้านการเป็นสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของสังคม เนื่องจากนิสิตส่วนใหญ่ ก่อนตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษานั้น ต้องมีการศึกษาค้นคว้าข้อมูล เรื่องความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันว่าเน้นไปในสาขาวิชาใด และมีความต้องการนิสิตที่จบปริญญาโทมากกว่าปริญญาตรีมากน้อยแค่ไหน

เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ (2525, 16-17) ได้ศึกษาและกล่าวถึงเหตุจูงใจในการศึกษาต่อ โดยสรุปว่า ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ โดยปัจจัยเหล่านี้มีผลให้บุคคลมีเหตุจูงใจการเลือกเข้าศึกษาต่อดกต่างกัน ได้แก่

1. สภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน
2. ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามีมากน้อยเพียงใด
3. คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกันไป
4. ภูมิสำเนาของสถานศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค
5. ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

พจน์ สะเพียรชัย (2526, 8) กล่าวว่าแรงจูงใจในการศึกษาระดับอุดมศึกษา นับวันมีแนวโน้มสูงขึ้นเนื่องจากค่านิยม ในปริญญา ความต้องการของผู้เรียน และการที่มีหรือไม่มีงานทำ จาก การพิจารณาการศึกษาที่ผ่านมา สิ่งที่เห็นชัดเจน อย่างหนึ่งคือ การศึกษาได้รับการยอมรับให้เป็น

ปัจจัยพื้นฐานอย่างหนึ่ง ที่จะทำให้ชีวิตเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ เช่นเดียวกับปัจจัยอาหาร ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม และที่อยู่อาศัย

ทิพวรรณ นพวงศ์ (2526, 32-36) นำเสนอด้านการเรียนมีข้อสรุปว่า ความคิดเกี่ยวกับการเรียนเริ่มมีแนวโน้มหันเหเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่น บุคคลจะเรียนสาขาวิชาที่หางานทำได้ง่าย มีรายได้ดี ไม่ต้องทำงานหนัก ที่สำคัญคือต้องเป็นงานประเภทที่ตนมีใจรักและชอบที่จะทำด้วย บางครั้ง การเลือกเรียนสาขาวิชาต่างๆจะขึ้นอยู่กับ ค่านิยมของพ่อแม่ พี่น้องและเพื่อนๆ โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน ส่วนการสนับสนุนของครอบครัว หากครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจดี มักจะส่งเสริมให้บุตรหลานได้เรียนระดับสูงสุด เท่าที่สติปัญญาจะเอื้ออำนวยให้เรียนได้ ส่วนครอบครัวที่มีฐานะไม่ดีไม่อาจส่งให้เรียนอุดมศึกษาได้ ก็จำเป็นต้องออกไปประกอบอาชีพช่วยเหลือครอบครัวก่อน เมื่อมีความพร้อมทางเศรษฐกิจในภายหน้าและมีความสนใจ มีโอกาส ก็จะกลับเข้าศึกษาต่อใหม่ ซึ่งการเข้าศึกษาต่อของกลุ่มหลังนี้มักจะมีลักษณะแตกต่างจากกลุ่มแรก คือผู้เรียนกลุ่มหลังจะเลือกเรียนในสาขาที่ตนสนใจ และเพิ่มพูนวิทยฐานะทางสังคมเศรษฐกิจ

โรเจอร์(Roger) (อ้างอิงใน สุวัฒน์ วัฒนวงศ์, 2544, 47-48) กล่าวถึงเหตุผลที่นักศึกษาผู้ใหญ่เข้ามาศึกษาต่อหรือศึกษาเพิ่มเติม คือ

1. แรงจูงใจด้านอาชีพ พบว่าจะเป็แรงจูงใจที่มีความสำคัญในการทำให้ผู้ใหญ่แสวงหาความรู้โดยการเข้ามาศึกษาอีกครั้ง โดยเฉพาะผู้ใหญ่วัยต้น เพราะจะช่วยให้ส่งเสริมให้พวกเขาก้าวหน้าในอาชีพการงานที่ปฏิบัติอยู่ ประมาณร้อยละ 10 ของนักศึกษาให้ข้อมูลว่าเข้ามาเรียนด้วยความมุ่งหวังเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการงานและอาชีพ

2. แรงจูงใจที่จะพัฒนาตนในด้านความรู้ทั่วไป และต้องการพัฒนาศักยภาพของตนตามความสนใจให้สูงขึ้น

3. แรงจูงใจทางสังคม การได้เข้ามาเรียนทำให้รักศึกษาได้มีโอกาสพบปะกับเพื่อนใหม่ ครูผู้สอน ตลอดจนบรรยากาศที่แปลกออกไป ขณะเดียวกันได้พัฒนาสมองและสติปัญญาสอดคล้องด้วย

จากทฤษฎีการจูงใจ แนวคิดและบทบาทของการจูงใจ ข้อมูลที่กล่าวมา สรุปได้ในระดับหนึ่งว่า ในการศึกษาต่อของบุคคลนั้น ประกอบด้วยปัจจัยต่างๆผสมผสานกัน เช่น จากปัจจัยส่วนตน สภาพของสถานศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ ปัจจัยเกี่ยวกับอาชีพ ทั้งนี้ทั้งปัจจัยภายในและภายนอกตัวผู้เรียน เป็นตัวผลักดันให้เกิดแรงจูงใจในการเลือกศึกษาและปฏิบัติกิจกรรม ซึ่งอาจแตกต่างกันในผู้เข้าศึกษาในแต่ละคน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปรเมศวร์ โพธิ์คล้าย (2541) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ ในวิทยาลัยนาฏศิลป์กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยศึกษาด้านเจตคติและความสนใจต่อวิชาศิลปะด้านดนตรีและนาฏศิลป์ไทย ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ และด้านเศรษฐกิจ พบว่าแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีที่อยู่ในระดับมาก คือ ด้านเจตคติและความสนใจในวิชาศิลปะด้านดนตรีและนาฏศิลป์ เมื่อพิจารณาตามตัวแปร เพศชายหญิง ภาควิชา และระดับชั้น พบว่าแรงจูงใจที่สำคัญที่สุดคือเจตคติและความสนใจในวิชาศิลปะด้านดนตรีและนาฏศิลป์ เช่นกัน รองลงมาคือด้านเศรษฐกิจ ส่วนลำดับสุดท้ายคือด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ

ประชา อ่อนรักษา (2542) วิจัยเรื่ององค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่าแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา มีแรงจูงใจประกอบ 7 ด้าน คือ ด้านความมั่นคงก้าวหน้า ด้านการสนับสนุนการมาเรียน ด้านสังคมในมหาวิทยาลัย ด้านการยอมรับในสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านความพึงพอใจ โดยมีค่าร่วมกันอยู่ระหว่าง 0.33 – 0.71 และมีค่าความแปรปรวนสะสมเท่ากับ 57.6%

Cater (อ้างใน เปรมจิตร สิริสานต์, 2542) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ในมหาวิทยาลัยเทมเพิล(Temple University) เมืองเพนซิลวาเนีย พบว่ามีแรงจูงใจ 6 ด้าน ในการเข้าศึกษาต่อ คือ ความตั้งใจ ความต้องการได้รับการยอมรับ ความก้าวหน้าในอาชีพการงาน ความสะดวกสบาย สถานะทางการศึกษา และด้านการคาดหวังในอาชีพ

พล เหลือรังสี (2546) ได้ศึกษาปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ของสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านคุณลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ พบว่าปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจคือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านคุณลักษณะของสถาบัน ด้านสังคมและด้านเศรษฐกิจ และพบว่าปัจจัยทั้ง 5 ด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ระดับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 คือ ด้านคุณลักษณะของสถาบัน(x2) ด้านสังคม(x4) และด้านเศรษฐกิจ(x5)

นิธินา สังคหะ (2547) ศึกษาการจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาปริญญาตรีของนักเรียนในการเข้าเรียนมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ใน 4 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านคุณลักษณะของสถาบัน และด้านความมุ่งมั่น พบว่า แรงจูงใจเฉลี่ยในทุกด้านรวมกันอยู่ในระดับปาน

กลาง แต่เมื่อแยกพิจารณาเฉพาะด้านแล้วพบว่า ที่มากที่สุดคือ ด้านความมุ่งหวัง รองลงมาคือเหตุผลส่วนตัว และด้านคุณลักษณะของสถาบัน ตามลำดับ ส่วนด้านการสนับสนุนของผู้อื่นอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาต่างคณะจะมีเหตุผลส่วนตัวที่แตกต่างกันและมีแรงจูงใจด้านความมุ่งหวังที่แตกต่างกัน

พระมหาแมนชัย คำสี (2547) ได้ศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ด้านหลักสูตร ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านอิทธิพลของบุคคลและสื่อ ด้านค่าใช้จ่าย พบว่ามีแรงจูงใจในระดับมาก 3 ด้าน คือด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม และด้านหลักสูตร ส่วนแรงจูงใจระดับปานกลางมี 3 ด้าน เช่นกัน คือด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านอิทธิพลของบุคคลและสื่อ และด้านค่าใช้จ่าย เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักศึกษาที่เป็นพระกับสามเณรพบว่าแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นแรงจูงใจด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ที่พบว่าพระนักศึกษามีแรงจูงใจสูงกว่าของสามเณร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กัญมณู เกื่อนเหมือน (2549) ได้ศึกษาปัจจัยจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 รวม 10 คณะวิชา จำนวน 370 คน เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในภาพรวมมีคะแนนระดับมาก ใน 7 ด้าน ทุกคณะ คือชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย สถานที่ตั้ง ความคาดหวังของนักศึกษา การจัดการเรียนการสอน ความตั้งใจส่วนตัว ความคาดหวังด้านอาชีพ และสิ่งอำนวยความสะดวก แต่ที่มีคะแนนสูง 3 ลำดับแรกคือ ปัจจัยด้านสถานที่ ด้านสถานที่ตั้ง ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ส่วนด้านรายได้และอาชีพของผู้ปกครองพบว่ายู่ในระดับปกติ

กฤษี วงศ์วิเชียร (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 521 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามในการเลือกศึกษาต่อและแบบสอบถามแรงจูงใจ ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยจูงใจระดับมากได้แก่ ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต ด้านสถานการณ์ทางสังคม ด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ และด้านสถานศึกษา ส่วนระดับปานกลางคือ ด้านครอบครัวและตัวบุคคล และพบว่าทุกด้านที่กล่าวมามีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนั้นพบว่ามีตัวแปรที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 4 ด้าน ตามลำดับ จากมากไปน้อยคือ ด้านสถานการณ์ทางสังคม ด้านสถานศึกษา ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและการคาดหวังในอนาคต และด้านสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ

ดลฤดี สุวรรณศิริ (2550, 157-158) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ส่วน คือ ปัจจัยด้านลักษณะประชากรศาสตร์ ด้านทัศนคติที่มีต่อการศึกษา และด้านการรับรู้ศักยภาพของตนเอง โดยตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ได้แก่ อายุ เพศ คณะแผนกเฉลี่ย ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา และเศรษฐกิจของครอบครัว ตัวแปรด้านทัศนคติได้แก่ ทัศนคติต่อคุณค่าด้านการศึกษา ต่อความมั่นคงและก้าวหน้า ต่อบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจ ต่อกิจกรรมเสี่ยง ต่อเศรษฐกิจสังคม ส่วนตัวแปรด้านการรับรู้ตนเองได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่อในอำนาจตน และการพัฒนาตน ผลการวิจัยที่น่าสนใจพบว่า ตัวแปรด้านทัศนคติ คือ ทัศนคติต่อคุณค่าด้านการศึกษา ต่อความมั่นคงและก้าวหน้า ต่อบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจ ต่อกิจกรรมเสี่ยง ต่อเศรษฐกิจสังคม เป็นแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เกิดความพยายามที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะตระหนักถึงความสามารถของตนและพัฒนาศักยภาพทางการศึกษาอย่างเต็มที่ ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

อริวิภา แก้วเชื้อ (2551) ได้ศึกษาปัจจัยจูงใจของนักศึกษาในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 336 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่ามีปัจจัยที่ผลต่อแรงจูงใจของนักศึกษาในระดับปานกลางคือ ด้านเหตุผลส่วนตัว(3.70) ด้านการยอมรับจากสังคม(3.44) ด้านการเรียนการสอน(3.33) ด้านสภาพแวดล้อม(3.20) ส่วนที่จูงใจระดับมากได้แก่ด้านหลักสูตร(4.10) และที่จูงใจระดับน้อยคือด้านการประชาสัมพันธ์(2.42) กับด้านสวัสดิการ(2.44)

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการเลือกการศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา เมื่อพิจารณาผลการวิจัย ข้อมูลโดยสรุปพบว่าการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ขึ้นอยู่กับปัจจัยของการจูงใจหรือแรงจูงใจจากหลายด้านด้วยกัน เช่น ด้านหลักสูตรการศึกษา ด้านการเห็นคุณค่าในอาชีพ ด้านความคาดหวังอาชีพในอนาคต เจตคติ สภาพสังคม สภาพเศรษฐกิจ การมีชื่อเสียงของสถานศึกษา ตลอดจนสิ่งแวดล้อมด้านบุคลากรและที่ตั้งของสถาบันการศึกษา ความสนใจส่วนบุคคล เป็นต้น ทั้งนี้ในแต่ละสาขาหลักสูตรวิชาและสถานศึกษา อาจมีความแตกต่างของแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษา ในทำนองเดียวกัน คณะศิลปศึกษาที่จัดการศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรมและผลิตบุคลากรในวิชาชีพครู หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ด้านนาฏศิลป์และดุริยางคศิลป์ ซึ่งมีการจัดการศึกษาในลักษณะห้องเรียนเครือข่ายของคณะมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค นั้นยังมีความแปรปรวนด้านจำนวนนักศึกษาและอื่นๆ หากสถานศึกษาได้ศึกษาด้านปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาแล้ว ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ ในการปรับปรุงองค์รวมหรือปัจจัยรายย่อย ในการพัฒนาสถานศึกษาต่อไป จึงเป็นที่มาของการวิจัยในครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation Research) เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาปริญญาตรีคณะศิลปศึกษา ที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยมีรายละเอียดนำเสนอ ได้แก่

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. วิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษา เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะศิลปศึกษา ที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา และดุริยางคศิลป์ศึกษาทั่วประเทศ รวมจำนวน 9 วิทยาลัย ได้แก่ เชียงใหม่ สุโขทัย ลพบุรี อ่างทอง สุพรรณบุรี นครราชสีมา จันทบุรี นครศรีธรรมราช และพัทลุง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัย เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีในชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2554 คณะศิลปศึกษา สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา จำนวน 105 คน และดุริยางคศิลป์ศึกษา จำนวน 70 คน ที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค รวม 9 วิทยาลัย รวมกลุ่มตัวอย่างการวิจัยทั้งสิ้นจำนวน 175 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้น ลักษณะของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การสอบถามสถานภาพส่วนบุคคลของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย สาขาวิชาที่กำลังศึกษา การมีเป้าหมายในวิชาชีพครุตามสาขาวิชาก่อนเข้าศึกษา ผลการเรียนรู้เฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า การได้ปฏิบัติกิจกรรมนาฏศิลป์ดนตรีสู่สังคมกับโรงเรียนเดิม ในช่วงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และ รายได้รวมของผู้ปกครองต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดปัจจัยเกื้อหนุนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ มีจำนวน 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพของนักศึกษา มีข้อประเมินจำนวน 10 ข้อ
2. ด้านสถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษา จำนวน 12 ข้อ
3. ด้านหลักสูตรการศึกษา จำนวน 12 ข้อ
4. ด้านสภาวะทางสังคมวัฒนธรรม จำนวน 8 ข้อ
5. ด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ คณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบประเมินค่า มีคะแนน 5 ระดับ(Rating Scales : 5 scales) คือ ระดับ 5 คะแนน หมายถึงมากที่สุด ระดับ 4 คะแนน หมายถึงมากที่สุด ระดับ 3 คะแนน หมายถึงมาก ระดับ 2 คะแนน หมายถึงปานกลาง ระดับ 1 คะแนน หมายถึงน้อย และระดับ 0 คะแนน หมายถึงน้อยที่สุด รวมคำถามจำนวน 20 ข้อ

วิธีสร้างเครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือการวิจัย ตามลำดับดังนี้

1. สร้างแบบสอบถามการวิจัยตามขอบเขตโครงสร้างของตัวแปรที่ศึกษา และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบประเมินค่า มีคะแนน 5 ระดับ
2. หาคุณภาพของแบบสอบถาม โดยการหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา(Content Validity) และค่า ความเชื่อมั่น(Reliability) ดังนี้
 - 2.1 การหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา โดยนำแบบสอบถามที่สร้างแล้วในขั้นต้น ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เป็นผู้พิจารณาประเมินความเหมาะสม แล้วนำผลของแต่ละท่านมา คำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง(ค่าIOC) โดยเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 – 1.00 เป็นข้อที่มีความเหมาะสมของแบบสอบถาม (แสดงข้อมูลในภาคผนวก)
 - 2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่ได้คัดเลือกจากการวิเคราะห์ค่า IOC และปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้(Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างทดลองแบบสอบถาม

ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย จำนวน 50 คน เป็นผู้ทดลองตอบแบบสอบถาม จากนั้นนำผลไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น(ค่าR) ของแบบสอบถาม ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ด้วยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coeffience) ได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้

แบบประเมินตอนที่ 2 คำถามปัจจัยเกื้อหนุนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ มี 5 ด้าน คือ

ด้านความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพของนักศึกษา ค่า r 0.81

ด้านสถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษา ค่า r 0.83

ด้านหลักสูตรการศึกษา ค่า r 0.76

ด้านสภาวะทางสังคมวัฒนธรรม ค่า r 0.71

ด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ ค่า r 0.77

เมื่อวิเคราะห์รวมทั้ง 5 ด้าน ของแบบสอบถามตอนที่ 2 ได้ค่าทั้งหมด r 0.93

แบบประเมินตอนที่ 3 วัดแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ มีค่า r 0.88

3. นำแบบสอบถามที่ดำเนินการได้ประสิทธิภาพแล้ว ไปสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลการวิจัย จะดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆดังนี้

1. ผู้วิจัยประสานงานเพื่อขอ ความร่วมมือจากตัวแทนครูวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค ในการเก็บข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามการวิจัย และดำเนินการประสานวิทยาลัยต่างๆในการส่งแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง รวมแบบสอบถามวิจัย ที่ส่งเพื่อเก็บข้อมูล จำนวน 210 ฉบับ

2. ผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาในการรับแบบสอบถามคืนโดยใช้ระยะเวลาให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ในการเก็บแบบสอบถามคืน มีการประสานกับตัวแทนบุคลากรครูของแต่ละวิทยาลัย ในการเก็บข้อมูล

3. ผู้วิจัยรับแบบสอบถามคืนจากทุกวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค และพิจารณาเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ในการตอบ มาเตรียมการเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ได้จำนวนแบบสอบถามที่ตอบกลับมา จำนวน 190 ฉบับ เป็นฉบับที่มีความสมบูรณ์ในการตอบ จำนวน 175 ราย

วิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัย ได้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมทางสถิติ SPSS

1. วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล
2. วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาคณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ โดยใช้โปรแกรม SPSS ได้แก่

1. ข้อมูลด้านสถานภาพส่วนบุคคล ใช้การหาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลด้านปัจจัยแต่ละด้านในการเลือกศึกษาต่อ ใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ย(Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation : SD) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว(One Way Analysis of Variance) และเมื่อผลการวิเคราะห์พบว่าความแปรปรวนแบบทางเดียว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการทดสอบของเชฟเฟ(Scheffe)
4. หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมากกว่า 2 ตัว ที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ โดยใช้สหสัมพันธ์พหุคูณ(Multiple Correlation) แบบ Stepwise โดยที่ตัวแปรอิสระ คือ สถานภาพของนักศึกษาและปัจจัยจูงใจ กับตัวแปรตามคือแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ในเรื่องปัจจัยจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษาปริญญาตรี คณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โดยแจกแบบสอบถามทั้งหมด 210 ฉบับ ได้รับคืน 190 ฉบับ จากจำนวน 9 วิทยาลัย จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนคิดเป็นร้อยละ 90.47 เมื่อได้พิจารณาความสมบูรณ์และความเหมาะสมของการตอบแบบสอบถามแล้ว สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้จำนวน 175 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 83.33 ผู้วิจัยขอเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ข้อตกลงเกี่ยวกับสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์

- Y' หมายถึง แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ ในรูปคะแนนดิบ
- Z' หมายถึง แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ ในรูปคะแนนมาตรฐาน
- X_1 หมายถึง ความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพ แบบคะแนนดิบ
- X_2 หมายถึง สถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษา แบบคะแนนดิบ
- X_3 หมายถึง หลักสูตรการศึกษา แบบคะแนนดิบ
- X_4 หมายถึง ภาวะทางสังคมวัฒนธรรม แบบคะแนนดิบ
- X_5 หมายถึง ภาวะทางเศรษฐกิจ แบบคะแนนดิบ
- Z_1 หมายถึง ความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพ แบบคะแนนมาตรฐาน
- Z_2 หมายถึง สถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษา แบบคะแนนมาตรฐาน
- Z_3 หมายถึง หลักสูตรการศึกษา แบบคะแนนมาตรฐาน
- Z_4 หมายถึง ภาวะทางสังคมวัฒนธรรม แบบคะแนนมาตรฐาน
- R หมายถึง สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ
- R^2 หมายถึง ประสิทธิภาพในการพยากรณ์(Coefficient of Determination)
- a หมายถึง ค่าคงที่ของสมการในรูปคะแนนดิบ
- SE_{est} หมายถึง ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
- SE_b หมายถึง ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอย b

β หมายถึง สัมประสิทธิ์การถดถอย ในรูปคะแนนมาตรฐาน
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอนำเสนอข้อมูลจากการวิเคราะห์ ตามลำดับ ได้แก่

1. ด้านข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ
3. ด้านแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา
4. ด้านการศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาตามสถานภาพส่วนบุคคล
5. ด้านการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยเกื้อหนุนการเลือกศึกษาต่อ

กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ และผลการค้นหาสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ด้านสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีผลการวิเคราะห์ จำแนกตามสาขาวิชา การมีเป้าหมายในวิชาชีพครูก่อนเข้าศึกษาคณะศิลปศึกษา คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า การร่วมปฏิบัติกิจกรรมนาฏศิลป์ดนตรีในช่วงมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และรายได้รวมของผู้ปกครองต่อเดือน ปรากฏผลดังตารางที่ 1- 5

ตารางที่ 1 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชาของนักศึกษา	จำนวน(คน)	คิดเป็นร้อยละ
กำลังศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษา	105	60.00
กำลังศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ศึกษา	70	40.00
รวม	175	100

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้กำลังศึกษาในสาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษาจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และกำลังศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ศึกษา จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเป้าหมายของวิชาชีพครู

การมีเป้าหมายสู่วิชาชีพครูก่อนเข้าศึกษา	จำนวน(คน)	คิดเป็นร้อยละ
มีเป้าหมายที่ชัดเจน	139	79.40
มีเป้าหมายแต่ยังไม่ชัดเจน	36	20.60
รวม	175	100

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม รวมสองสาขาวิชาจำนวน 175 คน ก่อนเข้าเป็นนักศึกษาคณะศิลปศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต นักศึกษาส่วนใหญ่มีเป้าหมายสู่วิชาชีพครูที่ชัดเจน คือมีจำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 79.40 รองลงมาคือมีเป้าหมายแต่ยังไม่ชัดเจน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 20.60 (หมายเหตุ ผลจากแบบสอบถามไม่ปรากฏกลุ่มที่ขาดเป้าหมาย)

ตารางที่ 3 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยที่สำเร็จ การศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

คะแนนเฉลี่ยที่สำเร็จการศึกษา ม. ปลาย	จำนวน(คน)	คิดเป็นร้อยละ
ดี – ดีมาก (3.00 - 4.00)	106	60.60
พอใช้ – ก่อนข้างดี (2.00 -2.99)	65	37.10
อ่อน – ก่อนข้างอ่อน (1.00 – 1.99)	4	2.30
รวม	175	100

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นผู้มีผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าในระดับดีถึงดีมาก คือมีจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 60.60 รองลงมา คือ ผลการเรียนระดับพอใช้ถึงก่อนข้างดี มีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 37.10 และสุดท้าย คือ กลุ่มที่มีผลการเรียนในระดับอ่อนถึงก่อนข้างอ่อน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการร่วมปฏิบัติกิจกรรม ดนตรีนาฏศิลป์สู่สังคมกับโรงเรียนเดิม ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

การร่วมปฏิบัติกิจกรรมดนตรีนาฏศิลป์สู่สังคม	จำนวน(คน)	คิดเป็นร้อยละ
บ่อยครั้ง	108	61.70
นานๆครั้ง	60	37.10
ไม่เคย	7	2.30
รวม	175	100

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร่วมปฏิบัติกิจกรรมดนตรีนาฏศิลป์สู่สังคมกับทางโรงเรียนเดิม ซึ่งมีจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 61.70 รองลงมาคือ ร่วม

ปฏิบัติการกิจกรรมนานๆครั้ง มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 37.10 และไม่เคยร่วมกิจกรรม จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.37

ตารางที่ 5 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้รวม ต่อเดือนของผู้ปกครอง

รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน(บาท)	จำนวน(คน)	คิดเป็นร้อยละ
มากกว่า 40,000	15	8.60
25,001 – 40,000	30	17.10
10,000 – 25,000	74	42.30
ต่ำกว่า 10,000	56	32.00
รวม	175	100

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 - 25,000 บาท คือมีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 42.30 รองลงมาคือ รายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 56 คน (ร้อยละ 32.00) รายได้เฉลี่ย 25,001 - 40,000 บาท จำนวน 30 ราย (ร้อยละ 17.10) และ รายได้เฉลี่ยมากกว่า 40,000 บาท จำนวน 15 ราย (ร้อยละ 8.60) ตามลำดับ

2. ด้านการศึกษาปัจจัยเกื้อหนุนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ มีปัจจัย 5 ด้าน ได้แก่ด้าน ความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพ ด้านสถานศึกษากับบุคลากรในสถานศึกษา ด้านหลักสูตร การศึกษา ด้านสภาวะทางสังคมวัฒนธรรม และด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้ผู้วิจัยขอเสนอการ วิเคราะห์ผลในภาพรวม และผลเป็นรายด้าน นำเสนอเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของคะแนนแรงจูงใจ และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) ตามกลุ่มตัวอย่างต่างๆ ตามลำดับ

การแปลผลค่าเฉลี่ย เป็นดังนี้

ระดับ 4.50 – 5.50	หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ 3.50 – 4.49	หมายถึง เห็นด้วยมาก
ระดับ 2.50 – 3.49	หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 1.50 – 2.49	หมายถึง เห็นด้วยน้อย
ระดับ 1.00 – 1.49	หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

2.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเกื้อหนุนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อทั้ง 5 ด้าน ที่เป็นผลรวม ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจปัจจัยเกื้อหนุน การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ทั้ง 5 ด้าน ของนักศึกษาในภาพรวม

ปัจจัยเกื้อหนุนด้าน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพ	4.27	0.53	มาก
2. สถานศึกษากับบุคลากรในสถานศึกษา	4.11	0.56	มาก
3. หลักสูตรการศึกษา	4.18	0.53	มาก
4. สภาวะทางสังคมวัฒนธรรม	4.18	0.56	มาก
5. สภาวะทางเศรษฐกิจ	4.15	0.58	มาก
รวมทุกด้าน	4.17	0.50	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่านักศึกษาที่ได้เลือกเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีคณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค ทั้งสาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษาและสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ศึกษา เห็นด้วยกับปัจจัยเกื้อหนุนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ณ วิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค ในระดับมากทั้ง 5 ด้าน โดยเห็นด้วยลำดับที่ 1 คือ ด้านความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพ(ค่าเฉลี่ย 4.27) ส่วนลำดับรองลงไปคือด้านหลักสูตรการศึกษา(ค่าเฉลี่ย 4.18) ด้านสภาวะทางสังคมวัฒนธรรม(ค่าเฉลี่ย 4.18) ด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ(ค่าเฉลี่ย 4.15) และ ด้านสถานศึกษากับบุคลากรในสถานศึกษา (ค่าเฉลี่ย 4.11)

2.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเกื้อหนุนด้านความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพ แยกเป็นรายข้อ นำเสนอโดยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังผลในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจปัจจัย เกื้อหนุนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ด้านความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพ

ข้อที่	ข้อความบ่งบอกแรงจูงใจ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ความรู้สึภาคภูมิใจที่เป็นนักศึกษาปริญญาตรีและจะสำเร็จการศึกษา จากสถานศึกษาขนาดเล็กในภูธรแต่เป็นสาขาวิชาที่สำคัญยิ่งต่อการรักษาวัฒนธรรมของชาติไทย	4.43	0.70	มาก

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความบ่งบอกแรงจูงใจ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
2	มีโอกาทำกิจกรรมด้านนาฏศิลป์ดนตรีให้สังคมท้องถิ่นขณะเป็นนักศึกษา จะช่วยเพิ่มโอกาสการได้ประกอบอาชีพครู/วิทยากรด้านนาฏศิลป์ดนตรีในท้องถิ่นมากขึ้น	4.25	0.74	มาก
3	ความต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะด้านดนตรี/นาฏศิลป์ที่บ้าน ในส่วนภูมิภาคจะมีโอกาสมากกว่าส่วนกลาง	4.17	0.75	มาก
4	การที่วิทยาลัยฯส่วนภูมิภาคได้สอนปริญญาดังแต่ปี 2547 สำเร็จการศึกษาแล้ว 3 รุ่น ข้าพเจ้าจึงเชื่อมั่นใจว่าผู้สำเร็จการศึกษามีมาตรฐานวิชาชีพเพียงพอ ไม่ด้อยกว่าที่อื่น	4.35	0.79	มาก
5	ต้องการร่วมประชาสัมพันธ์การศึกษาและบทบาท ของนักศึกษาปริญญาดริ วิทยาลัยนาฏศิลป์และสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้เป็นที่ยูักมากขึ้น เพราะสังคมยังรู้จักในวงจำกัด	4.41	0.77	มาก
6	การมีความภาคภูมิใจที่จะได้เป็นบัณฑิต ที่มีความเป็นศิลปินพร้อมกับ มีคุณสมบัติในวิชาชีพครูตามมาตรฐานครูสภา ด้านดุริยางคศิลป์/นาฏศิลป์ จากวิทยาลัยฯส่วนภูมิภาค	4.33	0.77	มาก
7	การเพิ่มโอกาสได้ค้นคว้าวิจัยตามหลักสูตรการศึกษาด้านนาฏศิลป์-ดุริยางคศิลป์ ในท้องถิ่นภูมิภาคอันเป็นที่ตั้งของวิทยาลัยหรือพื้นที่จังหวัดใกล้เคียงวิทยาลัย	4.08	0.69	มาก
8	การมีความประสงค์ที่จะนำความรู้และทักษะ ด้านนาฏศิลป์/ดุริยางคศิลป์ ช่วยเสริมสร้างคุณค่าต่อสังคมและอาชีพให้แก่เยาวชนในท้องถิ่น ขณะเป็นนักศึกษาในช่วงเวลาต่างๆ	4.21	0.74	มาก
9	ความต้องการได้ฝึกวิชาชีพครู 1 ปี ในโรงเรียนที่เป็นภูมิลำเนาหรือที่ข้าพเจ้าได้เป็นศิษย์เก่า จบชั้น ป. 6 /ม. 3 หรือ ม. 6 ในภูมิภาคของวิทยาลัยฯ	4.30	0.76	มาก
10	การมีโอกาได้สัมผัสเครือข่ายอาชีพศิลปิน/ครูนาฏศิลป์ดุริยางคศิลป์ กับเครือข่ายสถานศึกษาหรือหน่วยงาน หรือองค์กรในภูมิภาค	4.14	0.71	มาก
	รวมทุกข้อ	4.27	0.53	มาก

จากตารางที่ 7 แสดงข้อมูลให้ทราบว่า นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาคณะศิลปศึกษา เห็นด้วยกับปัจจัยเกื้อหนุนด้านความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพครู เพื่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ในระดับมาก ทั้ง 10 ข้อ โดยข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงสุดระดับ 4.43 ต่ำสุดระดับ 4.08 ส่วน และค่าเฉลี่ยรวมทุกข้อที่ระดับ 4.27 ทั้งนี้เห็นด้วยมากที่สุด 5 ลำดับแรก คือ ข้อที่ 1 (ระดับ 4.43) ข้อที่ 5 (ระดับ 4.41) ข้อที่ 4 (ระดับ 4.35) ข้อที่ 6 (ระดับ 4.33) และข้อที่ 9 (ระดับ 4.30) ตามลำดับ ส่วนข้ออื่นระดับมากเช่นกัน แต่เป็น ระดับมาก 3 ลำดับสุดท้าย ได้แก่ ข้อที่ 7 (ระดับ 4.08) ข้อที่ 10 (ระดับ 4.14) และ ข้อที่ 3 (ระดับ 4.17)

2.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเกื้อหนุน ด้านสถานศึกษา กับบุคลากรในสถานศึกษา ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจปัจจัยเกื้อหนุนการตัดสินใจ เลือกศึกษาต่อ ด้านสถานศึกษา กับบุคลากรในสถานศึกษา

ข้อที่	ข้อความบ่งบอกแรงจูงใจ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	วิทยาลัยฯ ส่วนภูมิภาคมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ ในด้านการผลิตบุคลากรด้านนาฏศิลป์ดนตรีที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ ไม่ด้อยกว่าการศึกษาในส่วนกลาง	4.25	0.73	มาก
2	วิทยาลัยฯ ส่วนภูมิภาค มีเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษา จังหวัด หรือกลุ่มภูมิภาค ที่ช่วยเหลือร่วมมือกันในด้านวิชาการและกิจกรรมทั่วไปของนักศึกษาและอาจารย์	4.15	0.75	มาก
3	ความรู้สึกละอายใจของข้าพเจ้าต่อวิทยาลัยแห่งนี้ อันเนื่องมาจากที่ข้าพเจ้าผ่านการเป็นนักเรียนที่นี่ หรือมีญาติพี่น้องหรือคนรู้จัก เรียนที่วิทยาลัยแห่งนี้มาก่อน	4.21	0.83	มาก
4	การเรียนดนตรีนาฏศิลป์ในวิทยาลัยส่วนภูมิภาค มีนักศึกษาจำนวนไม่มากนัก อาจารย์ดูแลได้ทั่วถึง และมีโอกาสฝึกฝนทักษะวิชาได้มากกว่า	4.23	0.73	มาก
5	เรียนในวิทยาลัยภูมิภาคจะมีโอกาสเป็นนักศึกษากลุ่มผู้นำวิชาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม ในกลุ่มสถาบันการศึกษา เนื่องจากเป็นสถาบันเฉพาะ	4.21	0.78	มาก

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความบ่งบอกแรงจูงใจ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
6	รุ่นที่ได้ร่วมปฏิบัติหน้าที่ขณะเป็นนักศึกษาและประกอบอาชีพหลังจากสำเร็จการศึกษา เป็นที่ยอมรับชื่นชมในสังคม	4.17	0.90	มาก
7	ความมั่นใจในวุฒิการศึกษาและความรู้ความสามารถของครูอาจารย์ในส่วนภูมิภาคในด้านการสอนวิชาต่างๆในหลักสูตรปริญญาตรี	4.18	0.80	มาก
8	มีอาคารเรียน/ห้องเรียน/แหล่งเรียนรู้ฝึกฝนเอื้ออำนวยในวิชาชีพเฉพาะเหมาะสมต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี	3.77	0.95	มาก
9	รู้สึกอบอุ่นใจใกล้ชิดครูหลากหลายท่านมากกว่า หากมีปัญหาระหว่างเรียนปรึกษาปัญหาต่างๆได้สะดวกกว่า	4.05	0.91	มาก
10	วิทยาลัยฯอยู่ใกล้ภูมินำเนา จึงประหยัดค่าใช้จ่าย ลดความกังวลเรื่องที่ต้องหยุดเรียนเพราะปัญหาการเงิน	4.06	0.96	มาก
11	มีโอกาสนผ่านการสอบคัดเลือกเข้ามาศึกษา มากกว่าสมัครเข้าเรียนในคณะศิลปศึกษาที่กรุงเทพ	3.97	0.98	มาก
12	การได้รับการแนะนำปรึกษาจากอาจารย์จากวิทยาลัยส่วนภูมิภาค มาประกอบการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษา	4.08	.79	มาก
	รวมทุกข้อ	4.11	0.55	มาก

จากตารางที่ 8 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาคณะศิลปศึกษา เห็นด้วยกับปัจจัยเกื้อหนุน ด้านสถานศึกษากับบุคลากรในสถานศึกษา เพื่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ จากจำนวน 12 ข้อ เห็นด้วยในระดับมากจำนวน 10 ข้อ ได้แก่ข้อที่ 1, 4, 3, 5, 7, 6, 2, 12, 10, 9, 8 และ 11 โดยมีระดับคะแนนเฉลี่ย 4.25 ,4.23, 4.21, 4.21, 4.18, 4.17, 4.15, 4.08, 4.06, 4.05, 3.77 และ 3.97 ตามลำดับ

2.4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเกื้อหนุนด้านหลักสูตรการศึกษา ดังผลในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจปัจจัยเกื้อหนุนการตัดสินใจ
เลือกศึกษาต่อ ด้านหลักสูตรการศึกษา

ข้อที่	ข้อความแรงจูงใจ	$\bar{X}$	S.D.	ความ หมาย
1	วิทยาลัยฯ ส่วนภูมิภาคใช้หลักสูตรของคณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในการจัดการเรียนการสอน เนื้อหาวิชาที่เรียนจึงไม่แตกต่างจากการเรียนที่ส่วนกลาง	4.17	0.74	มาก
2	หลักสูตรศึกษาศาสตรสาขาวิชานาฏศิลป์ ดนตรี หรือคีต ศิลป์ มีความเข้มทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติ มากกว่า หลักสูตรสาขาวิชาด้านนี้ ที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยอื่นๆ	4.17	0.73	มาก
3	มีความมั่นใจในความรู้ความสามารถทั้งด้านทฤษฎีและ ปฏิบัติ ในสาขาวิชา ของผู้สำเร็จการศึกษาว่า เป็นที่ ยอมรับจากสังคมภายนอกในการใช้บุคลากรด้านดนตรี นาฏศิลป์ที่จบการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์	4.11	0.81	มาก
4	เป็นหลักสูตรศึกษาศาสตร แม้จะผลิตบุคลากรในวิชาชีพ ครูแต่มีความเข้มในโครงสร้างวิชาเอก ทำให้มั่นใจใน ทางเลือกอาชีพด้านศิลปินได้มากกว่าเรียนที่อื่น ถ้าหากไม่ ประสงค์ประกอบอาชีพครูหลังจบการศึกษา	4.02	0.83	มาก
5	การมีรายวิชาให้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติในกลุ่มวิชาเอกและที่ เกี่ยวข้องทางศิลปะ เป็นการเพิ่มทักษะวิชาในชั้นสูงหรือ ชำนาญการระดับมืออาชีพ มากกว่าสถาบันอุดมศึกษา อื่นๆ	4.22	0.72	มาก
6	การมีความมั่นใจในมาตรฐานการเรียนการสอน ระดับอุดมศึกษาโดยทั่วไปของวิทยาลัยฯ ส่วนภูมิภาค ว่า ทัดเทียมหรือไม่ด้อยจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ	4.12	0.77	มาก
7	หลักสูตรการสอนมีการส่งเสริมให้นักศึกษาได้ค้นคว้าวิจัย สร้างสรรค์ผลงานประกอบรายวิชาและกิจกรรมการเรียน โดยข้าพเจ้าได้พบเห็นจากการเรียนของรุ่นพี่	4.24	0.70	มาก

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความแรงจูงใจ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
8	การได้พบเห็นรุ่นพี่นักศึกษาได้ฝึกทักษะ เสริมสร้างพัฒนา ความเป็นครู จากกิจกรรมต่างๆทั้งในวิชาและภายนอก วิชาเรียนอยู่เสมอ ช่วยให้นับใจการยอมรับจากผู้ใช้บัณฑิต จากวิทยาลัยส่วนภูมิภาค	4.17	0.70	มาก
9	การที่ระยะเวลาเรียนตามหลักสูตร 5 ปี หากข้าพเจ้า ไปเรียนที่ส่วนกลาง จะมีค่าใช้จ่ายสูงกว่าเรียนที่ส่วน ภูมิภาค จึงเลือกเรียนที่วิทยาลัยฯส่วนภูมิภาค	4.27	0.79	มาก
10	การที่รุ่นพี่ออกฝึกสอน 1 ปี ส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพความ เป็นครูและบุคลิกภาพทั่วไปเป็นที่น่าชื่นชม จากโรงเรียน ฝึกสอนที่ได้บอกเล่าเปรียบเทียบกับสถาบันอื่นๆ	4.18	0.75	มาก
11	การที่หลักสูตรได้รับการรับรองให้ได้รับใบประกอบวิชาชีพ ครูหลังจบการศึกษา	4.28	0.76	มาก
12	การที่หลักสูตรมีรายวิชาให้ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ทั้งในกลุ่มวิชาเอกและกลุ่มวิชา อื่นๆ ไม่ล้าหลังด้านเทคโนโลยี	4.16	0.77	มาก
	รวมทุกข้อ	4.18	0.52	มาก

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาคณะศิลปศึกษา เห็นด้วยกับปัจจัย
เกื้อหนุน ด้านหลักสูตรการศึกษา เพื่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ในระดับมากทั้ง 12 ข้อ มีระดับ
คะแนนเฉลี่ยสูงสุด 4.27 และเฉลี่ยต่ำสุดระดับ 4.02 โดยนักศึกษาเห็นด้วยในระดับมาก 1-6 ข้อแรก
ได้แก่ข้อ 9 (เฉลี่ย 4.27) ข้อ 7 (เฉลี่ย 4.24) ข้อ 5 (เฉลี่ย 4.22) ข้อ 10-11 (เฉลี่ย 4.18) และข้อ 1-2,8
(เฉลี่ย 4.17 ทั้งสามข้อ) ส่วนข้อที่ยังคงเห็นด้วยในระดับมากแต่เป็นระดับมากลำดับสุดท้าย คือ ข้อ 4
(เฉลี่ย 4.02)

2.5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเกื้อหนุนด้านสภาวะทางสังคมวัฒนธรรม ดังผลในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจปัจจัยเกื้อหนุนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ด้านสภาวะทางสังคมวัฒนธรรม

ข้อที่	ข้อความแรงจูงใจ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	การศึกษาในวิทยาลัยส่วนภูมิภาค ช่วยเพิ่มโอกาสให้ข้าพเจ้าได้ใช้ความรู้ความสามารถขณะเป็นนักศึกษา เข้าไปช่วยเหลือท้องถิ่นภูมิภาคมากกว่า	4.26	0.70	มาก
2	ความต้องการใกล้ชิดครอบครัว สนับสนุนให้ข้าพเจ้าเลือกศึกษาปริญญาตรีในวิทยาลัยฯ ส่วนภูมิภาคที่อยู่ในภูมิลำเนาหรือใกล้เคียงภูมิลำเนา	4.15	0.89	มาก
3	ต้องการใช้บทบาทในกิจกรรมนักศึกษาไปส่งเสริมกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมให้แก่ท้องถิ่น/เยาวชนที่อยู่ใกล้เคียงวิทยาลัย นาฏศิลป์ส่วนภูมิภาคแห่งนี้	4.16	0.79	มาก
4	สังคมภูมิภาค ปัจจุบันศิลปวัฒนธรรมไทย เกิดความอ่อนแอ ข้าพเจ้าจึงเลือกเรียนส่วนภูมิภาคเพื่อจะมีส่วนช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านนี้ให้สังคม	4.26	0.74	มาก
5	ครอบครัวสนับสนุนให้ศึกษาต่อในวิทยาลัยส่วนภูมิภาคหรือในวิทยาลัยนาฏศิลป์แห่งเดิมที่ได้จบม. ปลาย	4.14	0.85	มาก
6	เรียนในส่วนภูมิภาคช่วยให้ข้าพเจ้ามีโอกาสได้ร่วมงานการแสดง/บรรเลง ร่วมกับครอบครัวหรือผู้ประกอบการวิชาชีพศิลปินในท้องถิ่น มากขึ้น	4.09	0.76	มาก
7	ความต้องการหางานไกลภาวะสิ่งแวดล้อม-มลภาวะเป็นพิษในกรุงเทพฯ สนับสนุนให้ข้าพเจ้าเลือกเรียนในวิทยาลัยส่วนภูมิภาค	4.21	0.83	มาก
8	เพื่อนๆและข้าพเจ้าร่วมกันชักชวนให้ศึกษาต่อในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค	4.17	0.78	มาก
	รวมทุกข้อ	4.18	0.56	มาก

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาคณะศิลปศึกษา เห็นด้วยกับปัจจัยเกื้อหนุน ด้านสภาวะทางสังคมวัฒนธรรม เพื่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ในระดับมากทั้ง 8 ข้อ

โดยเห็นด้วยมากจากลำดับแรกไปลำดับสุดท้าย คือ ข้อ 1,4 (ค่าเฉลี่ยข้อละ4.26) ข้อ 7(ค่าเฉลี่ย 4.21) ข้อ 8 (ค่าเฉลี่ย 4.17) ข้อ 3 (ค่าเฉลี่ย 4.16) ข้อ 2 (ค่าเฉลี่ย 4.15) ข้อ 5 (ค่าเฉลี่ย 4.14) ข้อ 6 (ค่าเฉลี่ย 4.09)

2.6 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเกื้อหนุนด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ ดังผลในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนแรงจูงใจปัจจัยเกื้อหนุนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ

ข้อที่	ข้อความแรงจูงใจ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	การเรียนรู้ในส่วนภูมิภาคค่าครองชีพส่วนตัวน้อยกว่าในกรุงเทพ เป็นการประหยัดรายจ่ายให้แก่ผู้ปกครอง	4.29	0.74	มาก
2	ส่วนภูมิภาคจำนวนนักเรียนน้อย จะมีโอกาสปฏิบัติงานกับทางวิทยาลัยเพิ่มขึ้น อาจได้รับเบี้ยเลี้ยงหรือเงินรางวัลเพิ่มขึ้น ช่วยให้เกิดรายได้เพิ่มมาจุนเจือการเรียน	4.11	0.77	มาก
3	มีโอกาทำงานอิสระด้านนาฏศิลป์ดนตรีเพื่อหารายได้ระหว่างเรียน เนื่องจากพื้นที่จังหวัดหรือจังหวัดใกล้เคียงมีเพียงสถาบันนี้ที่มีนักศึกษาโดดเด่นในความสามารถด้านนี้	4.22	0.81	มาก
4	การที่สภาพแวดล้อมในสังคมภูมิภาค สนับสนุนให้นักศึกษา ดำเนินชีวิตโดยทั่วไป ห่างไกลการฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือยสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นได้มากกว่า	4.19	0.76	มาก
5	มีโอกาสสูงในการได้ทุนการศึกษาไม่ว่าทุน กยศ. หรือทุนอื่น เนื่องจากจำนวนนักศึกษาปริญญาตรีไม่มากนัก	4.09	0.88	มาก
6	การที่ครอบครัวขาดสภาพคล่องด้านการเงิน สามารถให้ข้าพเจ้าใช้จ่ายได้เป็นเพียงรายวันหรือรายสัปดาห์มากกว่าเป็นรายเดือน	4.09	0.90	มาก
7	ค่าเล่าเรียนและค่าหน่วยกิตการเรียน ตลอดการศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี น้อยกว่ามหาวิทยาลัยอื่นๆ	4.13	0.79	มาก
8	มีแหล่งเรียนรู้หรือภูมิปัญญาในท้องถิ่นให้ศึกษา ไม่ไกลจากวิทยาลัยฯ ประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปศึกษา	4.03	0.87	มาก
	รวมทุกข้อ	4.15	0.58	มาก

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาคณะศิลปศึกษา เห็นด้วยกับปัจจัยเกื้อหนุน ด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ เพื่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ในระดับมากที่สุดทั้ง 8 ข้อ มีลำดับข้อและคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ข้อ 1 (เฉลี่ย 4.29) ข้อ 3 (เฉลี่ย 4.22) ข้อ 4 (เฉลี่ย 4.19) ข้อ 7 (เฉลี่ย 4.13) ข้อ 2 (เฉลี่ย 4.11) ข้อ 5,6 (เฉลี่ยข้อละ 4.09) และข้อ 8 (เฉลี่ย 4.03)

3. ด้านแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา

ผลการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศิลปศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค นำเสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปรากฏผลดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อที่แยกเป็นรายข้อ และที่เป็นผลรวม

ข้อที่	ข้อความบ่งบอกแรงจูงใจ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	การมีอุดมการณ์ ความตั้งใจส่วนตน ตั้งแต่เป็นนักเรียนชั้น ม.ต้น/ม.ปลาย ที่ต้องการเรียนให้จบหลักสูตรปริญญาตรีจากวิทยาลัยฯส่วนภูมิภาคแห่งนี้	4.30	0.78	มาก
2	โอกาสการยอมรับการเป็นผู้นำในการร่วมกิจกรรมต่างๆกับหน่วยงานและมหาวิทยาลัยอื่นๆในจังหวัด ถึงแม้เป็นสถาบันเล็กๆที่สอนระดับปริญญาตรีแต่เด่นในการศึกษาปริญญาตรีทางศิลปวัฒนธรรม	4.21	0.72	มาก
3	การมีความรู้สึกอบอุ่นใกล้ชิดครอบครัว เพราะไม่ไกลภูมิลำเนา	4.13	0.90	มาก
4	การมีความรู้สึกผูกพันใกล้ชิดเพื่อน ครูอาจารย์เดิม และสถานที่ของวิทยาลัยฯที่เคยคลุกคลี/เคยเยี่ยมเยียนมาก่อน	4.17	0.74	มาก
5	ต้องการเป็นกำลังนักศึกษาร่วมผลักดันให้วิทยาลัยฯได้พัฒนาการศึกษาระดับปริญญาตรี เนื่องจากได้เปิดสอนระดับปริญญาตรีมาไม่นาน คือเริ่มเมื่อปี 2547	4.29	0.71	มาก

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความบ่งบอกแรงจูงใจ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
6	ความรู้สึกรู้ว่าได้ช่วยกระจายการศึกษาระดับปริญญาตรีสายวิชาชีพครูของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้สังคมภูมิภาค รู้จักและเข้าใจมากขึ้น	4.25	0.74	มาก
7	การมีโอกาส ใกล้ชิดกับท้องถิ่น เพื่อการปลูกฝังส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ให้แก่เยาวชนและประชาชนในท้องถิ่น	4.25	0.74	มาก
8	ครอบครัว/ญาติพี่น้อง ต้องการให้ศึกษาระดับปริญญาตรีจากวิทยาลัยฯ ส่วนภูมิภาคแห่งนี้	4.13	0.79	มาก
9	การพิจารณาตนว่ามีโอกาสผ่านการสอบคัดเลือกเข้าเรียนมากกว่าสมัครเพื่อเข้าศึกษาคณะศิลปศึกษาส่วนกลาง	4.09	0.78	มาก
10	วิทยาลัยฯ ส่วนภูมิภาคมีการร่วมมือกันกับเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาของจังหวัดหรือกลุ่มใกล้เคียงในกิจกรรมต่างๆ ทั้งของนักศึกษาและอาจารย์	4.07	0.82	มาก
11	มั่นใจคุณวุฒิการศึกษาและความรู้ความสามารถในการสอนของอาจารย์สอนระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยฯ	4.10	0.80	มาก
12	การมีโอกาสได้ศึกษาค้นคว้าวิจัยศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น ประกอบการศึกษาวิชาหรือที่สนใจ ได้ดีกว่า	4.21	0.74	มาก
13	การมีโอกาสได้ฝึกอาชีพครูตามหลักสูตรเรียน ในโรงเรียนฝึกสอนตามพื้นที่บริการของวิทยาลัยฯ หรืออาจในโรงเรียนภูมิลำนานหรือที่ข้าพเจ้าเป็นศิษย์เก่ามาก่อน	4.18	0.72	มาก
14	มีโอกาสทำงานหารายได้พิเศษในขณะเรียน โดยใช้ความรู้ความสามารถในสาขาวิชา ในท้องถิ่นหรือที่ใกล้เคียง ด้วยตนเองหรือกับกลุ่มศิลปิน	4.17	0.77	มาก
15	มีโอกาส ปฏิบัติกิจกรรมเผยแพร่ / บรรเลงนาฏศิลป์-ดุริยางคศิลป์กับทางวิทยาลัยฯ มากขึ้น เนื่องจากจำนวนนักศึกษาปริญญาตรีมีน้อย ช่วยให้ข้าพเจ้า ได้รับค่าตอบแทนและประสบการณ์มากขึ้น	4.17	0.81	มาก

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความบ่งบอกแรงจูงใจ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
16	มั่นใจในความเป็นอยู่ ใกล้ชิดครูอาจารย์ และมั่นใจว่าครูอาจารย์ในวิทยาลัยฯจะให้การดูแลอย่างอบอุ่นใจ	4.22	0.77	มาก
17	การได้รับคำแนะนำปรึกษาจากครู เกี่ยวกับส่วนดีและข้อจำกัด ในการเรียนปริญญาตรีในวิทยาลัยฯส่วนภูมิภาค	4.18	0.79	มาก
18	การได้รับคำแนะนำปรึกษาจากรุ่นพี่ เกี่ยวกับส่วนดีและข้อจำกัดในการเรียนปริญญาตรีในวิทยาลัยฯส่วนภูมิภาค	4.16	0.81	มาก
19	การที่รุ่นพี่จบการศึกษาแล้วส่วนใหญ่มีงานทำและผลการสอบเข้ารับราชการครูจะได้ลำดับต้นๆของบัญชีผู้สอบผ่านการคัดเลือก	4.21	0.81	มาก
20	การที่รุ่นพี่ปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษา เป็นที่ยอมรับและเป็นที่ชื่นชมในความรู้ความสามารถด้านการเป็นครูและการปฏิบัติหน้าที่ต่างๆจากสังคม	4.29	0.78	มาก
	รวมทุกข้อ	4.18	0.54	มาก

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อรวมกันทั้ง 20 ข้ออยู่ในระดับมาก(คะแนนเฉลี่ย 4.18) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษาเห็นด้วยทุกข้อ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับมาก 5 ลำดับแรกมี 9 ข้อ คือ ข้อ 1 (เฉลี่ย 4.30) ข้อ 5,20 (เฉลี่ยข้อละ 4.29) ข้อ 6,7 (เฉลี่ยข้อละ 4.25) ข้อ 16 (เฉลี่ย 4.22) และข้อ 2,12, 19 (เฉลี่ยข้อละ 4.22) ส่วนที่นักศึกษาเห็นด้วยมาก 7 ลำดับหลัง มี 11 ข้อ คือ ข้อ 13,17(เฉลี่ยข้อละ 4.18) ข้อ 4,14,15 (เฉลี่ยข้อละ 4.30) ข้อ 18 (เฉลี่ย 4.16) ข้อ 3,8 (เฉลี่ยข้อละ 4.13) ข้อ11 (เฉลี่ย 4.10) ข้อ 9 (เฉลี่ย 4.09) และข้อ 10 (เฉลี่ย 4.07)

4. ด้านการศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาตามสถานภาพส่วนบุคคล

การศึกษาการศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษา ตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านต่างๆ ในตัวแปรสถานภาพส่วนบุคคล กรณีที่ในสถานภาพแต่ละด้าน มีกลุ่มศึกษาเปรียบเทียบมากกว่าสองกลุ่ม ผู้วิจัยได้เลือกใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of

Variance : ANOVA) เมื่อผลการวิเคราะห์พบว่า ความแปรปรวนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe) และกรณีตัวแปรสถานภาพแต่ละด้านมีการเปรียบเทียบเพียงสองกลุ่ม ได้ใช้การทดสอบเปรียบเทียบค่าที(T-test) ผลการทดสอบดังกล่าว แสดงในตารางต่างๆตามลำดับต่อไป

4.2 การเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษา กับสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษารวมสาขาศิลปะศึกษา

4.2.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 สมมติฐานกล่าวว่าแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาปริญญาตรีคณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษากับสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ศึกษา ไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยได้ทดสอบเปรียบเทียบแรงจูงใจ 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test ผลการทดสอบ ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 แสดงผลการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนแรงจูงใจของนักศึกษา สาขาวิชา
นาฏศิลป์ไทยศึกษา กับ สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ศึกษา

สาขาวิชาของ นักศึกษา	n	$\bar{X}$	SD	t	df	(P) Sig(2-tailed)
นาฏศิลป์ไทยศึกษา	105	4.24	0.47	1.60	173	0.10
ดนตรีคีตศิลป์ศึกษา	70	4.11	0.62			
รวม	175					

P 0.10 (2-tailed) เท่ากับ ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่าตัวแปรด้านสาขาวิชาของนักศึกษา ทั้ง 2 สาขาวิชา คือสาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษา และ สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ศึกษา ไม่มีผลต่อความแตกต่างของแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี คณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค นั่นคือแรงจูงใจของนักศึกษาทั้งสองสาขาวิชา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 สมมติฐานกล่าวว่า แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาปริญญาตรี กลุ่มที่มีเป้าหมายในวิชาชีพครูชัดเจนและกลุ่มที่เป้าหมายไม่ชัดเจน ก่อนเข้าศึกษาคณะศิลปศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค แตกต่างกัน ผู้วิจัยได้ทดสอบเปรียบเทียบแรงจูงใจ 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test ปรากฏผลการทดสอบ ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบคะแนนแรงจูงใจของนักศึกษา กลุ่มที่มีเป้าหมายในวิชาชีพครูชัดเจน กับกลุ่มที่มีเป้าหมายในวิชาชีพครูไม่ชัดเจน ก่อนเข้าศึกษา

การมีเป้าหมายใน วิชาชีพครู	n	$\bar{X}$	SD	t	df	(P) Sig(2-tailed)
มีเป้าหมายชัดเจน	139	4.25	0.52	2.84	173	0.005**
มีเป้าหมายไม่ชัดเจน	36	3.97	0.56			
รวม	175					

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

จากตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่านักศึกษากลุ่มที่มีเป้าหมายชัดเจนในวิชาชีพครู มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ สูงกว่ากลุ่มที่มีเป้าหมายไม่ชัดเจนในวิชาชีพครูชัดเจน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.2.3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 โดยสมมติฐานกล่าวว่า แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาปริญญาตรีที่มีผลการเรียนเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ในระดับดีถึงดีมาก ระดับพอใช้ถึงค่อนข้างดี และระดับค่อนข้างอ่อนถึงอ่อน มีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA) ผลแสดงตามตารางที่ 15 และ 15-1

ตารางที่ 15 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษา ตามสถานภาพด้านผลการเรียนเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

แรงจูงใจจาก สถานภาพ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	(P) Sig
ระดับผลการเรียน ม. ปลาย หรือ เทียบเท่า	ระหว่างกลุ่ม	2	1.54	0.76	2.70	0.07
	ภายในกลุ่ม	172	48.54	0.28		
	รวม	174	50.06			

P 0.07 > ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีของนักศึกษา จำแนกตามระดับผลการเรียนเฉลี่ยในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ข้อค้นพบสรุปว่า กลุ่มระดับผลการเรียนเฉลี่ยที่ต่างกัน มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่มีการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 15-1 แสดงค่าเฉลี่ย($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนแรงจูงใจ จำแนกตามกลุ่มผลการเรียนเฉลี่ยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

กลุ่มผลการเรียนชั้น ม.ปลาย/เทียบเท่า	n	$\bar{X}$	S.D.
ดี - ดีมาก	106	4.24	0.53
พอใช้ - ค่อนข้างดี	65	4.08	0.52
ค่อนข้างอ่อน - อ่อน	4	4.51	0.60
รวม	175	4.19	0.54

จากตารางที่ 15-1 จะเห็นว่าค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักศึกษาในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ หลักสูตรปริญญาตรี คณะศิลปศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค กลุ่มที่มีผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าค่อนข้างอ่อนถึงอ่อน สูงกว่ากลุ่มที่เรียนดีถึงดีมาก และสูงกว่ากลุ่มที่เรียนพอใช้ถึงค่อนข้างดี ตามลำดับ โดยแรงจูงใจของกลุ่ม พอใช้ถึงค่อนข้างดี อยู่ลำดับท้ายสุด ทั้งนี้ผลการทดสอบทางสถิติ (ดังปรากฏในตารางที่15) พบว่าทั้ง 3 กลุ่ม มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2.4 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 โดยสมมติฐานกล่าวว่า แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาปริญญาตรี ที่เคยร่วมปฏิบัติกิจกรรมนาฏศิลป์ดนตรีสู่สังคมในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า บ่อยครั้ง นานๆครั้ง และไม่เคยร่วมกิจกรรม มีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว(ANOVA) หากพบว่าผลมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการทางสถิติของเชฟเฟ(Scheffe) ผลแสดงดังตารางที่ 16 และ 16-1

ตารางที่ 16 แสดงค่าสถิติผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของแรงจูงใจของนักศึกษา กลุ่มความถี่บ่อยครั้ง นานๆครั้ง และไม่เคยร่วมปฏิบัติ กิจกรรมนาฏศิลป์ดนตรีสู่สังคม ในช่วงเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

แรงจูงใจจาก สถานภาพ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	(p) Sig
การเข้าร่วมกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.96	0.48	1.67	0.19
	ภายในกลุ่ม	172	49.11	0.29		
	รวม	174	50.06			

$P .19 > \text{ระดับนัยสำคัญ} .05$

จากตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนแรงจูงใจ ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มความถี่ ในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมนาฏศิลป์ดนตรีสู่สังคม ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจไม่แตกต่างกันหรือไม่พบความแปรปรวน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงไม่จำเป็นต้องทดสอบเปรียบเทียบหาความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 16-1 แสดงแสดงค่าเฉลี่ย($\bar{X}$)และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) ของคะแนนแรงจูงใจ จำแนกตามความถี่ของการร่วมปฏิบัติกิจกรรมนาฏศิลป์ดนตรีสู่สังคม ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า

ความถี่ของการร่วมปฏิบัติกิจกรรม	n	$\bar{X}$	S.D.
บ่อยครั้ง	108	4.25	0.54
นานๆครั้ง	60	4.10	0.52
ไม่เคย	7	4.03	0.57
รวม	175	4.19	0.54

จากตารางที่ 16-1 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจ จะเห็นว่านักศึกษากลุ่มที่ร่วมปฏิบัติกิจกรรมบ่อยครั้ง มีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจ(4.25) สูงกว่ากลุ่มที่ร่วมปฏิบัตินานๆครั้ง(4.10) และสูงกว่ากลุ่มที่ไม่เคยร่วมปฏิบัติกิจกรรม(4.03) ตามลำดับ และสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผลรวม (4.19) ทั้งนี้ผล

การทดสอบทางสถิติเพื่อเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจ(ดังปรากฏในตารางที่16) พบว่าทั้ง 3 กลุ่ม มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน ที่นัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

4.2.5 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 โดยสมมติฐานกล่าวว่า แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาปริญญาตรี ที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กลุ่มต่ำกว่า10,000 บาท กลุ่ม 10,000–25,000 บาท กลุ่ม25,001–40,000 บาท และกลุ่มมากกว่า 40,000 บาท มีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว(ANOVA) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการทางสถิติของเชฟเฟ(Scheffe) ผลแสดงในตารางที่ 17 และ 17-1

ตารางที่ 17 แสดงค่าสถิติผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนแรงจูงใจของนักศึกษาตามกลุ่มรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง

แรงจูงใจจาก สถานภาพ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	(p) Sig
รายได้ของ ผู้ปกครอง	ระหว่างกลุ่ม	3	0.82	0.48	2.96	0.03*
	ภายในกลุ่ม	171	49.11	0.28		
	รวม	174	50.06			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนแรงจูงใจของนักศึกษาในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาตรีคณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลปส่วนภูมิภาคของกลุ่มนักศึกษาที่รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนแตกต่างกัน พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ(Scheffe) ปรากฏผล ดังตาราง 17-1

ตารางที่ 17-1 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ
ของนักศึกษา ตามกลุ่มรายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครอง

กลุ่มรายได้ ผู้ปกครอง /บาท/เดือน	$\bar{X}$	มากกว่า 40,000	25,001- 40,000	10,000- 25,000	ต่ำกว่า 10,000
		4.36	3.95	4.21	4.25
มากกว่า 40,000	4.36	-	0.41	0.15	0.11
25,001-40,000	3.95		-	0.26	0.30
10,000-25,000	4.21			-	0.04
ต่ำกว่า 10,000	4.25				-

$P > 0.05$

จากตารางที่ 17-1 เมื่อทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาโดยจำแนกตามสถานภาพรายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครอง เป็นรายคู่ พบว่าแรงจูงใจไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของแรงจูงใจกลุ่ม ดังตารางที่ 17 พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ)

5. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆกับแรงจูงใจ

หัวข้อนี้เป็นการนำเสนอผลการศึกษาความสัมพันธ์ ของตัวแปรปัจจัยเกื้อหนุนการเลือกศึกษากับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ และผลการค้นหาสมการแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาคณะศิลปศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค นำเสนอผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ดังนี้

5.1 การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพของนักศึกษา(X_1) สถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษา(X_2) หลักสูตรการศึกษา(X_3) สภาวะทางสังคมวัฒนธรรม(X_4) และสภาวะทางเศรษฐกิจ(X_5) กับแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา(y) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) และพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปร ผลปรากฏดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกื้อหนุนการเลือกศึกษาต่อ(x_1 ถึง x_5) กับแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาปริญญาตรี

ปัจจัย	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	y
X_1	1.00	0.76**	0.82*	0.73**	0.76**	0.81**
X_2		1.00	0.85**	0.74**	0.78**	0.82**
X_3			1.00	0.76**	0.80**	0.86**
X_4				1.00	0.76**	0.80**
X_5					1.00	0.82**
Y						1.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 18 พบว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน ระหว่างตัวแปรปัจจัยเกื้อหนุนการตัดสินใจด้านความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพของนักศึกษา(X_1) ด้านสถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษา(X_2) ด้านหลักสูตรการศึกษา(X_3) ด้านสภาวะทางสังคมวัฒนธรรม(X_4) และด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ(X_5) มีค่าระหว่าง 0.73–0.85 เมื่อพิจารณาตัวแปรแต่ละตัวดังกล่าว กับ แรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา พบว่าตัวแปร ด้านความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพของนักศึกษา ด้านสถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษา ด้านหลักสูตรการศึกษา ด้านสภาวะทางสังคมวัฒนธรรม และด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาของนักศึกษาในทางบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5.2 การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรปัจจัยเกื้อหนุน ร่วมกันทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพของนักศึกษา ด้านสถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษา ด้านหลักสูตรการศึกษาด้านสภาวะทางสังคมวัฒนธรรม และด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ กับแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) ผลปรากฏดังตารางที่ 19

(ตารางอยู่หน้าถัดไป)

ตารางที่ 19 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ(R) ระหว่างปัจจัยเกื้อหนุน 5 ตัวแปร กับแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา

ตัวแปร	จำนวนตัวแปร	ค่า R	ค่า R^2	Sig / P
ปัจจัยเกื้อหนุน	5 ตัวแปร	0.91*	0.82	0.04

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 19 พบว่าตัวแปรปัจจัยเกื้อหนุนทั้ง 5 ตัว คือ ด้านความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพของนักศึกษา ด้านสถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษา ด้านหลักสูตรการศึกษา ด้านสภาวะทางสังคมวัฒนธรรม และด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ(R)เท่ากับ 0.91 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ ตัวแปรทั้ง 5 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา สรุปได้เป็นร้อยละ 82.00

5.3 การวิเคราะห์หาอำนาจในการพยากรณ์ของตัวแปรในปัจจัยเกื้อหนุนแต่ละด้าน กับแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ของนักศึกษา โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณที่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ปรากฏผลดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ผลการการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณที่ละขั้นตอน ในการพยากรณ์ของตัวแปร

ตัวแปรพยากรณ์	b	S_{Eb}	β	t	Sig
หลักสูตร (x_3)	0.52	0.12	0.31	4.21**	0.000
ภาวะเศรษฐกิจ (x_5)	0.47	0.14	0.22	3.36**	0.001
ภาวะสังคม (x_4)	0.48	0.13	0.20	3.66**	0.000
สถานศึกษาและบุคลากร (x_2)	0.24	0.11	0.15	2.22**	0.028
ความคาดหวังและ อุดมการณ์อาชีพ (x_1)	0.27	0.13	0.13	2.11**	0.036

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

$$F = 154.82 \quad R = 0.91 \quad R^2 = 0.82 \quad SE_{est} = 4.61 \quad a = 2.50$$

จากตารางที่ 20 พบว่าตัวแปรที่ใช้พยากรณ์แรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของ นักศึกษาปริญญาตรี คณะศิลปศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค ได้แก่ หลักสูตรการศึกษา(x_3) สภาวะทางเศรษฐกิจ(x_5) สภาวะทางสังคม(x_4) สถานศึกษาและบุคคลากรในสถานศึกษา(x_2) ความ คาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพของนักศึกษา(x_1) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูป คะแนนดิบ(b) เท่ากับ 0.52, 0.47, 0.48, 0.14 และ .24 ตามลำดับ และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน(β) เท่ากับ 0.31, 0.22, 0.20, 0.15 และ 0.13 ตามลำดับ

ทั้งนี้ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ(R) เท่ากับ .91 ตัวพยากรณ์ทั้งหมดสามารถ ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของคะแนนแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ได้ร้อยละ 82.00 นั่นคือ สามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 82.00 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลการ วิเคราะห์ดังกล่าว เขียนเป็นสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ในรูป ของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (Y')

$$Y' = 2.50 + .52x_3 + .47x_5 + .48x_4 + .24x_2 + .27x_1$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (z')

$$z' = .31z_3 + .22z_4 + .20z_5 + .15z_2 + .13z_1$$

5.4 การวิเคราะห์หาลำดับที่อำนาจพยากรณ์ของตัวแปรปัจจัยเกื้อหนุน 5 ด้าน และ แรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ผลปรากฏดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 แสดงอำนาจพยากรณ์ตามลำดับที่ของตัวพยากรณ์ที่ดี ในปัจจัยเกื้อหนุน 5 ด้าน ที่ใช้พยากรณ์แรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา

ตัวพยากรณ์					R	ร้อยละ การพยากรณ์
X_3					0.86**	73.40
X_3	X_5				0.89**	78.50
X_3	X_5	X_4			0.90**	80.80
X_3	X_5	X_4	X_2		0.90**	81.60
X_3	X_5	X_4	X_2	X_1	0.91**	82.10

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 21 พบว่าตัวแปรทั้ง 5 ตัว สามารถเป็นตัวพยากรณ์แรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อคณะศิลปศึกษาของนักศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค ได้ดี โดยเรียงตามลำดับการอำนาจเป็นตัวพยากรณ์ จากที่ตีมากกว่าไปตึน้อยกว่า คือ ด้านหลักสูตรการศึกษา(X_3) ด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ(X_5) ด้านสภาวะทางสังคม(X_4) ด้านสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา(X_2) และลำดับที่ 5 คือ ด้านความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพ(X_1)

บทที่ 5

บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องปัจจัยจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษาปริญญาตรี คณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลปส่วนภูมิภาค มีบทสรุปดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ทั่วไปของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยจูงใจของนักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาตรีคณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลปส่วนภูมิภาค และศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยเกื้อหนุนการเลือกศึกษาต่อ กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ของนักศึกษาคณะศิลปศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลปส่วนภูมิภาค

วัตถุประสงค์เฉพาะของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยสถานภาพส่วนบุคคล ที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ของนักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีคณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลปส่วนภูมิภาค ได้แก่

1.1 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษา กับสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ศึกษา

1.2. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ที่มีเป้าหมายในวิชาชีพครูชัดเจน และ ที่มีเป้าหมายวิชาชีพครูไม่ชัดเจน ก่อนเข้าศึกษา

1.3. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ในระดับ ดีถึงดีมาก พอใช้ถึงค่อนข้างดี และอ่อนถึงค่อนข้างอ่อน

1.4 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ที่มีความถี่การร่วมปฏิบัติกิจกรรมนาฏศิลป์ดนตรีสู่สังคมในช่วงการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า บ่อยครั้ง นานๆครั้ง และ ที่ไม่เคยร่วมกิจกรรม

1.5 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท ระหว่าง10,000–25,000 บาท ระหว่าง25,001–40,000 บาท และมากกว่า 40,000 บาท

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยเกื้อหนุนการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาปริญญาตรีคณะศิลปศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค

3. เพื่อค้นหาสมการณพพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ของนักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีคณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค

สมมติฐานการวิจัย

1. แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ของนักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษา และสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ศึกษา ไม่แตกต่างกัน

2. แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ของนักศึกษา ที่มีเป้าหมายในวิชาชีพครูชัดเจน และไม่ชัดเจน ก่อนเข้าศึกษาคณะศิลปศึกษา แตกต่างกัน

3. แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ของนักศึกษาปริญญา ที่มีผลการเรียนเฉลี่ย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ในระดับดีถึงดีมาก ระดับพอใช้ถึงค่อนข้างดี และระดับค่อนข้างอ่อนถึงอ่อน มีความแตกต่างกัน

4. แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ของนักศึกษา ที่มีความถี่การร่วมกิจกรรมนาฏศิลป์ ดนตรีสู่สังคมในช่วงการเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า บ่อยครั้ง นานๆครั้ง และที่ไม่เคยร่วมกิจกรรม มีความแตกต่างกัน

5. แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ของนักศึกษา ที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท ระหว่าง 10,000–25,000 บาท ระหว่าง 25,001–40,000 บาท และ มากกว่า 40,000 บาท มีความแตกต่างกัน

6. มีความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกื้อหนุนการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ กับ แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาปริญญาตรีคณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีในชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2554 คณะศิลปศึกษา ที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค จากทุกภูมิภาค 9 วิทยาลัย สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษา 105 คน และสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ศึกษา(ทั้งไทยและสากล) 70 คน รวมจำนวน 175 คน โดยคัดเลือกมาจากแบบสอบถามวิจัยที่รวบรวมการตอบกลับคืนมาได้ 210 คน

ขอบเขตของเนื้อหาในการศึกษา

การศึกษครั้งนี้มีขอบเขตการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศิลปศึกษา ที่ศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ปีการศึกษา 2554

ตัวแปรของการที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

ก. สถานภาพส่วนบุคคลของนักศึกษา ประกอบด้วย

1) สาขาวิชาที่กำลังศึกษา 2 สาขา คือ นาฏศิลป์ไทยศึกษา และดนตรีคีตศิลป์ศึกษา

2) การมีเป้าหมายในวิชาชีพครูที่เลือกเรียนก่อนเข้าศึกษา แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ มีเป้าหมายชัดเจนหรือมีระดับมาก มีเป้าหมายแต่ไม่ชัดเจนหรือมีระดับน้อย และยังไม่มีเป้าหมาย

3) ผลการเรียนเฉลี่ยทุกวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า แบ่งเป็น ระดับดีถึงดีมาก ระดับพอใช้ถึงค่อนข้างดี ระดับอ่อนถึงค่อนข้างอ่อน

4) การร่วมปฏิบัติกิจกรรมนาฏศิลป์ดนตรีสู่สังคมกับโรงเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ บ่อยครั้ง นานๆครั้ง และ ไม่เคย

5) รายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง มี 4 กลุ่ม คือ มากกว่า 40,000 บาท กลุ่ม 25,001 – 40,000 บาท กลุ่ม 10,000 – 25,000 บาท และ กลุ่มต่ำกว่า 10,000 บาท

ข. ปัจจัยเกื้อหนุนการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ มี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพของนักศึกษา ด้านสถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษา ด้านหลักสูตรการศึกษา ด้านสภาวะทางสังคมวัฒนธรรม และด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ

ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจในการเลือกศึกษาของนักศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปร เครื่องมือในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล มีการหาคุณภาพของแบบสอบถามก่อนนำมาใช้ โดย การหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) รายละเอียดของแบบสอบถาม คือ

ลักษณะของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 สอบถามสถานภาพส่วนบุคคลของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด

ตอนที่ 2 สอบถามปัจจัยเกื้อหนุนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ จำนวน 5 ด้าน ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า คะแนน 5 ระดับ รวมคำถามทั้งหมด จำนวน 50 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.93

วิธีการเก็บข้อมูลการวิจัย

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามเพื่อการวิจัย โดย ส่งแบบสอบถามถึงวิทยาลัยต่างๆ รวมจำนวนจำนวน 210 ฉบับ เพื่อเก็บข้อมูลนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้รับคืนมา 190 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.47 เมื่อพิจารณาฉบับที่ตอบสมบูรณ์เหมาะสมต่อการนำมาวิเคราะห์ผล มีจำนวน 175 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 83.33 นำแบบสอบถามจำนวน 175 นี้ ไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์คำนวณทางสถิติด้วยโปรแกรม SPSS ค่าสถิติได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว(ANOVA) ค่าที (T-test) และสมการพหุคูณแรงจูงใจโดยวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ((Multiple Correlation) แบบ Stepwise

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล มีผลการวิจัยดังนี้

1. ด้านสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะศิลปศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลปส่วนภูมิภาค ปีการศึกษา 2554 ส่วนใหญ่ศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษา คิดเป็นร้อยละ 60.00 ศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ศึกษา ร้อยละ 40.00 ผู้เข้าศึกษาส่วนใหญ่มีเป้าหมายในวิชาชีพครูที่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 79.40 ส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าอยู่ในระดับดีถึงดีมาก คิดเป็นร้อยละ 60.60 ส่วนใหญ่ผ่านการร่วมปฏิบัติกิจกรรมนาฏศิลป์ดนตรีสู่สังคมระดับบ่อยครั้งกับโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 61.71 มีส่วนน้อยที่ไม่เคยร่วมปฏิบัติกิจกรรมฯ คือร้อยละ 2.30 ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้รวมต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,000 – 24,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.30 รองลงมาคือรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.00

2. ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการเลือกศึกษาต่อ จำนวน 5 ด้าน ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค พบว่า นักศึกษาเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 5 ด้าน โดยเห็นด้วยมากลำดับ 1 คือ ด้านความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพ(ค่าเฉลี่ย 4.27) ลำดับ 2 ด้านหลักสูตรการศึกษา(ค่าเฉลี่ย 4.18) ลำดับ 3 ด้านสภาวะทางสังคมวัฒนธรรม(ค่าเฉลี่ย 4.18) ลำดับ 4 ด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ(ค่าเฉลี่ย 4.15) และลำดับ 5 ด้านสถานศึกษากับบุคลากรในสถานศึกษา(ค่าเฉลี่ย 4.11)

3. ด้านสภาพภาพของนักศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าศึกษา พบว่า

3.1 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มีแรงจูงใจระดับสูง ในการเลือกเข้าศึกษาต่อคณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค โดยมี 4.17 ค่าเฉลี่ย 4.17

3.2 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษา และ สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ศึกษา คณะศิลปศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาไม่แตกต่างกัน

3.3 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 กลุ่มที่มีเป้าหมายในวิชาชีพครูชัดเจน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาคณะศิลปศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค สูงกว่ากลุ่มที่มีเป้าหมายวิชาชีพครูไม่ชัดเจน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3.4 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 กลุ่มที่มีผลการเรียนเฉลี่ยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าระดับดีถึงดีมาก ระดับพอใช้ถึงค่อนข้างดี และ ระดับค่อนข้างอ่อนถึงอ่อน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาคณะศิลปศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค ไม่แตกต่างกัน

3.5 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 กลุ่มที่มีความถี่การร่วมกิจกรรมนาฏศิลป์ดนตรีสู่สังคมในช่วงการเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า บ่อยครั้ง นานๆ ครั้ง และกลุ่มที่ไม่เคยร่วมกิจกรรม มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาคณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค ไม่แตกต่างกัน

3.6 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 กลุ่มที่ผู้ปกครองมีรายได้รวมต่อเดือน มากกว่า 40,000 บาท กลุ่มรายได้ระหว่าง 25,001 – 40,000 บาท กลุ่มรายได้ระหว่าง 10,000 – 25,000 บาท และ กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาคณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาคแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อทดสอบหาความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe ไม่พบรายคู่ใดที่แรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกื้อหนุนการเลือกศึกษากับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อและผลการค้นหาสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา พบว่า

9.1 ความสัมพันธ์ของปัจจัยเกื้อหนุนการเลือกศึกษาต่อแต่ละด้าน ภายในกลุ่ม 5 ด้าน คือ ด้านความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพของนักศึกษา ด้านสถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษา ด้านหลักสูตรการศึกษา ด้านสภาวะทางสังคมวัฒนธรรม และด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับ แรงจูงใจของนักศึกษาในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

คณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลปส่วนภูมิภาค มีค่าสหสัมพันธ์(r)ระหว่าง 0.73–0.85 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นั่นคือปัจจัยทั้ง 5 ด้าน มีความสัมพันธ์กันระดับสูงในทางบวกกับแรงจูงใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ของนักศึกษา

9.2 ความสัมพันธ์ของปัจจัยเกื้อหนุนการเลือกศึกษาต่อร่วมกันทั้ง 5 ด้าน มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ(R)เท่ากับ 0.91 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือปัจจัยเกื้อหนุนทั้ง 5 ด้าน สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาได้ ประเมินการพยากรณ์ได้คิดเป็นร้อยละ 82.00

9.3 การพยากรณ์แรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีคณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลปส่วนภูมิภาค พบว่า ปัจจัยเกื้อหนุน จำนวน 5 ด้าน สามารถเป็นตัวแปรพยากรณ์ได้ดี หรือมีอำนาจพยากรณ์ ทั้ง 5 ตัวแปร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เรียงลำดับจากความสัมพันธ์จากมากไปน้อย คือ หลักสูตรการศึกษา สภาวะทางเศรษฐกิจ สภาวะทางสังคม วัฒนธรรม สถานศึกษารวมบุคลากรในสถานศึกษา และความคาดหวังรวมอุดมการณ์ในอาชีพของนักศึกษา เขียนเป็นสมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบ (Y') และในรูปคะแนนมาตรฐาน (z') ได้ดังนี้

$$Y' = 2.50 + 0.52x_3 + 0.47x_5 + 0.48x_4 + 0.24x_2 + 0.27x_1$$

$$z' = 0.31z_3 + 0.22z_4 + 0.20z_5 + 0.15z_2 + 0.13z_1$$

การอภิปรายผล

จากวัตถุประสงค์ทั่วไปของการวิจัย เพื่อศึกษาปัจจัยจูงใจของนักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาตรีคณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลปส่วนภูมิภาค และศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านการเลือกศึกษาต่อกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา มีข้อค้นพบซึ่งผู้วิจัยขออภิปรายผลดังนี้

1. จากการศึกษาข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของนักศึกษา พบว่าร้อยละ 60.00 ศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษา และร้อยละ 40.00 ศึกษาสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทย/สากล อาจเนื่องมาจากผู้สมัครเข้าศึกษาส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากวิทยาลัยนาฏศิลป ซึ่งมีจำนวนนักเรียนในสาขาวิชานาฏศิลป์ไทย มากกว่าสาขาวิชาดนตรี เช่นเดียวกับในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วไป จะมีจำนวนนักเรียนในกลุ่มนาฏศิลป์มากกว่าด้านดนตรี อีกทั้งข้อจำกัดในการลงทุนการศึกษาด้านดนตรีไทยหรือสากล เช่น ค่าใช้จ่ายสูงในการจัดหาเครื่องมือเพื่อการเรียนการสอนและฝึกปฏิบัติ บุคลากรไม่เพียงพอ เป็นต้น หลายสถานศึกษาจึงขาดการสนับสนุนการสอนหรือ

กิจกรรมในสาขาวิชาดนตรีให้แก่ นักเรียน จึงอาจทำให้จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีทักษะด้านดนตรี น้อยกว่าด้านนาฏศิลป์ มีผลให้จำนวนผู้เข้าศึกษาในสาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษามากกว่าสาขาดนตรีคีตศิลป์ศึกษา

ผลการศึกษาที่พบว่า จำนวนผู้เข้าศึกษาร้อยละ 79.40 มีเป้าหมายสู่วิชาชีพครูที่ชัดเจน ก่อนเข้าเป็นนักศึกษา สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตรปริญญาตรีของคณะศิลปศึกษา ซึ่งเป็นคณะที่จัดการศึกษาในหลักสูตรศึกษาศาสตร ผลิตบุคลากรเข้าสู่วิชาชีพครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาได้รับการแนะแนวหลักสูตรคณะศิลปศึกษา สาขาวิชา หรือชื่อปริญญาสาขา การได้ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรชัดเจน และความสนใจอาชีพนี้ตั้งแต่การเข้าศึกษาเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาคต่างๆ ตลอดจนการได้รับการกลั่นกรองสู่วิชาชีพครู โดยระเบียบการเข้าศึกษาในคณะศิลปศึกษา ที่นักศึกษาต้องสอบผ่านการวัดความถนัดในวิชาชีพครู ข้อมูลการค้นพบนี้จึงนับว่าเป็นเรื่องดี ในการผลิตบัณฑิตวิชาชีพครูสาขาวิชาด้านนาฏศิลป์และดุริยางคศิลป์ของคณะศิลปศึกษา ด้านข้อมูลรายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครอง ที่พบว่า ผู้ปกครองนักศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 10,000 – 25,000 บาท (ร้อยละ 42.30) รองลงมาคือรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท (ร้อยละ 32.00) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภูมิ วงศ์วิเชียร (2550, 40) ที่พบว่ารายได้ของผู้ปกครองนักศึกษาอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 10,000 – 25,000 บาท (ร้อยละ 43.40) และต่ำกว่า 10,000 บาท (ร้อยละ 36.70) ตามลำดับ

2. ในด้านปัจจัยเกื้อหนุนการเลือกศึกษาต่อ จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพ ด้านหลักสูตรการศึกษา ด้านสภาวะทางสังคมวัฒนธรรม ด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ และ ด้านสถานศึกษา และความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพของนักศึกษา ที่พบว่านักศึกษาเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 5 ด้าน นั่นคือทั้ง 5 ด้าน เป็นแรงจูงใจระดับสูงให้นักศึกษา เลือกศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ การศึกษาของเจือจันทร์ จงสถิตอยู่ (2525, 16-17) ที่ได้ศึกษาและกล่าวถึงเหตุจูงใจในการศึกษาต่อ พบว่าขึ้นอยู่กับปัจจัย สภาพเศรษฐกิจสังคม ทุนทรัพย์ในการศึกษา ภูมิสำเนา ชื่อเสียงของสถานศึกษา คุณภาพการจัดการศึกษา สอดคล้องกับการศึกษา ของปรเมศวร์ โพธิ์คล้าย (2541) ที่พบว่าด้านเศรษฐกิจเป็นปัจจัยหนึ่งที่จูงใจให้นักเรียนเลือกเข้าศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สอดคล้องกับผลการศึกษาในต่างประเทศของ Cater (อ้างในเปรมจิตร์ สิริสาน, 2541) ที่พบว่าความคาดหวังในอาชีพเป็นปัจจัยหนึ่งที่จูงใจในบุคคลเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี และสอดคล้องกับการศึกษาของ อรวิภา แก้วเชื้อ (2551) ที่ศึกษาพบว่าด้านหลักสูตร การศึกษามีบทบาทจูงใจระดับมาก ต่อการเลือกเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

เช่นเดียวกัน ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในระดับสูงในการเข้าศึกษาต่อปริญญาตรี คณะศิลปศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค รวมทั้งผลการศึกษาที่พบว่าปัจจัยเกื้อหนุนการเลือกศึกษาต่อ จำนวน 5 ด้าน เป็นแรงจูงใจในระดับสูงในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา อาจเป็นเพราะปัจจัยเหล่านี้สอดคล้องกับความต้องการและพื้นฐานของนักศึกษา เหมาะสมกับครอบครัวซึ่งพบว่ารายได้ต่อเดือนของครอบครัวนักศึกษา ที่ส่วนใหญ่คือร้อยละ 42.30 อยู่ระหว่าง 10,000-25,000 บาท และรองลงมาคือร้อยละ 32.00 มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ตลอดจนการเปลี่ยนทางสังคม การเมือง อาชีพ จึงเป็นแรงจูงใจในระดับสูง ต่อการเลือกเรียนระดับปริญญาตรี ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค อาจนำไปสู่ความสำเร็จของนักศึกษาในการศึกษาปริญญาตรีได้มากกว่า หรือกล่าวได้ว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สูง เป็นแรงหนุนให้นักศึกษาพบความสำเร็จในการศึกษา

3. พบว่าแรงจูงใจในการเข้าศึกษาของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษา และ สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ศึกษา ไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับที่พบว่า ความถี่ในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมนาฏศิลป์ดนตรีสู่สังคมในขณะเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ บ่อยครั้ง นานๆครั้ง และไม่เคยร่วมปฏิบัติปฏิบัติ นั้น ไม่มีผลต่อความแตกต่างแรงจูงใจของนักศึกษา จากผลการศึกษาที่พบว่าแรงจูงใจของนักศึกษากลุ่ม ดังกล่าว ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะนักศึกษามาจากกลุ่มที่มีพื้นฐานปัจจัยต่างๆจากที่ค้นพบและได้อภิปรายตามข้อ 1-2 ซึ่งข้อค้นพบ เช่น ผู้ปกครองนักศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,000 – 25,000 บาท (ร้อยละ 42.30) รองลงมาคือรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท (ร้อยละ 32.00) ผลรวมด้านแรงจูงใจของนักศึกษาในการเลือกเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับสูง เป็นต้น

4. การทดสอบความแปรปรวนของคะแนนแรงจูงใจ ของกลุ่มนักศึกษาตามรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน คือกลุ่มรายได้มากกว่า 40,000 บาท กลุ่มรายได้ระหว่าง 25,001- 40,000 บาท กลุ่มรายได้ระหว่าง 10,000-25,000 บาท และ กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท พบว่ามีแรงจูงใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลดังกล่าว กรณีพบความแปรปรวนของกลุ่มมีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านรายได้ของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีแนวโน้มต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อที่ต่างกัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแรงจูงใจกลุ่มรายได้ต่ำกว่า พบว่าแนวโน้มของแรงจูงใจสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่รายได้ครอบครัวสูงกว่า อาจกล่าวได้ว่ากรณีการเลือกเข้ามาศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค เป็นความเหมาะสมของค่าครองชีพประจำวันหรือในแต่ละเดือนของนักศึกษา กับรายได้ของผู้ปกครอง ในการใช้ชีวิตการเป็นนักศึกษาในส่วนภูมิภาคซึ่งค่าครองชีพโดยทั่วไปไม่สูงมากนัก และต่ำกว่าการเป็นอยู่ในส่วนกลางคือกรุงเทพฯ จากการสังเกตจะเห็นว่าค่าเฉลี่ยแรงจูงใจ ของกลุ่มที่มีรายได้ ต่ำกว่า 10,000 บาท (4.25) สูงกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 25,001-40,000 บาท (4.21) และสูงกว่ากลุ่ม

รายได้ระหว่าง 10,000 – 25,000 บาท (3.95) ยกเว้นกลุ่มรายได้ต่อเดือนที่มากกว่า 40,000 บาท ที่มีค่าเฉลี่ยระดับแรงจูงใจมากกว่า (4.36)

5. พบว่านักศึกษากลุ่มที่มีเป้าหมายในวิชาชีพครูชัดเจน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาคณะศิลปศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค สูงกว่ากลุ่มที่มีเป้าหมายวิชาชีพครูไม่ชัดเจน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลการศึกษาที่พบในประเด็นนี้ สอดคล้องกับคำอธิบายในทฤษฎีความคาดหวังของวรูม (Vroom Expectancy Theory)(อ้างใน วิเชียร วิทยาอุดม 2550 , 115-117) ที่อธิบายว่า การจูงใจในการทำงานขึ้นอยู่กับความคาดหวัง ของแต่ละคน สิ่งที่เป็นความคาดหวัง เช่น การตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน การมีความคาดหวังในงาน การมีค่านิยมในงานกับความพยายามที่จะทำให้ตนเองพบความสำเร็จ เป็นต้น ถ้ามีความคาดหวังมากคือชัดเจนมาก ก็จะมีผลต่อประสิทธิภาพของงานมากขึ้น ดังนั้นกรณีผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่านักศึกษากลุ่มที่มีเป้าหมายในวิชาชีพครูชัดเจน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสูงกว่ากลุ่มที่มีเป้าหมายวิชาชีพครูไม่ชัดเจน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงเป็นการสนับสนุนว่าการที่นักศึกษามีเป้าหมายการเข้ามาศึกษาชัดเจน เท่ากับการมีความคาดหวังในอาชีพและอื่นๆ เป็นแรงขับให้นักศึกษาพยายามที่จะประกอบพฤติกรรม เพื่อจะประสบสัมฤทธิ์ผลในการศึกษาและการประกอบวิชาชีพต่อไป

6. ด้านผลการเรียนเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ก่อนเข้าศึกษาคณะศิลปศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค ของนักศึกษาทั้งกลุ่มการเรียนดีถึงดีมาก การเรียนพอใช้ถึงค่อนข้างดี และ การเรียนค่อนข้างอ่อนถึงอ่อน พบว่ามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยที่พบอาจเป็นเพราะสาขาวิชาในหลักสูตรปริญญาตรีของคณะศิลปศึกษา เป็นการศึกษามุ่งสู่วิชาชีพครูตามหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ซึ่งนักศึกษามีเป้าหมายการศึกษาสู่วิชาชีพนี้ ขณะเดียวกันเป็นการเข้ามาศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะทางด้านนาฏศิลป์และดนตรี ตามความถนัดของนักศึกษาก่อนเข้ามาศึกษา นักศึกษาบางคนอาจมีผลการเรียนเฉลี่ยทุกรายวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในกลุ่มอ่อน แต่อาจมีผลการเรียนดีหรือดีมาก นักศึกษาทั้งหมดอาจเป็นผู้มีคุณลักษณะกลุ่มเดียวกัน คือ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถหรือเก่งและมีเจตคติที่ดีในด้านนาฏศิลป์ดนตรี ดังนั้นผลการเรียนเฉลี่ยที่แตกต่างกันในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จึงไม่มีผลต่อแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อที่ต่างกัน

7. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยเกื้อหนุนการเลือกศึกษากับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อและผลการค้นหาสมการแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา

7.1 ความสัมพันธ์ของปัจจัยเกื้อหนุนการเลือกศึกษาต่อทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพของนักศึกษา ด้านสถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษา ด้านหลักสูตรการศึกษา ด้านสภาวะทางสังคมวัฒนธรรม และด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กับในทางบวก กับแรงจูงใจของนักศึกษาในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีคณะศิลปศึกษา ใน

วิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค มีค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง คือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.73–0.85 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยทั้ง 5 ด้านนี้ มีความสัมพันธ์ในทางบวกในระดับสูงกับแรงจูงใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ของนักศึกษา กล่าวคือหากนักศึกษาได้รับการสนับสนุนปัจจัยเหล่านี้เพิ่มขึ้นจะส่งผลต่อแรงจูงใจในการตัดสินใจเข้าศึกษาที่มากขึ้นด้วย ตรงกันข้ามหากไม่ได้รับการสนับสนุนหรือมีการลดลงหรือขาดความเหมาะสมในปัจจัยเหล่านี้ จะส่งผลต่อแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาที่ลดลงด้วย

7.2 การพยากรณ์แรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ ตัวแปรพยากรณ์ คือ ปัจจัยเกื้อหนุนการตัดสินใจ มี 5 ด้าน ส่วนตัวแปรเกณฑ์ คือ แรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ พบว่า ปัจจัยเกื้อหนุน จำนวน 5 ด้าน สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาคหรือมีอำนาจพยากรณ์ทั้ง 5 ตัวแปร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เรียงลำดับจากความสามารถพยากรณ์หรือความสัมพันธ์จากมากไปน้อย คือ ด้านหลักสูตรการศึกษา ด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ ด้านสภาวะทางสังคม วัฒนธรรม ด้านสถานศึกษารวมบุคลากรในสถานศึกษา และด้านความคาดหวังรวมอุดมการณ์ในอาชีพของนักศึกษา มีข้ออภิปรายดังนี้

ด้านหลักสูตรการศึกษา สามารถพยากรณ์แรงจูงใจของนักศึกษาได้ดี ลำดับที่ 1 สอดคล้องกับผลการศึกษาหลายเรื่องที่พบว่า นักศึกษาเลือกเข้าศึกษาต่อที่ใด มาจากแรงจูงใจด้านหลักสูตรการศึกษาหรือหลักสูตรการเรียนการสอน เช่น ผลการศึกษาของ พระมหาแมนชัย คำสี (2547) กัญมณู เกื่อนเหมือน (2549) อรวิภา แก้วเชื้อ (2551) โดยเฉพาะ ปัจจุบันนี้ มีการเปลี่ยนแปลงด้านอาชีพ ด้านโอกาสในการเข้าสู่งานอาชีพ สถานการณ์ด้านตลาดแรงงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนการประกอบอาชีพอิสระ หรือแม้กระทั่งการเตรียมความรู้ความสามารถทางการศึกษาสู่สังคมอาเซียน เป็นต้น ล้วนแต่ต้องอาศัยหลักสูตรการศึกษา ในการสร้างความพร้อมและความรู้ความสามารถให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษา สถาบันการศึกษาต่างๆจึงมีการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพที่สุด โดยเฉพาะหลักสูตรสาขาวิชาที่เหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน ในการเปิดสอนระดับปริญญาตรี แต่ละสถาบันอุดมศึกษา เช่นมหาวิทยาลัยต่างๆ จะมีการแข่งขันด้านหลักสูตรการเรียนการสอน เพื่อให้เป็นที่ยอมรับและจูงใจให้ผู้ใช้บริการ ได้แก่ ผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษา มีความมั่นใจในการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาแห่งนั้น ตลอดจนผู้ใช้บัณฑิตหรือนายจ้างมีความพึงพอใจในคุณลักษณะของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบัน เป็นต้น เช่นเดียวกันการศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษา สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ศึกษา ของคณะศิลปศึกษาที่เปิดสอนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค และที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในส่วนกลาง อาจเป็นที่มั่นใจและจูงใจนักศึกษาในขณะนี้ แต่ในโอกาสต่อไป ความเปลี่ยนของสภาวะต่างๆอาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงด้านแรงจูงใจของ

นักศึกษาในการเลือกเข้าศึกษาในลักษณะอื่นได้ ทั้งทางบกและทางลบก ทั้งนี้อาจขึ้นอยู่กับคุณลักษณะ หลักสูตรของคณะศิลปศึกษา และการบริหารจัดการใช้หลักสูตรในระยะนั้น ตลอดจนหลักสูตรสาขาวิชา ลักษณะเดียวกันของสถาบันการศึกษาอื่น ที่เปิดสอนให้แก่นักศึกษา ที่นอกเหนือจากหลักสูตรของ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ สามารถพยากรณ์แรงจูงใจของนักศึกษาได้ดี ลำดับที่ 2 อาจเป็นเพราะสถานการณ์เกี่ยวกับงบประมาณ รายรับรายจ่าย ของผู้ปกครองและนักศึกษามีข้อจำกัด โดยเฉพาะผลการศึกษาวิจัยที่พบในข้อ 2 คือผู้ปกครองร้อยละ 42.30 ซึ่งเป็นจำนวนส่วนใหญ่ของ นักศึกษา มีรายได้รวมต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,000 – 24,449 บาท และรองลงมาคือร้อยละ 32.00 มี รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ดังนั้น การเลือกเข้าศึกษาปริญญาตรีคณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ส่วนภูมิภาค ของนักศึกษาในส่วนภูมิภาคอาจเป็นเส้นทางการศึกษาที่เหมาะสมกับรายได้ของครอบครัว นักศึกษา ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายต่างๆ มีโอกาสนำทักษะนาฏศิลป์ดนตรีไปดำเนินกิจกรรมเสริมรายได้ ระหว่างเรียนของนักศึกษา และรายจ่ายต่างๆในขณะที่ศึกษา นำไปสู่โอกาสแห่งความสำเร็จในการศึกษา ในช่วงเวลาปกติของหลักสูตรการศึกษาได้มากกว่า

ด้านสภาวะทางสังคมวัฒนธรรม สามารถพยากรณ์แรงจูงใจของนักศึกษาได้ดี ลำดับที่ 3 ทั้งนี้ สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษาและสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ศึกษา ตลอดจนการศึกษาและกิจกรรม การศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ทุกวิทยาลัย และคณะศิลปศึกษา ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นการ ส่งเสริมและสร้างบุคลากรทางด้านศิลปวัฒนธรรม ปลุกฝังค่านิยม อนุรักษ์ สร้างสรรค์งาน ศิลปวัฒนธรรมโดยเฉพาะศิลปวัฒนธรรมของชาติไทย สำหรับสภาวะทางสังคมและวัฒนธรรม จะมี บทบาทสำคัญอย่างหนึ่งต่อความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษา ต่อความมั่นคงของสังคมท้องถิ่น สังคมภูมิภาคและความมั่นคงของประเทศชาติ การที่นักศึกษาเข้ามาศึกษาต่อในสาขาวิชาสาขาวิชา นาฏศิลป์ไทยศึกษาและสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ศึกษา ในคณะวิชาและสถาบันการศึกษาดังกล่าว จึงถือ ได้ว่าเป็นอุดมการณ์ในวิชาชีพและอุดมการณ์เพื่อการเสริมสร้างสังคมที่ดี

ด้านสถานศึกษารวมบุคลากรในสถานศึกษา และด้านความคาดหวังรวมอุดมการณ์ใน อาชีพของนักศึกษา สามารถพยากรณ์แรงจูงใจของนักศึกษาได้ดี ลำดับที่ 4 และ 5 ตามลำดับ ด้าน สถานศึกษารวมบุคลากรในสถานศึกษา ถือว่าเป็นแรงจูงใจจากภายนอกตัวบุคคล ที่บทบาทสำคัญต่อ การจูงใจการเข้ามาศึกษา โดยเฉพาะการศึกษาระดับอุดมศึกษา เช่น การศึกษาระดับปริญญาตรี จะเห็น ได้ว่าสถานศึกษาที่มีความพร้อมด้านจำนวนบุคลากรการสอนและให้บริการการศึกษา ด้านคุณวุฒิ การศึกษาความรู้ความสามารถ ด้านบุคลิกภาพของคณาจารย์ ด้านอาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก กิจกรรมส่งเสริมการศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นต้น เป็นปัจจัยสำคัญอันดับต้นๆ ที่สำนักงาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษาให้ความสำคัญ และสถาบันอุดมศึกษานำมาใช้เพื่อจูงใจให้เข้ามาศึกษา มีการส่งเสริมและแข่งขันในเรื่องดังกล่าวมากขึ้น

เช่นเดียวกัน ด้านความคาดหวังรวมอุดมการณ์ในอาชีพของนักศึกษา ที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจได้ลำดับที่ 4 จะมีลักษณะเป็นแรงจูงใจภายในเป็นตัวหลัก แรงจูงใจภายในด้านนี้เป็นแรงจูงใจที่มีคุณค่าในตัวบุคคล ที่มีต่อการศึกษาและการประกอบวิชาชีพ สอดคล้องกับการศึกษาของ นิธิมา สังคะ (2547) ซึ่งพบว่า ด้านความมุ่งหวังในงาน เป็นแรงจูงใจระดับมากด้านหนึ่งในการเลือกเข้าศึกษาปริญญาตรีของนักเรียนในการเข้าเรียนมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และ กัญมณู เกื้อนเหมือน (2549) ที่พบว่า ความคาดหวังด้านอาชีพเป็นแรงจูงใจการเลือกเข้าศึกษาต่อ ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีปทุม ดังนั้นคงต้องยอมรับว่า ปัจจัยด้านสถานศึกษา บุคลากรในสถานศึกษา ความคาดหวังรวมทั้งอุดมการณ์ในอาชีพ เป็นปัจจัยสำคัญอีกกลุ่มหนึ่ง ที่มีผลต่อแรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้ามาศึกษาและหวังให้เกิดความสำเร็จจากการศึกษาระดับปริญญาตรี จากคณะศิลปศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการวิจัยที่พบ ที่เด่นชัด ได้แก่ ผู้ที่เข้ามาศึกษาในคณะศิลปศึกษา ส่วนใหญ่เป็นผู้มีเป้าหมายในวิชาชีพครูที่ชัดเจน คือร้อยละ 79.40 โดยองค์รวมเป็นผู้มีแรงจูงใจในระดับสูง และในปัจจัยย่อยทุกด้านมีระดับแรงจูงใจสูง เช่นกัน เช่น อุดมการณ์ในวิชาชีพ หลักสูตรของคณะศิลปศึกษา สถานศึกษาและบุคลากร เป็นต้น ดังนั้นสถานศึกษา คือ วิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาคที่เปิดสอนคณะศิลปศึกษา และคณะศิลปศึกษาส่วนกลาง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ควรดำเนินการ บริหารจัดการ เพื่อให้การจัดการศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ และวิชาชีพตามสาขาวิชา มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะควรส่งเสริมกิจกรรมที่สามารถตอบสนองอุดมการณ์ในวิชาชีพครู วิชาชีพดนตรีนาฏศิลป์ และศิลปวัฒนธรรม ให้แก่นักศึกษา อย่างเด่นชัดมากยิ่งขึ้น เพื่อสนับสนุนความต้องการด้านนี้ซึ่งเป็นแรงจูงใจสูงสุดของนักศึกษา ทุกแห่ง

2. วิทยาลัยนาฏศิลป์ ทุกวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค ที่เปิดสอนคณะศิลปศึกษา คณะศิลปศึกษาที่ส่วนกลาง และสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ควรดำเนินการเพื่อให้มีทุนการศึกษาในระหว่างเรียน ให้แก่นักศึกษามากขึ้น เนื่องจากจำนวนนักศึกษาส่วนใหญ่ มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่อเดือนค่อนข้างต่ำ ในขณะที่นักศึกษามีแรงจูงใจสูง และมีเป้าหมายในวิชาชีพชัดเจน ในการเข้ามาศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค ซึ่งข้อมูลด้านทุนการศึกษา ทั้งประเภททุนกู้ยืม

เพื่อการศึกษา และทุนสนับสนุนการเรียนการศึกษาวิจัยสำหรับนักศึกษา ยังไม่เพียงพอและค่อนข้างขาดแคลน จึงควรมีทุนการศึกษาเพิ่มขึ้นให้สอดคล้องกับจำนวนนักศึกษาส่วนใหญ่ที่มีรายได้ครอบครัวค่อนข้างต่ำ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเสริมแรงจูงใจแก่นักศึกษาและส่งเสริมคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา

3. ควรส่งเสริมพัฒนาหลักสูตรของคณะศิลปศึกษาให้มีความโดดเด่นมากยิ่งขึ้น และส่งเสริมสนับสนุนให้คณาจารย์สามารถนำหลักสูตรมาใช้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีการส่งเสริมบริหารจัดการหลักสูตรทั้งระดับรายวิชา ระดับภาควิชา ระดับสาขาวิชา และระดับคณะหรือวิทยาลัย ให้เกิดคุณภาพสูงสุด วิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาคและสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ รวมทั้งคณะศิลปศึกษา กลาง ควรดำเนินการให้การจัดการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรี ศึกษาศาสตรบัณฑิต ในวิทยาลัยฯ ส่วนภูมิภาค ให้เกิดการเอื้ออำนวยด้านบุคลากรการสอน การสนับสนุนการเรียนการสอน กิจกรรม ให้เหมาะสมและสอดคล้องต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อคุณภาพสูงสุดของบัณฑิต

4. วิทยาลัยนาฏศิลป์แต่ละแห่ง คณะ และสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ควรให้ความสนใจ สนับสนุนส่งเสริม ด้านที่เพิ่มเติมจากด้านหลักสูตร คือ ด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ ด้านสภาวะทางสังคม วัฒนธรรม ด้านอาคารสถานที่สิ่งแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษาค้นคว้าและกิจกรรมของนักศึกษา ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษาให้มีคุณวุฒิและความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น เนื่องผล การศึกษาพบว่าเป็นปัจจัยต่อการเพิ่มและลดแรงจูงใจของนักศึกษาในการเลือกเข้าศึกษาในวิทยาลัยฯ นั้นๆ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรศึกษาในระดับลึกเกี่ยวกับหลักสูตรศึกษาศาสตรของคณะศิลปศึกษา เช่น ประเด็นคุณภาพของนักศึกษาจากหลักสูตรนี้ การเปรียบคุณภาพหลักสูตรสาขาวิชาเดียวกันกับของสถาบันอื่น ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อหลักสูตร เป็นต้น

2. ควรศึกษาด้านโอกาสและรายได้ของนักศึกษาในระหว่างเรียนโดยสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ

3. ควรศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการส่งเสริมพัฒนาอุดมการณ์ในวิชาชีพและการสร้างเสริมความเข้มแข็งด้านศิลปวัฒนธรรมให้แก่สังคมผ่านกิจกรรมนักศึกษา

4. กรณีมีจำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายจากสถานศึกษาอื่น ที่นอกเหนือจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่างๆ ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพของนักศึกษาในสองกลุ่มนี้ เพื่อนำผลไปปรับปรุงการบริหารจัดการด้านต่าง

5. ควรศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มและความต้องการบัณฑิตในสาขาวิชา นาฏศิลป์ไทย ศึกษา ดนตรีคีตศิลป์ศึกษา(ควรแยกตัวแปรแขนงวิชา ดนตรี คีตศิลป์ ทั้งไทยและสากล)

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัญมณีย์ เกื้อนเหมือน. “ปัจจัยจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีปทุม” วารสารศรีปทุมปริทัศน์, <http://dllibray.spu.ac.th> (วันสืบค้น 4 มีนาคม 2553).
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. “เตรียมพร้อมรับเปิดเสรีอุดมศึกษา” สยามรายวัน(14 มกราคม 2552) เข้าถึงได้จาก www.kriengsak.com (วันสืบค้น 10 มีนาคม 2553).
- เจือจันทร์ จงสถิตอยู่. “ความต้องการทางการศึกษา โอกาสและการเลือก” วารสารการศึกษาแห่งชาติ 16(2)11-17, 2525.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. จิตวิทยาการศึกษา, กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2522.
- ดลฤดี สุวรรณศิริ. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ทั่วประเทศ” วารสารพัฒนาสังคม 9(1)157-174 , 2550.
- เต็มศักดิ์ คทวนิช. จิตวิทยาทั่วไป, กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น, 2546.
- นิธิตา สังคหะ. แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต , บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2547.
- ธานินทร์ ศิลปจาร. การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยSPSS, พิมพ์ครั้งที่ 7, กรุงเทพฯ : วี.อินเตอร์พริ้นท์, 2550.
- บัณฑิตพัฒนศิลป์ ,สถาบัน. หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศิลปศึกษา(หลักสูตรปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2552), กรุงเทพฯ, 2552.
- ปรเมศวร์ โพธิ์คล้าย. แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2541.

ประชา อ่อนรักษา. องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย
รามคำแหง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ,บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2542.

เปรมจิตร ศิริสานต์. การศึกษาองค์ประกอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา
บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง.วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2546.

พรรณี ชูทัยเจนจิต. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: เมธีทิปส์, 2545.

พล เหลืองรังสี. ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1ปีการศึกษา 2546 สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิจัยการศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2546.

“พระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2550” ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 125 ตอน
ที่ 32ก, 9 กรกฎาคม 2550.

พระมหาแมนชัย คำสี. แรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี
ในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.

ภูริ วงศ์วิเชียร. ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
วิทยาลัยนาฏศิลป์และวิทยาลัยช่างศิลป์ ส่วนภูมิภาค. งานวิจัย
โครงการวิจัยทางศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ 2550, สถาบัน
บัณฑิตพัฒนศิลป์, 2550.

มาลินี จุฑะรพ. จิตวิทยาการเรียนการสอน, กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ์, 2537.

วันวิสาข์ แก้วสมบุรณ์. “เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา” เข้าถึงได้จาก
www.tsu.ac.th/grad/report (วันสืบค้น 4 มีนาคม 2553).

วิเชียร เกตุสิงห์. สถิติวิเคราะห์สำหรับนักวิจัย, กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช ,2526.

วิเชียร วิทยอุดม. ภาวะผู้นำ, พิมพ์ครั้งที่ 4 ,กรุงเทพฯ : บริษัทธีระฟิล์มและไซเท็กจำกัด,
2550.

สุภัททา ปิณฑะแพทย์. พฤติกรรมมนุษย์และการพัฒนาคน, กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏ
สวนสุนันทา , 2542.

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. จิตวิทยาเพื่อการอบรมผู้ใหญ่, กรุงเทพฯ : ธีระป้อมวรรณกรรม, 2544.

สุรางค์ ไคว์ตระกูล. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2548.

อรวิภา แก้วเชื้อ. ปัจจัยจูงใจของนักศึกษาในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีคณะ
เทคโนโลยีอุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์, 2551.

อารี พันธมณี. จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ไยไหม, 2546.

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1 แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยจุใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาของนักศึกษาปริญญาตรี คณะศิลปศึกษา
ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือศึกษาปัจจัยจุใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะศิลปศึกษา ที่ศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค
2. ผลที่ได้จากการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างการวิจัย จะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนาการศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค คณะศิลปศึกษา และสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ต่อไป
3. คำตอบที่ได้รับจากแบบสอบถามจะไม่มีผลในทางลบแต่ประการใดต่อผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ผลการวิจัยจะนำเสนอในลักษณะผลรวม ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามของนักศึกษาแต่ละคนไว้เป็นความลับ ดังนั้นจึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริงและตรงตามความคิดของท่าน

4. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลสภาพส่วนบุคคล มีจำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 สอบถามแบบสอบถามวัดปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อคณะศิลปศึกษา

ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค มีจำนวน 5 ด้าน ดังนี้

- ด้านความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพของนักศึกษา จำนวน 10 ข้อ
- ด้านสถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษา จำนวน 12 ข้อ
- ด้านหลักสูตรการศึกษา จำนวน 12 ข้อ
- ด้านสภาวะทางสังคมวัฒนธรรม จำนวน 8 ข้อ
- ด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามวัดแรงจุใจในการเลือกศึกษาต่อ คณะศิลปศึกษา

ที่ศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค จำนวน 22 ข้อ

การวิจัยในครั้งนี้ จะสำเร็จด้วยดี บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย หากได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามนี้ ตามความเป็นจริงของท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้ ที่ท่านสละเวลาเพื่อการตอบแบบสอบถาม

นายวิทยา ดีทอง

วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช

ตอนที่ 1 ข้อมูลสภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดกา / ลงใน () ข้อละ 1 ช่อง เท่านั้น

1. สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในคณะศิลปศึกษา
() นาฏศิลป์ไทยศึกษา () ดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา () ดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษา
2. การมีเป้าหมายในวิชาชีพครู ก่อนเลือกเข้ามาศึกษา ระดับปริญญาตรี ในคณะศิลปศึกษา
() ได้ตั้งเป้าหมายสู่อาชีพครู/ตั้งใจไว้อย่างชัดเจนก่อนเข้าเรียนเป็นนักศึกษา
() มีเป้าหมายสู่อาชีพครูบ้างเพียงเล็กน้อยไม่ชัดเจนไม่แน่นอนก่อนเข้าเรียนเป็นนักศึกษา
() ไม่มี ไม่ได้คำนึงถึงเป้าหมายสู่วิชาชีพครู ก่อนเข้าเป็นนักศึกษา
3. ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมจากการสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า
() ระดับดี – ดีมาก (คือ 3.00 - 4.00)
() ระดับพอใช้ – ค่อนข้างดี (คือ 2.00 – 2.99)
() ระดับดีอ่อน- ค่อนข้างอ่อน (คือ 1.00 – 1.99)
4. การร่วมปฏิบัติกิจกรรมการแสดงหรือบรรเลงเกี่ยวกับนาฏศิลป์ดนตรี ต่อสังคม กับทางโรงเรียนเดิมทั้งในและนอกโรงเรียน ตลอดระยะเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ทั้งนี้ให้ท่านเป็นผู้ประเมินตนเอง
() บ่อยครั้ง () นานๆครั้ง () ไม่เคย
5. รายได้รวมของผู้ปกครองนักศึกษา ต่อเดือน
() มากกว่า 40,000 บาท
() 25,000 – 40,000 บาท
() 10,000 – 25,000 บาท
() ต่ำกว่า 10,000 บาท

ตอนที่ 2 ปัจจัยเกื้อหนุนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาตรีคณะศิลปศึกษา
ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค ของนักศึกษาแต่ละคน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาและประเมินความคิดจากประเด็นต่างๆในแต่ละข้อตามความรู้สึกของท่าน ว่าเป็นแรงจูงใจให้ท่านตัดสินใจเลือก สมัครเข้าศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีศึกษาศาสตร์(5ปี)ของ คณะศิลปศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค *อย่างน้อยเพียงใด* โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับแรงจูงใจด้านขวามือ ให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ข้อละเพียงคำตอบเดียว

ตอนที่ 2 ปัจจัยเกื้อหนุนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาตรีคณะศิลปศึกษา
ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค ของนักศึกษาแต่ละคน

ลำดับ	แรงจูงใจต่อการเลือกเข้าศึกษา	ระดับแรงจูงใจ					สำหรับผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
-	ด้านความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพของนักศึกษา 10 ข้อ	-	-	-	-	-	-
1	ความรู้สึภาคภูมิใจที่เป็นนักศึกษาปริญญาตรีและจะสำเร็จการศึกษา จากสถานศึกษาขนาดเล็กในภูธรแต่เป็นสาขาวิชาที่สำคัญยิ่งต่อการรักษาวัฒนธรรมของชาติไทย						
2	มีโอกาสมทำกิจกรรมด้านนาฏศิลป์ดนตรีให้สังคมท้องถิ่นขณะเป็นนักศึกษา จะช่วยเพิ่มโอกาสการได้ประกอบอาชีพครู/วิทยากรด้านนาฏศิลป์ดนตรีในท้องถิ่นมากขึ้น						
3	ความต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะด้านดนตรี/นาฏศิลป์พื้นบ้าน ในส่วนภูมิภาคจะมีโอกาสมากกว่าส่วนกลาง						
4	การที่วิทยาลัยฯส่วนภูมิภาคได้สอนปริญญาตรีตั้งแต่ปี 2547 จบการศึกษาแล้ว 3 รุ่น ข้าพเจ้าจึงเชื่อมั่นว่าผู้สำเร็จการศึกษามีมาตรฐานวิชาชีพเพียงพอ ไม่ด้อยกว่าที่อื่น						

(ต่อ)

ลำดับ	แรงจูงใจต่อการเลือกเข้าศึกษา	ระดับแรงจูงใจ					สำหรับผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
-	ด้านความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพของนักศึกษา (ต่อ)	-	-	-	-	-	-
5	ต้องการร่วมประชาสัมพันธ์การศึกษาและบทบาท ของนักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลป์และสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้เป็นที่ยอมรับมากขึ้น เพราะสังคมยังรู้จักในวงจำกัด						
6	การมีความภาคภูมิใจที่จะได้เป็นบัณฑิตมีความเป็นศิลปิน พร้อมกับมีคุณสมบัติในวิชาชีพครูตามมาตรฐานครูสภา ด้านดุริยางคศิลป์/นาฏศิลป์จากวิทยาลัยฯส่วนภูมิภาค						
7	การเพิ่มโอกาสได้ค้นคว้าวิจัยตามหลักสูตรการศึกษาด้านนาฏศิลป์-ดุริยางคศิลป์ ในท้องถิ่นภูมิภาคอันเป็นที่ตั้งของวิทยาลัยหรือพื้นที่จังหวัดใกล้เคียงวิทยาลัย						
8	การมีความประสงค์ที่จะนำความรู้และทักษะด้านนาฏศิลป์/ดุริยางคศิลป์ ช่วยเสริมสร้างคุณค่าต่อสังคมและอาชีพให้แก่เยาวชนในท้องถิ่นขณะเป็นนักศึกษาในช่วงเวลาต่างๆ						
9	ความต้องการได้ฝึกวิชาชีพครู 1 ปี ในโรงเรียนที่เป็นภูมิลำเนาหรือที่ข้าพเจ้าได้เป็นศิษย์เก่า จบชั้น ป. 6 /ม. 3 หรือ ม. 6 ในภูมิภาคของวิทยาลัยฯ						
10	การมีโอกาสดำเนินกิจกรรมเครือข่ายอาชีพศิลปิน/ครูนาฏศิลป์ดุริยางคศิลป์ กับเครือข่ายสถานศึกษาหรือหน่วยงานหรือองค์กรในภูมิภาค						

(ต่อ)

ลำดับ	แรงจูงใจต่อการเลือกเข้าศึกษา	ระดับแรงจูงใจ					สำหรับผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
-	ด้านสถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษา 12 ข้อ	-	-	-	-	-	-
1	วิทยาลัยฯ ส่วนภูมิภาคมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ ในด้านการผลิตบุคลากรด้านนาฏศิลป์ดนตรีที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ ไม่ด้อยกว่าการศึกษาในส่วนกลาง						
2	วิทยาลัยฯ ส่วนภูมิภาค มีเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาจังหวัด หรือกลุ่มภูมิภาค ที่ช่วยเหลือร่วมมือกันในด้านวิชาการและกิจกรรมทั่วไปของนักศึกษาและอาจารย์						
3	ความรู้สึกใกล้ชิดของข้าพเจ้าต่อวิทยาลัยแห่งนี้ อันเนื่องมาจากที่ข้าพเจ้าผ่านการเป็นนักเรียนที่นี่ หรือมีญาติพี่น้องหรือคนรู้จัก เรียนที่วิทยาลัยแห่งนี้มาก่อน						
4	การเรียนดนตรีนาฏศิลป์ในวิทยาลัยส่วนภูมิภาค มีนักศึกษาจำนวนไม่มากนัก อาจารย์ดูแลได้ทั่วถึง และมีโอกาสฝึกฝนทักษะวิชาได้มากกว่า						
5	เรียนในวิทยาลัยภูมิภาคจะมีโอกาสเป็นนักศึกษา กลุ่มผู้นำวิชาชีพด้านศิลปวัฒนธรรมในกลุ่มสถาบันการศึกษา เนื่องจากเป็นสถาบันเฉพาะ						
6	รุ่นพี่ได้ร่วมปฏิบัติหน้าที่ขณะเป็นนักศึกษาและประกอบอาชีพหลังจากสำเร็จการศึกษา เป็นที่ยอมรับชื่นชมในสังคม						

ลำดับ	แรงจูงใจต่อการเลือกเข้าศึกษา	ระดับแรงจูงใจ					สำหรับผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
-	ด้านสถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษา	-	-	-	-	-	-
7	ความมั่นใจในวุฒิการศึกษาและความรู้ความสามารถของครูอาจารย์ในส่วนภูมิภาค ในด้านการสอนวิชาต่างๆในหลักสูตรปริญญาตรี						
8	มีอาคารเรียน/ห้องเรียน/แหล่งเรียนรู้ฝึกฝน เอื้ออำนวยในวิชาชีพเฉพาะเหมาะสมต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี						
9	รู้สึกอบอุ่นใจใกล้ชิดครูหลากหลายท่านมากกว่า หากมีปัญหาระหว่างเรียนปรึกษาปัญหาต่างๆได้สะดวกกว่า						
10	วิทยาลัยฯอยู่ใกล้ภูมินำเนา จึงประหยัดค่าใช้จ่าย ลดความกังวลเรื่องที่ต้องหยุดเรียนเพราะปัญหาการเงิน						
11	มีโอกาสดำเนินการสอบคัดเลือกเข้ามาศึกษา มากกว่าสมัครเข้าเรียนในคณะศิลปศึกษาที่กรุงเทพฯ						
12	การได้รับการแนะนำปรึกษาจากอาจารย์จากวิทยาลัยฯส่วนภูมิภาค มาประกอบการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษา						
-	ด้านหลักสูตร 12 ข้อ	-	-	-	-	-	-
1	วิทยาลัยฯส่วนภูมิภาคใช้หลักสูตรของคณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในการจัดการเรียนการสอน เนื้อหาวิชาที่เรียนจึงไม่แตกต่างจากการเรียนที่ส่วนกลาง						

(ต่อ)

ลำดับ	แรงจูงใจต่อการเลือกเข้าศึกษา	ระดับแรงจูงใจ					สำหรับผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
-	ด้านหลักสูตร (ต่อ)	-	-	-	-	-	-
2	หลักสูตรศึกษาศาสตรสาขาวิชานาฏศิลป์ ดนตรี หรือคีตศิลป์ มีความเข้มทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติ มากกว่าหลักสูตรสาขาวิชาด้านนี้ ที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยอื่นๆ						
3	มีความมั่นใจในความรู้ความสามารถทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติ ในสาขาวิชา ของผู้สำเร็จการศึกษา ว่าเป็นที่ยอมรับจากสังคมภายนอกในการใช้บุคลากรด้านดนตรีนาฏศิลป์ที่จบการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์						
4	เป็นหลักสูตรศึกษาศาสตร แม้จะผลิตบุคลากรในวิชาชีพครูแต่มีความเข้มในโครงสร้างวิชาเอก ทำให้มั่นใจในทางเลือกอาชีพด้านศิลป์ได้มากกว่าเรียนที่อื่น ถ้าหากไม่ประสงค์ประกอบอาชีพครูหลังจบการศึกษา						
5	การมีรายวิชาให้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติในกลุ่มวิชาเอกและที่เกี่ยวข้องทางศิลปะ เป็นการเพิ่มทักษะวิชาในชั้นสูงหรือชำนาญการระดับมืออาชีพ มากกว่าสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ						
6	การมีความมั่นใจในมาตรฐานการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาโดยทั่วไปของวิทยาลัยฯ ส่วนภูมิภาค ว่าทัดเทียมหรือไม่ด้อยจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ						

(ต่อ)

ลำดับ	แรงจูงใจต่อการเลือกเข้าศึกษา	ระดับแรงจูงใจ					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
-	ด้านหลักสูตร 12 ข้อ (ต่อ)	-	-	-	-	-	-
7	หลักสูตรการสอนมีการส่งเสริมให้นักศึกษาได้ค้นคว้าวิจัย สร้างสรรค์ผลงานประกอบรายวิชา และกิจกรรมการเรียนรู้ โดยข้าพเจ้าได้พบเห็นจากการเรียนของรุ่นพี่						
8	การได้พบเห็นรุ่นพี่นักศึกษาได้ฝึกทักษะเสริมสร้างพัฒนาความเป็นครู จากกิจกรรมต่างๆ ทั้งในวิชาและภายนอกวิชาเรียนอยู่เสมอ ช่วยให้มั่นใจการยอมรับจากผู้บัณฑิตจากวิทยาลัยส่วนภูมิภาค						
9	การที่เวลาเรียนตามหลักสูตร 5 ปี หากข้าพเจ้าไปเรียนที่ส่วนกลาง จะมีค่าใช้จ่ายสูงมากกว่าเรียนที่ส่วนภูมิภาค จึงเลือกเรียนที่วิทยาลัยฯ ส่วนภูมิภาค						
10	การที่รุ่นพี่ออกฝึกสอน 1 ปี ส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพความเป็นครูและบุคลิกภาพทั่วไปเป็นที่น่าชื่นชม จากโรงเรียนฝึกสอนที่ได้บอกเล่าเปรียบเทียบกับสถาบันอื่นๆ						
11	การที่หลักสูตรได้รับการรับรองให้ได้รับใบประกอบวิชาชีพครูหลังจบการศึกษา						
12	การที่หลักสูตรมีรายวิชาให้ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ทั้งในกลุ่มวิชาเอกและกลุ่มวิชาอื่นๆ						

(ต่อ)

ลำดับ	แรงจูงใจต่อการเลือกเข้าศึกษา	ระดับแรงจูงใจ					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
-	ด้านสภาวะทางสังคมวัฒนธรรม จำนวน 8 ข้อ	-	-	-	-	-	-
1	การศึกษาในวิทยาลัยส่วนภูมิภาค ช่วยเพิ่มโอกาสให้ข้าพเจ้าได้ใช้ความรู้ความสามารถขณะเป็นนักศึกษา เข้าไปช่วยเหลือท้องถิ่นภูมิภาคมากกว่า						
2	ความต้องการใกล้ชิดครอบครัว สนับสนุนให้ข้าพเจ้าเลือกศึกษาปริญญาตรีในวิทยาลัยส่วนภูมิภาคที่อยู่ในภูมิลำเนาหรือใกล้เคียงภูมิลำเนา						
3	ต้องการใช้บทบาทในกิจกรรมนักศึกษาไปส่งเสริมกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมให้แก่ท้องถิ่น/เยาวชนที่อยู่ใกล้เคียงวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาคแห่งนี้						
4	สังคมภูมิภาค ปัจจุบันศิลปวัฒนธรรมไทย เกิดความอ่อนแอ ข้าพเจ้าจึงเลือกเรียนส่วนภูมิภาคเพื่อจะมีส่วนช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านนี้ให้สังคม						
5	ครอบครัวสนับสนุนให้ศึกษาต่อในวิทยาลัยส่วนภูมิภาคหรือวิทยาลัยนาฏศิลป์เดิมที่ได้จบมัธยมตอนปลาย						
6	เรียนในส่วนภูมิภาคช่วยให้ข้าพเจ้ามีโอกาสได้ร่วมงานการแสดง/บรรเลงร่วมกับครอบครัวหรือผู้ประกอบการวิชาชีพศิลปินในท้องถิ่น มากขึ้น						
7	ความต้องการหางานสภาวะสิ่งแวดล้อม-มลภาวะเป็นพิษ ในกรุงเทพฯ สนับสนุนให้ข้าพเจ้าเลือกเรียนในวิทยาลัยส่วนภูมิภาค						

(ต่อ)

ลำดับ	แรงจูงใจต่อการเลือกเข้าศึกษา	ระดับแรงจูงใจ					สำหรับผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
-	ด้านสภาวะทางสังคมวัฒนธรรม (ต่อ)	-	-	-	-	-	-
8	เพื่อนๆและข้าพเจ้าร่วมกันชักชวนให้ศึกษาต่อในวิทยาลัยฯ ส่วนภูมิภาค						
-	ด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ จำนวน 8 ข้อ	-	-	-	-	-	-
1	การเรียนในส่วนภูมิภาคค่าครองชีพส่วนตัวน้อยกว่าในกรุงเทพ เป็นการประหยัดรายจ่ายให้แก่ผู้ปกครอง						
2	ส่วนภูมิภาคจำนวนนักเรียนน้อย จะมีโอกาสปฏิบัติงานกับทางวิทยาลัยเพิ่มขึ้น อาจได้รับเบี้ยเลี้ยงหรือเงินรางวัลเพิ่มขึ้น ช่วยให้เกิดรายได้เพิ่มมาจุนเจือการเรียน						
3	มีโอกาทำงานอิสระด้านนาฏศิลป์ดนตรีเพื่อหารายได้ระหว่างเรียน เนื่องจากพื้นที่จังหวัดหรือจังหวัดใกล้เคียงมีเพียงสถาบันนี้ที่มีนักศึกษาโดดเด่นในความสามารถด้านนี้						
4	สภาพแวดล้อมในสังคมภูมิภาค สนับสนุนให้นักศึกษามี ชีวิตโดยทั่วไป ห่างไกลการฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือยสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นได้มากกว่า						
5	มีโอกาสูงในการได้ทุนการศึกษาไม่ว่าทุน กยศ. หรือทุนอื่น เนื่องจากจำนวนนักศึกษาปริญญาตรีไม่มากนัก						

(ต่อ)

ลำดับ	แรงจูงใจต่อการเลือกเข้าศึกษา	ระดับแรงจูงใจ					สำหรับผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
-	ด้านสถานะทางเศรษฐกิจ (ต่อ)	-	-	-	-	-	-
6	การที่ครอบครัวขาดสภาพคล่องด้านการเงินสามารถให้ข้าพเจ้าใช้จ่ายได้เป็นเพียงรายวันหรือรายสัปดาห์ มากกว่าเป็นรายเดือน						
7	ค่าเล่าเรียนและค่าหน่วยกิตการเรียน ตลอดหลักสูตรปริญญาตรี น้อยกว่า มหาวิทยาลัยอื่นๆ	-	-	-	-	-	-
8	มีแหล่งเรียนรู้หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ศึกษา ไม่ไกลจากวิทยาลัยฯ ประหยัดค่าใช้จ่ายในการไปศึกษา						

**ตอนที่ 3 แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีคณะศิลปศึกษา
ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค ของนักศึกษาแต่ละคน**

ลำดับ	สิ่งจูงใจให้เลือกเรียนในวิทยาลัยแห่งนี้	ระดับคะแนนแรงจูงใจ					สำหรับผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1	การมีอุดมการณ์ ความตั้งใจส่วนตน ตั้งแต่เป็นนักเรียน ม.ต้น/ม.ปลาย ที่ต้องการเรียนให้จบหลักสูตรปริญญาตรีจากวิทยาลัยฯ ส่วนภูมิภาคแห่งนี้						
2	การได้ข้อสรุปว่า เรียนที่วิทยาลัยฯ ส่วนภูมิภาค จะประหยัดค่าใช้จ่ายให้ครอบครัวได้มากกว่า						

(ต่อ)

ลำดับ	สิ่งจูงใจให้เลือกเรียนในวิทยาลัยแห่งนี้	ระดับคะแนนแรงจูงใจ					สำหรับผู้ วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
3	การมีความรู้สึกรอบรู้ใกล้ชิดครอบครัว เพราะไม่ไกลภูมิลำเนา						
4	การมีความรู้สึผูกพันใกล้ชิดเพื่อน ครูอาจารย์ เดิม และสถานที่ของวิทยาลัยฯที่เคยคลุกคลี/เคย เยี่ยมเยือนมาก่อน						
5	ต้องการเป็นกำลังนักศึกษาช่วยผลักดันให้วิทยาลัยฯได้พัฒนาการศึกษาระดับปริญญาตรี เนื่องจากได้เปิดสอนระดับปริญญาตรีมาไม่นาน คือเริ่มเมื่อปี 2547						
6	ความรู้สึได้ว่าได้ช่วยกระจายการศึกษาระดับปริญญาตรีสายวิชาชีพครู ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้สังคมภูมิภาค รู้จักและเข้าใจมากขึ้น						
7	ต้องการร่วมสืบสานศิลปวัฒนธรรมและ ศิลปการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์ไทยตามแนวทางของสถาบันฯ ให้กว้างขวาง เข้มแข็งในท้องถิ่น ภูมิภาคมากขึ้น						
8	ครอบครัว/ญาติพี่น้องต้องการให้ศึกษาระดับปริญญาตรี จากวิทยาลัยฯส่วนภูมิภาคแห่งนี้						
9	การพิจารณาตนว่ามีโอกาสผ่านการสอบคัดเลือกเข้าเรียนมากกว่าสมัครเพื่อเข้าศึกษาคณะศิลปศึกษาส่วนกลาง						

(ต่อ)

ลำดับ	สิ่งจูงใจให้เลือกเรียนในวิทยาลัยแห่งนี้	ระดับคะแนนแรงจูงใจ					สำหรับผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
10	วิทยาลัยฯ ส่วนภูมิภาคมีการร่วมมือกันกับเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาของจังหวัดหรือกลุ่มใกล้เคียงในกิจกรรมต่างๆ ทั้งของนักศึกษาและอาจารย์						
11	การมีโอกาสดูแลชิดกับท้องถิ่นเพื่อการปลูกฝังส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมให้แก่เยาวชนและประชาชนในท้องถิ่น						
12	การมีโอกาสดูแลศึกษาค้นคว้าวิจัยศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นประกอบการศึกษาวิชาหรือที่สนใจได้ดีกว่า						
13	การมีโอกาสดูแลฝึกอาชีพครูตามหลักสูตรเรียน ในโรงเรียนฝึกสอนตามพื้นที่บริการของวิทยาลัยฯ หรืออาจในโรงเรียนภูมิอำนาหรือที่ข้าพเจ้าเป็นศิษย์เก่ามาก่อน						
14	มีโอกาสดำเนินงานหารายได้พิเศษในขณะเรียน โดยใช้ความรู้ความสามารถในสาขาวิชา ในท้องถิ่นหรือที่ใกล้เคียง ด้วยตนเองหรือกับกลุ่มศิลปิน						
15	มีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมเผยแพร่-บรรเลงนาฏศิลป์- ดุริยางคศิลป์ กับวิทยาลัยฯ มากขึ้นเนื่องจากจำนวนนักศึกษาปริญญาตรีมีน้อย ช่วยให้ผู้เข้าศึกษาได้รับคำตอบแทนและประสบการณ์มากขึ้น						

(ต่อ)

ลำดับ	สิ่งจูงใจให้เลือกเรียนในวิทยาลัยแห่งนี้	ระดับคะแนนแรงจูงใจ					สำหรับผู้ วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
16	มั่นใจในความเป็นอยู่ ใกล้ชิดครูอาจารย์ และ มั่นใจว่าครูอาจารย์ในวิทยาลัยฯจะให้การดูแล อย่างอบอุ่นใจ						
17	มั่นใจคุณวุฒิการศึกษาและความรู้ความสามารถ ในการสอนของอาจารย์สอนระดับปริญญาตรีของ วิทยาลัยฯ						
18	รุ่นพี่ปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษา เป็นที่ยอมรับ และเป็นที่ยกย่องในความรู้ความสามารถด้านการ เป็นครูและการปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ จากสังคม						
19	การที่รุ่นพี่จบการศึกษาแล้วส่วนใหญ่มีงานทำ ทันทีและผลการสอบเข้ารับราชการครูจะได้ ลำดับต้นๆของบัญชีผู้สอบผ่านการคัดเลือก						
20	การได้รับคำแนะนำปรึกษาจากรุ่นพี่เกี่ยวกับส่วน ดีและข้อจำกัดในการเรียนปริญญาตรี ในวิทยาลัยฯส่วนภูมิภาค						
21	การได้รับคำแนะนำปรึกษาจากครูเกี่ยวกับส่วนดี และข้อจำกัดในการเรียนปริญญาตรีในวิทยาลัยฯ						
22	โอกาสการยอมรับการเป็นผู้นำในการร่วม กิจกรรมต่างๆกับหน่วยงานและมหาวิทยาลัย อื่นๆในจังหวัด ถึงแม้เป็นสถาบันเล็กๆที่สอน ระดับปริญญาตรีแต่เด่นในการศึกษาปริญญาตรี ทางศิลปวัฒนธรรม						

ขอขอบคุณนักศึกษาทุกคน ในการตอบแบบสอบถามวิจัย

ภาคผนวก 2 ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) ของข้อคำถาม แบบสอบถาม ตอนที่ 2
ปัจจัยเกื้อหนุนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาตรีคณะศิลปศึกษา
ของนักศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค

ข้อ	ข้อความบ่งบอกแรงจูงใจ	ความคิดเห็น			สรุป IOC
		1	0	-1	
-	ด้านความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพ 10 ข้อ	-	-	-	-
1	ความรู้สึกภาคภูมิใจที่เป็นนักศึกษาปริญญาตรีและจะสำเร็จการศึกษา จากสถานศึกษาขนาดเล็กในภูธรแต่เป็นสาขาวิชาที่สำคัญยิ่งต่อการรักษาวัฒนธรรมของชาติไทย	3	1	0	0.75
2	มีโอกาสดำเนินกิจกรรมด้านนาฏศิลป์ดนตรีให้สังคมท้องถิ่นขณะเป็นนักศึกษา จะช่วยเพิ่มโอกาสการได้ประกอบอาชีพครู/วิทยากรด้านนาฏศิลป์ดนตรีในท้องถิ่นมากขึ้น	3	1	0	0.75
3	ความต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะด้านดนตรี/นาฏศิลป์พื้นบ้าน ในส่วนภูมิภาคจะมีโอกาสมากกว่าส่วนกลาง	2	2	0	0.50
4	การที่วิทยาลัยฯส่วนภูมิภาคได้สอนปริญญาตรีตั้งแต่ปี 2547 จบการศึกษาแล้ว 3 รุ่น ข้าพเจ้าจึงเชื่อมั่นว่าผู้สำเร็จการศึกษามีมาตรฐานวิชาชีพเพียงพอ ไม่ด้อยกว่าที่อื่น	3	1	0	0.75
5	ต้องการร่วมประชาสัมพันธ์การศึกษาและบทบาท ของนักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลป์และสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น เพราะสังคมยังรู้จักในวงจำกัด	3	1	0	0.75
6	การมีความภาคภูมิใจ ที่จะได้เป็นบัณฑิตมีความเป็นศิลปิน พร้อมกับมีคุณสมบัติในวิชาชีพครูตามมาตรฐานครูสภา ด้านดุริยางคศิลป์/นาฏศิลป์ จากวิทยาลัยฯส่วนภูมิภาค	4	0	0	1.00
7	การเพิ่มโอกาสได้ค้นคว้าวิจัยตามหลักสูตรการศึกษาด้านนาฏศิลป์-ดุริยางคศิลป์ ในท้องถิ่นภูมิภาคอันเป็นที่ตั้งของวิทยาลัยหรือพื้นที่จังหวัดใกล้เคียงวิทยาลัย	3	1	0	0.75
8	การมีความประสงค์ที่จะนำความรู้และทักษะ ด้านนาฏศิลป์/ดุริยางคศิลป์ ช่วยเสริมสร้างคุณค่าต่อสังคมและอาชีพให้แก่เยาวชนในท้องถิ่น ขณะเป็นนักศึกษาในช่วงเวลาต่างๆ	4	0	0	1.00

ภาคผนวก 2 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความบ่งบอกแรงจูงใจ	ความคิดเห็น			สรุป IOC
		1	0	-1	
-	(ต่อ)ด้านความคาดหวังและอุดมการณ์ในอาชีพของนักศึกษา	-	-	-	-
9	ความต้องการได้ฝึกวิชาชีพครู 1 ปี ในโรงเรียนที่เป็นภูมิลำเนา หรือที่ข้าพเจ้าได้เป็นศิษย์เก่า จบชั้น ป. 6 /ม. 3 หรือ ม. 6 ใน ภูมิภาคของวิทยาลัยฯ	4	0	0	1.00
10	การมีโอกาสดำเนินกิจกรรมวิชาชีพศิลป/ครุฑศิลป์ ดุริยางคศิลป์ กับเครือข่ายสถานศึกษาหรือหน่วยงาน หรือ องค์กรในภูมิภาค	4	0	0	1.00
-	ด้านสถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษา 12 ข้อ	-	-	-	-
1	วิทยาลัยฯส่วนภูมิภาคมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ ในด้านการผลิต บุคลากรด้านนาฏศิลป์ดนตรีที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ ไม่ด้อยกว่า การศึกษาในส่วนกลาง	2	2	0	0.50
2	วิทยาลัยฯส่วนภูมิภาค มีเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาจังหวัด หรือ กลุ่มภูมิภาค ที่ช่วยเหลือร่วมมือกันในด้านวิชาการและกิจกรรม ทั่วไปของนักศึกษาและอาจารย์	4	0	0	1.00
3	ความรู้สึกลึกซึ้งของข้าพเจ้าต่อวิทยาลัยแห่งนี้ อันเนื่องมาจากการที่ ข้าพเจ้าผ่านการเป็นนักเรียนที่นี่ หรือมีญาติพี่น้องหรือคนรู้จัก เรียนที่วิทยาลัยแห่งนี้มาก่อน	3	1	0	0.75
4	การเรียนดนตรีนาฏศิลป์ในวิทยาลัยส่วนภูมิภาค มีนักศึกษา จำนวนไม่มากนัก อาจารย์ดูแลได้ทั่วถึง และมีโอกาสฝึกฝนทักษะ วิชาได้มากกว่า	4	0	0	1.00
5	เรียนในวิทยาลัยภูมิภาคจะมีโอกาสเป็นนักศึกษาในกลุ่มผู้นำวิชาชีพ ด้านศิลปวัฒนธรรมในกลุ่มสถาบันการศึกษาเนื่องจากเป็น สถาบันเฉพาะ	3	0	1	0.50
6	รุ่นพี่ได้ร่วมปฏิบัติหน้าที่ขณะเป็นนักศึกษาและประกอบอาชีพ หลังจากสำเร็จการศึกษา เป็นที่ยอมรับชื่นชมในสังคม	2	2	0	0.50

ภาคผนวก 2 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความบ่งบอกแรงจูงใจ	ความคิดเห็น			สรุป IOC
		1	0	-1	
-	(ต่อ)ด้านสถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษา	-	-	-	-
7	ความมั่นใจในวุฒิการศึกษาและความรู้ความสามารถของครูอาจารย์ในส่วนภูมิภาคในการสอนวิชาต่างๆในหลักสูตรปริญญาตรี	3	1	0	0.75
8	มีอาคารเรียน/ห้องเรียน/แหล่งเรียนรู้ฝึกฝน เอื้ออำนวยในวิชาชีพเฉพาะ เหมาะสมต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี	4	0	0	1.00
9	รู้สึกอบอุ่นใจใกล้ชิดครูหลากหลายท่านมากกว่าหากมีปัญหาระหว่างเรียนปรึกษาปัญหาต่างๆได้สะดวกกว่า	2	2	0	0.50
10	วิทยาลัยฯอยู่ใกล้ภูมินำเนา จึงประหยัดค่าใช้จ่าย ลดความกังวลเรื่องที่ต้องหยุดเรียนเพราะปัญหาการเงิน	2	2	0	0.50
11	มีโอกาสมั่นานการสอบคัดเลือกเข้ามาศึกษา มากกว่าสมัครเข้าเรียนในคณะศิลปศึกษาที่กรุงเทพ	2	2	0	0.50
12	การได้รับการแนะนำปรึกษาจากอาจารย์จากวิทยาลัยฯส่วนภูมิภาค มาประกอบการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษา	2	2	0	0.50
	ด้านหลักสูตร 12 ข้อ	-	-	-	-
1	วิทยาลัยฯส่วนภูมิภาคใช้หลักสูตรของคณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในการจัดการเรียนการสอน เนื้อหาวิชาที่เรียนจึงไม่แตกต่างจากการเรียนที่ส่วนกลาง	4	0	0	1.00
2	หลักสูตรศึกษาศาสตรสาขาวิชานาฏศิลป์ ดนตรี หรือคีตศิลป์ มีความเข้มทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติ มากกว่าหลักสูตรสาขาวิชาด้านนี้ ที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยอื่นๆ	4	0	0	1.00
3	มีความมั่นใจในความรู้ความสามารถทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติในสาขาวิชา ของผู้สำเร็จการศึกษา ว่าเป็นที่ยอมรับจากสังคมภายนอกในการใช้บุคลากรด้านดนตรีนาฏศิลป์ที่จบการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์	2	2	0	0.50

ภาคผนวก 2 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความบ่งบอกแรงจูงใจ	ความคิดเห็น			สรุป IOC
		1	0	-1	
-	(ต่อ)ด้านหลักสูตร	-	-	-	-
4	เป็นหลักสูตรศึกษาศาสตร် แม้จะผลิตบุคลากรในวิชาชีพครูแต่มีความเข้มข้นในโครงสร้างวิชาเอก ทำให้มั่นใจในทางเลือกอาชีพด้านศิลปินได้มากกว่าเรียนที่อื่น ถ้าหากไม่ประสงค์ประกอบอาชีพครูหลังจบการศึกษา	3	1	0	0.75
5	การมีรายวิชาให้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติในกลุ่มวิชาเอกและที่เกี่ยวข้องทางศิลปะ เป็นการเพิ่มทักษะวิชาในชั้นสูงหรือชำนาญการระดับมืออาชีพ มากกว่าสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ	3	1	0	0.75
6	การมีความมั่นใจในมาตรฐานการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา โดยทั่วไปของวิทยาลัยฯส่วนภูมิภาค ว่าทัดเทียมหรือไม่ด้อยจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ	2	2	0	0.50
7	หลักสูตรการสอนมีการส่งเสริมให้นักศึกษาได้ค้นคว้าวิจัย สร้างสรรค์ผลงานประกอบรายวิชาและกิจกรรมการเรียนรู้ โดยข้าพเจ้าได้พบเห็นจากการเรียนของรุ่นพี่	2	2	0	0.50
8	การได้พบเห็นรุ่นพี่นักศึกษาได้ฝึกทักษะ เสริมสร้างพัฒนาความเป็นครู จากกิจกรรมต่างๆทั้งในวิชาและภายนอกวิชาเรียน อยู่เสมอ ช่วยให้มีใจการยอมรับจากผู้ใช้นบัณฑิตจากวิทยาลัยส่วนภูมิภาค	3	1	0	0.75
9	การที่ระยะเวลาเรียนตามหลักสูตร 5 ปี หากข้าพเจ้าไปเรียนที่ส่วนกลาง จะมีค่าใช้จ่ายสูงมากกว่าเรียนที่ส่วนภูมิภาค จึงเลือกเรียนที่วิทยาลัยฯส่วนภูมิภาค	3	1	0	0.75
10	การที่รุ่นพี่ออกฝึกสอน 1 ปี ส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพความเป็นครู และบุคลิกภาพทั่วไปเป็นที่น่าชื่นชม จากโรงเรียนฝึกสอนที่ได้บอกเล่าเปรียบเทียบกับสถาบันอื่นๆ	3	0	1	0.50
11	การที่หลักสูตรได้รับการรับรองให้ได้รับใบประกอบวิชาชีพครู หลังจบการศึกษา	4	0	0	1.00

ภาคผนวก 2 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความบ่งบอกแรงจูงใจ	ความคิดเห็น			สรุป IOC
		1	0	-1	
-	(ต่อ)ด้านหลักสูตร	-	-	-	-
12	การที่หลักสูตรมีรายวิชาให้ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ทั้งในกลุ่มวิชาเอกและกลุ่มวิชาอื่นๆ ไม่ล้าหลังด้านเทคโนโลยี	3	1	0	0.75
	ด้านสถานะทางสังคมวัฒนธรรม 8 ข้อ	-	-	-	-
1	การศึกษาในวิทยาลัยส่วนภูมิภาค ช่วยเพิ่มโอกาสให้ข้าพเจ้าได้ใช้ความรู้ความสามารถขณะเป็นนักศึกษา เข้าไปช่วยเหลือท้องถิ่น ภูมิภาคมากกว่า	3	1	0	0.75
2	ความต้องการใกล้ชิดครอบครัว สนับสนุนให้ข้าพเจ้าเลือกศึกษาปริญญาตรีในวิทยาลัยฯส่วนภูมิภาคที่อยู่ในภูมิลำเนาหรือใกล้เคียงภูมิลำเนา	3	1	0	0.75
3	ต้องการใช้บทบาทในกิจกรรมนักศึกษาไปส่งเสริมกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมให้แก่ท้องถิ่น/เยาวชนที่อยู่ใกล้เคียงวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาคแห่งนี้	3	0	1	0.50
4	สังคมภูมิภาค ปัจจุบันศิลปวัฒนธรรมไทย เกิดความอ่อนแอ ข้าพเจ้าจึงเลือกเรียนส่วนภูมิภาคเพื่อจะมีส่วนช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านนี้ให้สังคม	4	0	0	1.00
5	ครอบครัวสนับสนุนให้ศึกษาต่อในวิทยาลัยส่วนภูมิภาคหรือในวิทยาลัยนาฏศิลป์เดิมที่ได้จบม. ปลาย	3	1	0	0.75
6	เรียนในส่วนภูมิภาคช่วยให้ข้าพเจ้ามีโอกาสร่วมงานการแสดง/บรรเลง ร่วมกับครอบครัวหรือผู้ประกอบการวิชาชีพศิลป์ในท้องถิ่นมากขึ้น	3	1	0	0.75
7	ความต้องการหางานใกล้ภูมิลำเนา-มลภาวะเป็นพิษ ในกรุงเทพฯ สนับสนุนให้ข้าพเจ้าเลือกเรียนในวิทยาลัยส่วนภูมิภาค	3	1	0	0.75
8	เพื่อนๆและข้าพเจ้าร่วมกันชักชวนให้ศึกษาต่อในวิทยาลัยฯ ส่วนภูมิภาค	3	0	1	0.50

ภาคผนวก 2 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความบ่งบอกแรงจูงใจ	ความคิดเห็น			สรุป IOC
		1	0	-1	
-	ด้านสถานะทางเศรษฐกิจ 8 ข้อ	-	-	-	-
1	การเรียนในส่วนภูมิภาคค่าครองชีพส่วนตั้น้อยกว่าในกรุงเทพ เป็นการประหยัดรายจ่ายให้แก่ผู้ปกครอง	4	0	0	1.00
2	ส่วนภูมิภาคจำนวนนักเรียนน้อย จะมีโอกาสปฏิบัติงานกับทางวิทยาลัยเพิ่มขึ้น อาจได้รับเบี้ยเลี้ยงหรือเงินรางวัลเพิ่มขึ้น ช่วยให้เกิดรายได้เพิ่มมาจุนเจือการเรียน	4	0	0	1.00
3	มีโอกาสดำรงงานอิสระด้านนาฏศิลป์ดนตรีเพื่อหารายได้ระหว่างเรียน เนื่องจากพื้นที่จังหวัดหรือจังหวัดใกล้เคียงมีเพียงสถาบันนี้ที่มีนักศึกษาโดดเด่นในความสามารถด้านนี้	3	0	1	0.50
4	การที่สภาพแวดล้อมในสังคมภูมิภาค สนับสนุนให้นักศึกษาดำเนินชีวิตโดยทั่วไป ห่วงไกลการพึ่งพาเพื่อสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นได้มากกว่า	4	0	0	1.00
5	มีโอกาสสูงในการได้ทุนการศึกษาไม่ว่าทุน กยศ. หรือทุนอื่น เนื่องจากจำนวนนักศึกษาปริญญาตรีไม่มากนัก	3	1	0	0.75
6	การที่ครอบครัวขาดสภาพคล่องด้านการเงิน สามารถให้ข้าพเจ้าใช้จ่ายได้เป็นเพียงรายวันหรือรายสัปดาห์ มากกว่าเป็นรายเดือน	3	1	0	0.75
7	ค่าเล่าเรียนและค่าหน่วยกิตการเรียน ตลอดหลักสูตรปริญญาตรี น้อยกว่ามหาวิทยาลัยอื่นๆ	3	1	0	0.75
8	มีแหล่งเรียนรู้หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ศึกษา ไม่ไกลจากวิทยาลัย ประหยัดค่าใช้จ่ายในการไปศึกษา	3	1	0	0.75

ภาคผนวก 3 ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) ของข้อคำถามแบบสอบถาม ตอนที่ 3

แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศิลปศึกษา ส่วนภูมิภาค

ข้อ	สิ่งจูงใจให้เลือกเรียนในวิทยาลัยฯนี้ ภูมิภาคแห่งนี้	ความคิดเห็น/จำนวน			สรุป IOC
		1	0	-1	
1	การมีอุดมการณ์ ความตั้งใจส่วนตน ตั้งแต่เป็นนักเรียนชั้น ม.ต้น/ม.ปลาย ที่ต้องการเรียนให้จบหลักสูตรปริญญาตรีจาก วิทยาลัยฯส่วนภูมิภาคแห่งนี้	3	1	0	0.75
2	โอกาสการยอมรับการเป็นผู้นำในการร่วมกิจกรรมต่างๆกับ หน่วยงานและมหาวิทยาลัยอื่นๆในจังหวัด ถึงแม้เป็นสถาบัน เล็กๆที่สอนระดับปริญญาตรีแต่เด่นในการศึกษาปริญญาตรีทาง ศิลปวัฒนธรรม	3	1	0	0.75
3	การมีความรู้สึกอบอุ่นใกล้ชิดครอบครัว เพราะไม่ไกลภูมิลำเนา	4	0	0	1.00
4	การมีความรู้สึกผูกพันใกล้ชิดเพื่อน ครูอาจารย์เดิม และสถานที่ ของวิทยาลัยฯที่เคยคลุกคลี/เคยเยี่ยมเยียนมาก่อน	3	1	0	0.75
5	ต้องการเป็นกำลังนักศึกษาร่วมผลักดันให้วิทยาลัยฯได้พัฒนา การศึกษาระดับปริญญาตรี เนื่องจากได้เปิดสอนระดับปริญญา ตรีมาไม่นาน คือเริ่มเมื่อปี 2547	3	1	0	0.75
6	ความรู้สึกรู้ว่าได้ช่วยกระจายการศึกษาระดับปริญญาตรี สายวิชาชีพครูของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ให้สังคมภูมิภาค รู้จักและเข้าใจมากขึ้น	4	0	0	1.00
7	การมีโอกาสใกล้ชิดกับท้องถิ่น เพื่อการปลูกฝัง ส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม ให้แก่เยาวชนและประชาชนในท้องถิ่น	4	0	0	1.00
8	ครอบครัว/ญาติพี่น้องต้องการให้ศึกษาระดับปริญญาตรี จากวิทยาลัยฯส่วนภูมิภาคแห่งนี้	4	0	0	1.00
9	การพิจารณาตนว่ามีโอกาสผ่านการสอบคัดเลือกเข้าเรียน มากกว่าสมัครเพื่อเข้าศึกษาคณะศิลปศึกษาส่วนกลาง	3	1	0	0.75
10	วิทยาลัยฯส่วนภูมิภาคมีการร่วมมือกันกับเครือข่าย สถาบันอุดมศึกษาของจังหวัดหรือกลุ่มใกล้เคียงในกิจกรรมต่างๆ ทั้งของนักศึกษาและอาจารย์	3	1	0	0.75

ภาคผนวก 3 (ต่อ)

ข้อ	สิ่งจูงใจให้เลือกเรียนในวิทยาลัยฯนี้ ภูมิภาคแห่งนี้	ความคิดเห็น/จำนวน			สรุป IOC
		1	0	-1	
11	มั่นใจคุณวุฒิการศึกษาและความรู้ความสามารถในการสอนของอาจารย์สอนระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยฯ	4	0	0	1.00
12	การมีโอกาสได้ศึกษาค้นคว้าวิจัยศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น ประกอบการศึกษาวิชาหรือที่สนใจ ได้ดีกว่า	2	2	0	0.50
13	การมีโอกาสได้ฝึกอาชีพครูตามหลักสูตรเรียน ในโรงเรียนฝึกสอนตามพื้นที่บริการของวิทยาลัยฯหรืออาจในโรงเรียนภูมิสำเนาหรือที่ข้าพเจ้าเป็นศิษย์เก่ามาก่อน	4	0	0	1.00
14	มีโอกาสดำรงงานหารายได้พิเศษ ในขณะที่เรียน โดยใช้ความรู้ความสามารถในสาขาวิชา ในท้องถิ่นหรือที่ใกล้เคียง ด้วยตนเอง หรือกับกลุ่มศิลปิน	3	1	0	0.75
15	มีโอกาสปฏิบัติงานกิจกรรมเผยแพร่/บรรเลง นาฏศิลป์- ดุริยางคศิลป์ กับวิทยาลัยฯมากขึ้นเนื่องจากจำนวนนักศึกษาปริญญาตรีมีน้อย ช่วยให้ข้าพเจ้าได้รับค่าตอบแทนและประสบการณ์มากขึ้น	3	1	0	0.75
16	มั่นใจในความเป็นอยู่ ใกล้ชิดครูอาจารย์ และมั่นใจว่าครูอาจารย์ในวิทยาลัยฯจะให้การดูแลอย่างอบอุ่นใจ	3	1	0	0.75
17	การได้รับคำแนะนำปรึกษาจากครู เกี่ยวกับส่วนดีและข้อจำกัดในการเรียนปริญญาตรีในวิทยาลัยฯส่วนภูมิภาค	4	0	0	1.00
18	การได้รับคำแนะนำปรึกษาจากรุ่นพี่ เกี่ยวกับส่วนดีและข้อจำกัดในการเรียนปริญญาตรีในวิทยาลัยฯส่วนภูมิภาค	4	0	0	1.00
19	การที่รุ่นพี่จบการศึกษาแล้วส่วนใหญ่มีงานทำทันทีและผลการสอบเข้ารับราชการครูจะได้ลำดับต้นๆของบัญชีผู้สอบผ่านการคัดเลือก	3	1	0	0.75
20	การรุ่นพี่ปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษา เป็นที่ยอมรับและเป็นที่ชื่นชมในความรู้ความสามารถด้านการเป็นครูและการปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ จากสังคม	3	1	0	0.75

ความหมายของความคิดเห็น

- 1 หมายถึง เป็นข้อความที่สอดคล้องหรือเป็นพฤติกรรม ในด้านนั้นได้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าเป็นข้อความที่สอดคล้องหรือเป็นพฤติกรรม ในด้านนั้น
- 1 หมายถึง เป็นข้อความที่ไม่สอดคล้อง หรือไม่เป็นพฤติกรรม ในด้านนั้น

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ – ชื่อสกุล : นายวิทยา ดีทอง
- วัน เดือน ปีเกิด : 21 พฤษภาคม 2504
- ภูมิลำเนาและสถานที่เกิด : อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- การศึกษา : มัธยมศึกษาตอนต้น(ม.ศ. 3) ปีการศึกษา 2519
และ มัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.ศ. 5) ปีการศึกษา 2521
จากโรงเรียนสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำเร็จ
การศึกษา ปริญญาตรี ศศ.บ (ศึกษาศาสตร์) สาขาวิชา
จิตวิทยาและการแนะแนว ปีการศึกษา 2525 และ
ปริญญาโท ศษ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) ปีการศึกษา
2532 จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
- ประวัติการทำงาน : รับราชการ ครู วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช
ตั้งแต่ ปีการศึกษา 2527 - ปัจจุบัน
- ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน : ครูชำนาญการ วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม